

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

ክርስቶስ ተከር ሕይወት

በኃይሉ ቸርነት

እርትአት
በሰሜ ታደሰ

ራዕይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 2002 ዓ.ም.

ክርስቶስ ተከር ሕይወት

አበርክቶት

ይህን መጽሐፍ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ፈቃድ የዘወትር ጥማታቸው ለሆነና የእርሱን ፈለግ ለመከተል ለሚናፍቁ፣ ለሚፈልጉ፣ የእርሱ ደቀ መዝሙር መሆን የመጀመሪያም የመጨረሻም ምርጫቸው ለሆነ ቅዱሳን በታላቅ ትህትና አበረክታለሁ።

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ

ይህንን መጽሐፍ ያለ ስላታሟው ፈቃድ ማባዛት ወይም እንደገና ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

© Hailu Cherenet Biru 2010

ራዕይ አሳታሚ
የፖ. ሳ. ቁ 2332
አዲስ አበባ

RPRP-39 2M

ማውጫ

መቅድም.....	10
መግቢያ.....	14

ክፍል አንድ

ለመንፈሳዊነት የውስጥ ህዳሴ ወሳኝነት

1. በማደሪያ ቤቱ አንዴት እንደሚኖር ማወቅ.....	21
ኑሮ በማደሪያ ቤቱ	
የመንፈሳዊነት ትርጉም	
ኢመንፈሳዊ ፍቺ	
ክርስቲያናዊ ፍቺ	
2. ክርስቲያናዊ መንፈሳዊነትን መለማመድ.....	34
የዳግም ልደት ቅርጾች	
ለለዎች እንደ ምርጫቸው የሆነ ማነነታቸው	
3. ለመንፈሳዊነት ጉጉትን የሚጭሩ ሁኔታዎች44	
መንፈሳዊነት ለጣጣ መፍቺያ	
መንፈሳዊነት ለነፍስ ሁነኛ ምግብ ማግኛ	
መንፈሳዊነት ያልተሟላ መሻት ማግኛ	
መንፈሳዊነት ለተዛባ ሕይወት ሁነኛ ትርጉም ማግኛ	
4. መንፈሳዊነትን የሚያቀጣጥሉ እርምጃዎች.....	55
ውስጣዊ መንፈሳዊ ርምጃ	
ውጫዊ መንፈሳዊ ርምጃ	

5. መንፈሳዊነትን የሚያደናቅፉ ሁኔታዎች.....	73
የመንፈሳዊነት ግላዊ እንቅፋቶች	
መንፈሳዊነትን የሚያደናቅፉ ሌሎች ሁኔታዎች	
ከግንኙነት ጋር የተያያዙ እንቅፋቶች	

ክፍል ሁለት

ለስኬታማ መንፈሳዊነት ወሳኝ ጉዳዮች

6. መንፈሳዊነትን የሚወሰኑ አውራ ነገሮች.....	107
የመስቀሉ ጥሪ	
የመስቀሉ ምስጢርና... የድል ሕይወት	
በክርስቶስ መኖር	
የፈቃዱ እውቀት ለመንፈሳዊነት	
ለሁነኛ መንፈሳዊነት ክቃሉ ጋር መጣበቅ	
7. የመንፈስ ቅዱስ ሚና በእማች መንፈሳዊነት.....	179
የመንፈስ ቅዱስ እገዛ	
የመንፈስ ፍሬዎች	

ክፍል ሦስት

የገንቢ ወይም የአፍራሽ ልምምዶች ተጽእኖ

8. ለመንፈሳዊነት ራስን ማስለመድ220	
መንፈስን ለማስደሰት የሚዘሩ ዘሮች	
ጥፋትን የሚያሳጭዱን የሥጋ ዘሮች	
ወደ መልካም ድርጊት የሚመራ ሃሳብ	
ወደ በጎ ልማድ የሚመራ ድርጊት	
ወደ መልካም ባህሪ የሚመራን ልማድ	

ምስጋና

በየዕለቱ ከምንሰማመዳቸው ብዙ ትንንሽ ነገሮች አንዱ የጎረበነውን እኛ በሥርዓት መዋጥ ነው። እንደ ትንሽ ድርጊት የምንቆጥረውን እላምጦ የመዋጥን ጉዳይ በትክክል ለማከናወን የእምላክ ረድኤት ያስፈልገናል። ያስ እርሱ ረድኤት በምንውጠው መስናቦት አለና። ይህችን እነስተኛ መጽሐፍ የማሳናዳቱ ጉዳይ ምግብን እላምጦ ከመዋጥ ትንሽ ክፍ ያለ ነው። ጽሁፉን በማሳናዳቱ ጉዳይ የእምላኬ እገዛ አልተሰየም። ስለሆነም ከሁሉ በማስቀደም በብዙ ውስብስብ ሥራ ውስጥ ይህንን ጽሁፍ እንዳዘጋጅ ረድኤቱን ያልነሳኝን እምላክ እመስግናለሁ። የጤንነት፣ የመልካም ሃላብ፣ እንዲሁም የሰጎ ምኞት ምንጩ እርሱ ነውና።

ከዚህ በፊት ካቀረብኩት ጽሁፍ ለየት ባለ ሁኔታ በዚህ መጽሐፍ ዝግጅት የሳለቤቴ የሲስተር የቪሐረግ ሥርጋዊ ተላትፎ ወላጅ ሚና ነበረው። እዘውትሬ ስለምናገር ቋንቋዬ የጽሁፍ ለመሆን ብዙ ይቀረዋል። ስለሆነም ቤት ለቤት የሚነገሩ ቋንቋዎችን ነቅሶ በማውጣት ባትተባበረኝ ጽሁፉ እሁን በደረሰበት ደረጃ ላይ እታገኙትም ነበር። ስለሆነም ጎኔ ሆኖ ከማበረታታት ባሻገር የተግባር ተላትፎ በማድረግ እያሌ ቤትኛ ቃላት ተወግደዋል። በዚህ ወላጅ እስተዋጽኦዋ ጌታ ይባርካት።

ደረሰኩበት ለምለው መንፈሳዊነት የጎላ ድርሻ በሕይወቴ ያለው ወንድሜ እንዲሁም የእገልግሎት እጋራ ፓስተር ተስፋዬ ጋይሌ የሰጠኝ ገንቢ ሀላብ ለጽሁፉ በዚህ መልክ መቅረብ ወላጅ ነበር። በተገናኘን ቁጥር የሚለጠኝን ማበረታቻ በምን ልተምነው እችላለሁኝ? ተደራራቢ ከሆነው እገልግሎቱ ጊዜን በመቆረስ ረቂቁን እንብቦ ገንቢ እስተያየት ስለሰጠኝ ልባዊ ምስጋናዬን እቀርብለታለሁ። በሕይወታችን ጌታ የሠራቸው ሥራዎቹ እንዲሁም የምንኖርበት እውራ የሕይወት ራዕይ ተመሳሳይ በመሆኑ የዚህ መጽሐፍ ቅኝት የእርሱም እንደሆነ እገምታለሁ።

9. ለሌሎች በመኖር የሚጎለብት መንፈሳዊነት.....269

ምቅቶችንን መተው

ለሌሎች ደስታ መኖር

በመስዋዕትነት መመላለስ

የመንፈሳዊነት ግብ

ማጠቃለያ291

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ወዳጄ ፓለቲካ ገነቱ ይግዛውም ይህች መጽሐፍ ይህንን ቅርጽ ይዛ ብቅ እንድትል የሰጠኝ ማበረታቻ አይረሳም። ጌታ አገልግሎቱን ይባርክ።

ወንድሜ ረድኤቱ ግርማ ካሳ የጽሁፉን ረቂቅ ገጽ በገጽ ዳስሶ! ግርድፍ ሃሳቦቹ እንዲጠሩ አማራጭ ሃሳቦችን በማቅረብ! ጽሁፉ የሃሳብ ፍለቱ የተቋረጠ ሲመስለው ተገቢ ጥያቄ በማንላት ጽሁፉ መልክ እንዲይዝና ውበት እንዲላበስ የተሟወተው ሚና እጅግ ከፍተኛ ነው። እንደ ተደራሲም እንደ ህያሴም በመሆን ያበረከተው አስተዋጽኦ ባይታከልበት ዛሬ ወዳለበት እድገት መጽሐፉ አይደርስም ነበር። በተጨማሪ ጽሁፉ የመጽሐፍ ቅርጽ እንዲኖረው ያቀረበው ውብ ሃሳብ የመጽሐፉን ጭብጦች ለማደራጀት እጅግ ወሳኝ ነበር። ይህንን ሁሉ ያደረገው ቤተሰባዊ፣ ቤተ ክርስቲያናዊ እንዲሁም መደበኛ ሥራው የሚፈጥረው ውጥረት ሳይገታው በመሆኑ ለጸሐፊውም ሆነ ለእንባቢያን የዋለው ውለታ ታላቅ ነው። ጌታ ከብዝሃ ይባርክው እላለሁኝ።

እህቴ ለናይት ከበደ ይህ ትምህርት በሚለጥበት የጥናት ቡድን ውስጥ ገና ከጥንብሉ ከብራኝ በመቆየት ነገሮች ከአንድ ትንሽ ቡድን ባሻገር ስፋ ያለ አድማስ ኖሮአቸው እንዲለናዱ የበኩሏን አስተዋጽኦ አድርጋለች። በተጨማሪም ረቂቁን አንብባ የሰጠቻቸው ገንቢ አስተያየቶች እጅግ ጠቃሚ ናቸው። እግዚአብሔር ይባርክሽ እህቴ!!

የቺካጎ ብርሃነ ወንጌል የቅዳሜ መጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ከብረን እንድናጠና ግንባር ቀደም ተሳትፎ በማድረጋቸው! የረቂቁ መፈተሻ ተግባራዊ ጣቢያ ሆነው ለላገለገሉ ጌታ የበድኑን እባላት ይባርክ። በትምህርቱ ይነሱ የነበሩ ጥያቄዎች ጽሁፉ ሳይታስብ ወደ መጽሐፍ እንዲያድግ በማድረጉ የቡድኑ አስተዋጽኦ ለመጽሐፉ የጎላ ነበርና ቡድኑን በዚህ አጋጣሚ አመስግናለሁኝ።

በመጨረሻ ይህ ጽሁፍ በዚህ መልኩ ከመቀረጹ በፊት በጥልቀት እንዳለብ የረዳኝን «መንፈሳዊነት ማለት ምን ማለት ነው?» የሚለውን ጥያቄ የጠየቁትን የምሥራቅ መሠረተ ክርስቶስ የአዋቂ ወጣቶች አገልግሎት አስተባባሪዎችን

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

በዚህ አጋጣሚ ከልብ አመለካከት። ይህን ጥያቄ በማንሳታቸው ለጽሁፉ መነሻ ሆነዋልና። በተጨማሪም የደብረ ዘይት ሙሉ ወንጌል «በጌታ ማደሪያ ቤት እንዴት እንደሚኖር ማወቅ» በሚል ርዕስ እንዳስተምር ምቹ ሁኔታ በመፍጠሩ በዚህ ጽሁፍ የበኩሏን አዋጥታስችና ጌታ ይባርክት። የመጽሐፉን የሽፋን ስዕል የሠሩትን ከልብ አመለካከት። እንደተሰመደው ከሺ ቃላት አንድ ስዕል የሚባለውን እውነታ ዛሬም አረጋግጠውልኛል። እነርሱንም ጌታ ይባርካቸው። ስለመጽሐፉ አስተያየትና ጥያቄ ቢኖራችሁ—ብላችሁ በሚከተለው አድራሻ መጻፍ ትችላላችሁ።

Hailu Cherenet Biru
707 Seward St. Apt 1A
Evanston, IL 60202

መቅደም

“ክርስቶስ ተኮር ሕይወት” የሚለው መጽሐፍ በእንደ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የድነትን ትምህርት ተክትሎ ሲሰጥ የሚገባው መሠረታዊ ትምህርት ነው። ጌታ የተቀበላቸው ሰዎች እነዛቸውን ጊዜ እንዲማሩ የሚደረገው እንዴት ማገልገል እንዳለባቸው ነው። የተወለዱበትንና የሚያድጉበትን ቤትና በውስጡ የሚኖሩትን የቤተሰብ አባላት እያወቁ የሚያድጉ ልጆች እቋማቸው የሚቀረጽበትን የማግበራዊ ሕይወትን ምንነት በማወቅ ለማደግ የሚያስችላቸው ትጥቅ የሚማሩበት በመሆኑ ትልቅ ድርሻ እሰው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሰጢሞቲዎስ ይህንን ምክር ሲጽፍለት ቤተ ክርስቲያንን የገሰጸበትን አገላለጽ ለምክሩ ለጣዳፊነትና ወላጅነት ትልቅ መስኪያ ይሆናል። «የእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት» የሚለው እውነት በጥልቀት ሲታሰብ በማደሪያው ቤት እንዴት መኖር እንዳለብን በቅድሚያ ልንመሰከት የሚገባው ታላቁ ማዕበላዊ ቁም ነገር ቤቱን የራሱ ያደረገውንና የሚያድርበትን ጌታ ነው። ይህንን አስመልክቶ በመዝሙር 15 ላይ ንጉሥ ጻዊት በቅዱስ ፍርዳት የተሰወሰ ጥያቄ እቅርብ ነበር። እንዲህ ሲል «አቤቱ በድንኳንህ ማን ያድራል? በተቀደሰው ተራራህ ማን ይኖራል? ብሎ ሰጠየቀው ጥያቄ በቅዱስ መንፈስ እየተመራ የሰጣቸው መልሶች ያተኩሩ የነበሩት ሰው ከሌላው ሰው ጋር ሲኖረው የሚገባውን የጽድቅ ግንኙነት የሚመሰከት ሆኖ እናገኘዋለን። ያ በድንኳን ያድር የነበረው እምላክ ዛሬ በጌታችን ደም በመዋጀት በመንፈስ ቅዱስ ታትመው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሆኑት ቅዱሳን ውስጥ ያድራል። ንጉሥ ጻዊት በብሉይ ኪዳን እይታው በድንኳን ካደረገው እምላክ ጋር ማደርን ሲያወሳ የኪዳኑ ሕዝብ ከእምላኩ ጋር የሚኖረው ግንኙነት ከጎረቤቱና ከቤተሰቡ ጋር ከሚኖረው ግንኙነት ጋር የተሳሰረ ነው። የኪዳኑ ሕዝብ እርስ በርስ ሲበዳደል፣ ሲገፋፋና አንዱ አንዱን ሲጨቁን ነቢያት ይጮኻሉ። እርሷ እያሉም የንበሐና የእንመሰበ ጥሪ ያሰማሉ። የእርስ በርስ በደልን ችላ ካሉ በጽድቅ

ተጎራብቶ ወንድማማች ሆነው መኖርን ካልወደዱ ካምላካቸው ጋር ያላቸው ግንኙነትም ይገዳል። የእግዚአብሔር ፈትም ይከብድባቸዋል። በብሉይ ኪዳን በድንኳን በእስራኤል ሕዝብ መካከል ያደረገው እምላክ ዛሬ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ያድራል።

የእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት የተባሰውን ቤተ ክርስቲያን ለማደሪያነት የሚያበቃትን ሕልውና ያገኘቸው ከክርስቶስ ኢየሱስ ነው። ለማኞች የጌታ ማደሪያ እንዲሆኑ ያበቃቸው ጌታ ኢየሱስን የሕይወታቸው ለዳኝና ጌታ ለድርገው ሲቀበሉት የፈሰሰላቸው የጸጋው መንፈስ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ይናገራል «አካልም ለንድ ለንደሆነ ብዙም ብልቶች አንጸሉበት ነገር ግን የአካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ ለንድ ለካል ለንደ ሆኑ፣ ክርስቶስም ደግሞ ለንዲሁ ነው፤ አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ባሪያዎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በለንድ መንፈስ ለንድ ለካል ለንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንዱን መንፈስ ጠጥተናል።» 1ኛ ቆሮ 12:12-13 (ኃሥት) ሐዋርያው እካልና በውስጡ ያሉት ብልቶች ያላቸውን አንድነት በምሳሌነት ወስዶ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያነጻጸረበት ማነጻጸር የተገናከበው በቀጥታ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር ነው። ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የሚባለው ነገር ለመጽሐፍ ቅዱስ እንግዳና ባለድ ነው። ኢየሱስ ከሌለ ቤተ ክርስቲያን የለም።

ክርስቶስ ኢየሱስ ሰብቻው ቤተ ክርስቲያን ተብሎ ተጠርቶ አያውቅም። ይህም እንግዳ የሆነ አባባል ነው። ሐዋርያው ሰቆርንቶስ ሰዎች በላባው መልእክት ውስጥ የምናየው ሌላው መሠረታዊ ነጥብ በዘር በጸታና በተሰያዩ ምክንያቶች ውጥንቅጦ የበዛበት መለያየት የነበራቸውን ሰዎች ክርስቶስ ኢየሱስ እንዴት ለንድ እንደሚያደርጋቸው መግለፅ ነው። በተጨማሪም በተፈጥሮ ባሕሪያቸውና ባሕላቸው የተለያዩትን ለማኞች እንዴት እንደሚያበተሳበራቸውም አብስሯል።

ክርስቶስ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን በሕያ ውነት እንድትቀጥል በዘርና በተፈጥሮ ባሕሪያቸው የተሰያዩ ሰዎችን እየዋጀ መንፈሱን በማጠጣት እዲህ ሕይወት በመስጠት እሠራታለሁ ላላት ቤተ ክርስቲያን ሕያዋን ድንጋዮች እንዲሆኑ ያደርጋቸዋል። አማኞችም በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት የሚኖራቸው ዳግም በመወለድ ያገኙት ሕይወትና መንፈስ ከዚህ የተሰየ ነገር አይደለም። የቤተ ክርስቲያን ሕልውና ከሆነው ኢየሱስ ጋር አማኞች የተቆራኙና የተያያዙ ሆነው እንዲቀጥሉ የሚያደርገውን የመስቀሉን ማዕከላዊነት መጠበቅ ነው። መስቀሉ ለማደሪያ ቤቱ ጦርና እንቅፋት የሆኑትን እያስወገደ የማደሪያውን ቤት ሕይወትና ክብር አማኞች እንዲሰማመሩ ሕጋዊ ምክንያት ይሰጣል።

ወንድማችን ኃይሉ በምንም ልናመቻምች የማይገባውን ይህንን ወሳኝ ነጥብ መሠረት ባደረገ አገላለጽ ገንቢ የሆነውን በቤተ ክርስቲያን ከመሠረታዊ ትምህርት ሰጥቆ በቋሚነት ሊሰጥ የሚገባውን መጽሐፍ እዘጋጅቶልናል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተካተቱት መሠረታዊ ነጥቦች በበጎ ደም በተዋጀው ቤት ካደረው እምሳክ ጋር ቅዱስ ግንኙነት እያደረግን ለመኖር የሚያስችሉንን ዋና ዋና እውነቶች ያሳያል። ለቤቱ መገኘት ምክንያት የሆነው የመስቀሉ ሥራ እንዲሁም ቤቱ እንድንሆን የተሰጠን መንፈስ ቅዱስ በመጽሐፉ ውስጥ ተገቢ ስፍራን ይሟላል። መስቀል አልባ በሆነ ክርስትና በክርስቶስ ኢየሱስ የሕይወትን መንፈስ ሕግ ጠብቆ መኖር አያቻልም። በመስቀሉ ላይ የተሠራው ሥራ አሮጌው የተገፈፈበት እዲሱ እንዲፈጠር መንገድ የተቀደደበት ኃይል ነው። ሐዋርያት ጌታችን ከሞተው ሞት ጋር የተዛመደ ሕይወትና አካሄድ ነበራቸው። ለሰሆንም «ዕለት ዕለት የክርስቶስን ሞት ተሸከመን እንዞራለን» ሊሉ መስቀሉን በትንሳኤ የተገኘ የመንፈስን የክብር ሕይወት ማስጠበቂያ ማድረጋቸው ነበር።

ወንድማችን ኃይሉ «ሕይወታችን በእኛነታችን ላይ ብቻ ተመርኩዞ» ከተናፈ ሕይወት አደገኛ መሆኑን ያሳያል። ጌታን ለመከተል ሰቀረበው መስቀልን የመሸከም ጥሪ «ጌታ የመረጣቸው እንዲሁም ከእርሱ ጋር ጥልቅና ጥብቅ የሕይወት ግንኙነት ማድረግ የሚሹ ሁሉ ለዚህ ጥሪ አዎንታዊ ምላሽ

መስጠት ይኖርባቸዋል» የሚለው ማሳሰቢያ በቸልታ የማይታይ ወቅታዊ መልእክት ነው።

በቤቱ ለናድር ለመንፈስ ቅዱስ ያልተገዛው ሥጋ ለሚያመጣው ችግር «መንፈሳዊነትን ለጣጣ መፍቺያ» እያደረግን ለመኖር የጠበቀ የጦርነት መፍለቂያ የሆነውን በብልቶቻችን የሚተረጎመለውን ፍላጎትና ምኞት የጌታ የሆኑ ሁሉ ካስወገዱበት መስቀል ጋር ሳንስማማ ጣጣ አልባ ሕይወት መኖር አዳጋች ነው።

የዚህ መጽሐፍ ባለቤት በዚህ መጽሐፍ በሰፈሩት እውነቶች ቤተ ክርስቲያንን ወደ ጌታ መላት ሊያደርስ ይጠቀምበት።

ፓስተር ተስፋዬ ኃይሌ
የኢትዮጵያ የቃል ኪዳን ወንጌል ቤተክርስቲያን መጋቢ
አሌክሳንድርያ

መግቢያ

በየትኛውም የሕይወት አቅጣጫ ውስጥ አንድ ነገር ተዛብቶ ቢተረጎም ያንን ፍቺ የሚከተል ድርጊት እንደ ትርጉሙ የተዛባ ሆኖ መታየቱ አይቀሬ ነው። ቀደም ባሉት ዘመናት አነርሱ የሚለማመዱትን መንፈሳዊነት በጉልበት ሌሎች ለዎች ሳይ ለመጫን የሞከሩ ለዎች አንደኛው የታሪክ ማለታወሻዎች ያረጋግጣሉ። አንዲህ ዓይነቱ ጉልበትን ያስቀደመ መንፈሳዊ መለል አደራረግ ሁነኛ መንፈሳዊነትን አይወክልም። “በትፈለጣለህ፤ ትቆረጣለህ” ማለፊራሪያ የሚመሠረት መንፈሳዊነት ብዙ ርቀት አይጓዝም። መንፈሳዊነትን ይወክላል የተባለው ኃይማኖታዊ አሠራር በፈሩ ለዎች ዘንድ ተቀባይነት ቢኖረውም የውስጥ ለውጥ የማስገኘት ኃይል ስለሌለው በተቀባዮቹ ሕይወት ውስጥ የይዘት ለውጥን አያመጣም። በውጫዊ ድንጋጌ ለተሞላ መንፈሳዊነት የሚሟገቱ አማኞች አልፎ አልፎም ቢሆን በዛሬው ጊዜ ይታያሉ። ሁሉንም ዓይነት የመንፈሳዊነት ልምምድ መቃኘት የዚህ ጽሁፍ ትኩረት አይደለም። በዚህ መጽሐፍ ሰፋ ያለ የትኩረት ድርሻ የተሰጠው መጽሐፍ ቅዱሳዊው ክርስቲያንነት ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳዊውን ክርስቲያንነት ብዙዎች አንደ ውሎአቸው ለለሚተረጉሙ አንድ ወጥ የሆነ መንፈሳዊ ልምምድን ለማየት የተቸገርንበት አንደዚህ ያለ ዘመን እንዳልታየ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ይስማማሉ። የምናነበው መጽሐፍ አንድ ሆኖ ሳለ ልምምዳችን ፈርጀ ብዙ የመሆኑ ጉዳይ ስመጽሐፍ ቅዱስ አተረጓጎማችን ጋር በጥብቅ ይተሳሰራል። በተጨማሪም በመንፈሳዊነት ርምጃችን የምናያቸው የተግባር ልዩነቶች ለመንፈሳዊነት ከምንሰጠው ፍቺ ጋር ይያያዛል። ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረገ መንፈሳዊነትን የሚለማመዱ መንፈሳዊያን በሚያግባባቸው አንድ መካከለኛ ፍቺ ሳይ የተመሠረተ መንፈሳዊነትን ምርጫቸው አድርገዋል። መንፈሳዊነታቸው የሚመነጨው መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት አድርጎ ስሆን የልምምዳቸው ቅርጹ ሊለያይ ቢችልም በይዘቱ ግን ተመሳሳይነት ይኖረዋል። መንፈሳዊነት

“ከክርስቶስ ጋር የተቆራኘ አንድ፤ ልዩና ሐሳብ የሕይወት ግለጋሌ ነው።” የሚለውን መደምደሚያ ብዙ መንፈሳዊያን ይለማሙበታል። የለው ልጅ ቀለሙና ቅርጹ ይለያይ እንጂ ለብአናውን የሚወስኑ ጉዳዮች አንድ ናቸው። በተጨማሪም ለዎች ውጫዊው የቆዳ ቀለማቸው ቢለያይም በደማቸው ውስጥ የሚገኘው ሔሞግሎቢን የሚባለው ለሕይወት ወሳኝ የሆነው ኦክሳጅን ተሽካሚ ንጥረ ነገር በሁሉም ለዎች ዘንድ አንድ ዓይነት አወቃቀር ያለው አንደሆነ ተረጋግጧል። ልክ እንደዚሁ ሁነኛው መንፈሳዊነት ሥራ መሠረቱ አንድ ነው።

ክርስቲያን መሆን ማለት ከክርስቶስ ውጭ የሆነውን መንገድ በመተው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቀደደልን ጎዳና ፈታችንን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በማዞር ሕይወትን ለመምራት ራሱን መስጠት ነው። እግዚአብሔር ወደ አርሱ ሕይወት ሙሉ ለሙሉ አንድንገባ ያበጀልን አንድ መንገድ ብቻ ነውና (ዮሐ 14:6) ጌታ ኢየሱስ ለሁነኛ መንፈሳዊነት ብቸኛው መንገድ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ አብዛኛውን ጊዜ ለመንፈሳዊ ሕይወት “መመላለስ” የሚል ሰዕላዊ መግለጫ ለጥቶት አናያለን። ቅዱሳን መንፈሳዊ ርምጃቸውን አስመልክቶ በመንፈስ (ገላ 5:16)፣ በፍቅር (ኤፌ 5:2)፣ እንዲሁም በጥበብ (ቆላ 4:6) እንዲመላለሱ ተመክረዋል።

መንፈሳዊ ሕይወትን በተፈጥሮአዊው ብልሃትና በረቀቀ አውቀት እንዲሁም ባለን ብልጥግና የግላችን ማድረግ አንችልም። መንፈሳዊነትን ልንለማመደው የምንችለው በዳግም ልደት ነው።

መንፈሳዊ ርሃብን ወደ ውስጣችን የሚያመጣው ምንድነው? ብለን ብንጠይቅ፤ ለዚህ ጥያቄ አጭሩ ምላሽ ያለን መንፈሳዊ ጤንነት ነው የሚለው ይሆናል። ጤነኞች በተገቢው ለዓት ይራባሉ፤ ሕይወታቸውንም ትርጉም ባለው ሁኔታ ለማቆየት ይመጣሉ። ከዚያም በተለተካለ መንፈሳዊ አቋም ውስጥ ይገኛሉ።

ሁነኛ መንፈሳዊ ጉጉት በሕይወታችን የሚፈጠረው አንዴት ነው? የሚለውን ጥያቄ ክርስቲያኖች አዚህ በፊት በተለያዩ መልክ መልለውታል።

ከእኛ ጋር ተዛማጅ በሆነ መልኩ ሁለት መልሶችን ብቻ እንመለከታለን። የእግዚአብሔርን ትኩረት ከሚሰጡ ጉዳዮች መሐል እውራ የሆኑት ነገሮች ለቃሉ አክብሮት ያለው ልብና የተሰበረ መንፈስ ነው። በቃሉ ደግመን ደጋግመን ያነበብነው እግዚአብሔር የተዋረደውን መንፈስና የተሰበረውን ልብ እይንቅም የሚሰውን ነው። የተሰበረ ልብ፡- እግዚአብሔርን እንደ ብቸኛ አማራጭ ይፈልገዋል፤ እግዚአብሔርን በማክበር ለእርሱም በመስገድ እባክህ ድረስልኝ የሚያስኝ የጥሪ ጩኸትንም ያስማል። እብዛኛውን ጊዜ ልባችን ሲሰበር ዓይናችን በቀላሉ እንባን ያፈላል። ይሁን እንጂ ልቅሶ ሁሉ የመንፈሳዊነት ምልክት እይደለም። እንባ በእግዚአብሔር ፊት በዓላማ ሲፈስ መልስ እሰው። እንባ የማይደርስበት ሥፍራ፤ ለንጥቅ የማያልፈው ተዳዳሪ ስለሌለ ወደ ሰማይ ይጓዛል። የእግዚአብሔር ቃል እንባዬን «አንድ ትዕዛዝህ በፊትህ አኖርህ» (መዝ 56:8) እንደሚል ጌታ የቀጠረው ጊዜ ሲደርስ እንባችን ምላሽ ይቸረዋል። እንዲህ ዓይነቱን የእምላክ ባህሪ በትክክል የተረዳው አማኝ በጌታ ፊት እንባን ሊያቋርጥ ያፈላል (መዝ 6:6፤ ለቆ ኤር 3:49-51)።

ዛሬ በየጸሎት ቤቶቻችን በእንጉልነት ስምናነሳቸው ነገሮች ምክንያቱ የእውቀትና የመረጃ አጠት ብቻ አይደለም። ይልቁንም የሚበዙት ቸግሮቻችን የሚመነጩት የእግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያደናቅፉትን ጉዳዮች እንድናስወግዳቸው በምን ያህል ጥንካሬ እንደሚናገር ካስመረዳት የሚመነጭ ነው።

መስቀሉን ማዕከል ያሳደረገ የትኛውም መንፈሳዊ ሕይወት ውሎ እድር እንደ እጅማመሩ አይዘልቅም። ክርስቶስን በማመን ትርጉም ወዳሰው መንፈሳዊ ሕይወት ዘወር ያሉት የገላትያ ሰዎች መስቀሉን ገለል ያደረገ ህይወት እንዲኖሩ ካባበሉአቸው የእይሁድ መምህራን የተነሳ መንፈሳዊ ርምጃቸው ተገታ። ስለሆነም በጉዳዩ እጅግ ያዘነው ሐዋርያው ጳውሎስ በቁጣ እንዲህ ሲል ጠየቃቸው «የማታስተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ በዓይናችሁ ፊት ክርስቶስ እንደ ተለቀለ ሆኖ ተሰላ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገላችሁ

ግን ነው?» (ገላ 3:1-2) እነዚህ አማኞች የማመዛዘን ችሎታውን እንደ ተነጠቀ ለው የላቀ ምርጫ ውስጥ ገቡ። ወደሚያጠፋው እንደሚሄድ አእምሮውን እንዳጣ ሰው፤ ቀድሞ ከነበራቸው የከበረ ነገር ወደ ተዋረደው ማሽቆልቆልን በከፍተኛ ፍጥነት እደረጉ። በእነዚህ ቅዱሳን ሕይወት ሆኖ ያስፈው ለማመን የሚያስቸግር ስለነበር ከላይ የጠቀሰነውን ጥያቄ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲጠይቅ ደፈረ። በመስቀሉ በተሠራው ሥራ መንፈስ ቅዱስ ከሚመራው የሕይወት እቋም ሥጋ ወደ ሚነዳው የታወረ ሕይወት ውስጥ መውደቃቸው የሚያስደነግጥ ነበር። ከዚህ የምንማረው እውነት መስቀሉ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ሊሰጠው የሚገባውን ትኩረት ከተነፈገ በቀላሉ ወደ ተዋረደው የክፋት እዘቅት ውስጥ መውደቅ ይችላል። ለመስቀሉ ስትክክለኛ መንፈሳዊ እርምጃ ወላኝ ነው። የክርስትና ዋጋ ተተምኗል ቅናሽ ደግሞ የለውም። ዋጋውም መስቀሉ ብቻ ነው። ክርስቲያናዊ ሕይወት ያለ መስቀል አይታስባም። ይህም በውዴታ ላይ የተመሠረተ እንጂ በግዴታ ላይ የተመረኮዘ አይደለም። ታማሚ ከሆነ መንፈሳዊ ሕይወት ወጥተን፤ ዘላቂ ፈውስ ያለበት መንፈሳዊ እርምጃ ውስጥ ስመገኘት ብንጓዝ፤ ብቸኛው አማራጭ ስለ መስቀሉ ትክክለኛ ግንዛቤ ማግኘት አስፈላጊ ነው። መስቀሉ ከእኛነታችን አያላቀቀ የክርስቶስን እንድንፈልግ፤ የመንፈስን ፍሬ ለሚያፈራ ሕይወት ምቹ ሁኔታ ስለሚፈጥር ይህንን ግንዛቤ ውስጥ ባስገባ መንገድ መመለስ መንፈሳዊነትን ፍሬያማ ያደርገዋል።

በአማኝ የዕለት ተዕለት እርምጃ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ያለውን ሥፍራ እጽንኦት ሰጥቶ በማስተማር ምዕመናንን ሰተቀደስ ሕይወት ማዘጋጀት ከምንጊዜውም በላይ ሊተኮርበት የሚገባ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ኃላፊነትና እደራ ነው። ለመንፈሳዊ ስጦታዎች ብቻ የበዛ እጽንኦትን ሲለጥ የተስተዋለው ትምህርተ ክርስትና የመንፈስ ፍሬዎችን ላካተተ መንፈሳዊ ትምህርት ሰፊ የትኩረት ድርሻ ቢለ ጥ ሚዛን የጠበቀ መንፈሳዊ እቋም ውስጥ ቅዱሳን ይገባሉ። ባስፋት ዘመናት ሚዛን እጥቶ በአንድ አቅጣጫ ብቻ አዝምሞ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይለ ቸርነት ብሩ)

የሂደውን የቅዱሳንን እርምጃ በማስተካከል የምትችልበት ሰፊ አጋጣሚም ለቤተ ክርስቲያን ይፈጠርልታል። መንፈስ ቅዱስ አማኝን ለማስልጠንና የክርስቶስን ባህሪ አንዲሳበስ ለማድረግ በአማኞች ውስጥ ይኖራል። መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ገብቶ የክርስቶስ መሆኑን የሚያስረግጥ መለኮታዊ ሥራ ሳይሠራ ማንም አንደ ክርስቶስ ወገን አይቆጠርም (ሮሜ 8:9)። መንፈስ ቅዱስ የሌለው ማንም ክርስቶስም የሰውም። አማኞች በውስጣቸው የሚኖረው ቅዱስ ቅባት በሚገባቸው መንገድ የሚያስተምራቸውን ትምህርቶች ልብ ብለው እያጤኑ ቢራመዱ ከየትኛውም አሳሳች ልምምድ የተጠበቁ ይሆናሉ (1ኛ ዮሐ 2:27)። ሁነኛ መንፈሳዊነት እየጎለበተ እንዲሄድ አማኞች መንፈስ ቅዱስን እያዳመጡ የሚያደርጉት መንፈሳዊ ርምጃ ወሳኝ ነው። አማኞች በእውነተኛ መንፈሳዊነት የእግዚአብሔር ቃል የሚሰጠውን ምክር፤ ትዕዛዝና ምሪት በአዎንታዊ መልኩ እያሉተናገዱ ለመጓዝ ራሳቸውን ማዘጋጀት ይኖርባቸዋል።

መንፈሳዊነት እየጎለበተ እንዲሄድ ተግባራዊ ልምምድ ወሳኝ ነው። ቻይናውያን እንዲህ ይላሉ «የምንሰማውን አንረሳለን፤ የምናየውን አናስታውሳለን፤ የምናደርገውን አናውቃለን።» ይህን ማወቅ ደግሞ በአእምሮ ግምጃ ቤት ውስጥ የሚቆለል የመረጃ ክምችት ሳይሆን የሕይወትን ሰው ሕይወት ያደረገ ተግባራዊ እንቅስቃሴ ወሳኝ ነው።

መንፈሳዊነት እንዲጎለበት ለሌሎች መኖር ያንንም በተግባር መግባት አማራጭ የሌለው እውነት ነው። ይህንን በተመለከተ በተከታታይ ክቀረቡት ምክሮች ጋር በመደመር የምዕራፉ ማብቂያ ሰፋ ያለ ማብራሪያን ይጠባል። ስለሆነም በዘመናችን የራሳችንን ምቶች ትተን የሌላውን ደስታ ለማብዛት ኖረን በጌታ ታላቅ ክብር በማምጣት መንፈሳዊነትን እውን ለማድረግ የጌታችንን ፈቃድ መከተል ለሁነኛ መንፈሳዊነት ዓይነተኛ እርምጃ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰዎች ከተዋረደ ወደ ተከበረው የእርሱ እቅድ እንዲመጡ ከብሩን ትቶ በመከላከላችን ተገኝ። እኛም ፈቃዱን በመከተል ሌሎችን ለመጥቀም አበተውለን ሥፍራችንን ብንተው የኢየሱስ ሕይወት በተግባር በሕይወታችን ይገለጻል።

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይለ ቸርነት ብሩ)

መንፈሳዊነታችን እየጎለበተ ሂደ «እርሱንና የትንሳኤውን ኃይል እንዳውቅ በሚያስገኝ» አንድ ምኞት ብቻ የተያዘ የሕይወት እርምጃ ውስጥ የምንገባበትን ምቹ ሁኔታ ይፈጥራል።

የምንኖረው እኛ ብቻችን ባለንበት ደሴት እንዳልሆነ ብዙዎቻችን ይገባናል። ይህንን በዚህ መልኩ ከተረዳን ለበመረ የሕብረት ኑሮ የበኩላችንን ማዋጣት እንዳለብን አንሰትም። ስለሆነም በመቀባበል ሳይ የተመሠረተ ግንኙነታችንን ማዳበር የተገባ ነው። ጌታን ዐይተን፤ አሉን ብለን በምንኖረው ኑሮ ውስጥ የሌሎችን ደስታ አብዝተን ለቃያቸውን በመቀነስ መኖርን ብናደርግ የኛ መንፈሳዊነት ከአንዱ ደረጃ ወደ ሌላው ሳናበተውል ያድጋል። ይህን የምናደርገው እንደ ነጋዴ በበሌት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ብቻ እንደሆነ ከገባን በውስጣችን የእግዚአብሔር ጻጋ መንፈሳዊ ጥንካሬን እኛ እንኳን ልብ ሳንበው ይሠራል።

መንፈሳዊነት የታቀደ ግብ አሰው እርሱም ያከበረንን ማክበር፤ መባረክና ደግነቱን መግለጥ ነው። በቃል ለመግለጽ የሚያስቸግር እቶን አሳት ውስጥ ቆይቶ ብቅ ያሰውን ያንን የጋለ ብረት ማን እሳት አይደለም ለማሰት ይደናፍራል? ቆይታው ያለ ብዙ መግባጫ የዋሰበትን በቀሰምና በበሜት በቀረቡት ሁሉ እውን ያደርጋል። በውን በንቀርበው ውሰን አድረን በንባምደው እንደናረዋለን። እግዚአብሔር ግን አይሰመድም። እግዚአብሔር አምላካችን የትክክለኛ መንፈሳዊነት ምንጭ ነው። የተቀበልነውን ሕይወት መኖር በእርሱ ረድኤትና በእኛ ታዛዥነት እውን ይሆናል። በፍጻሜውም የኛ የመንፈሳዊነት ግብ አምላክን ፊት ሰፊት ማግኘትና ከእርሱ በሚፈለገ መልካምነት ተቀድሮ እርሱን መባረክና መግለጥ ነው። የእግዚአብሔርን ክብር የማያሳይ ክርስቲያናዊ ሕይወት እጅግ ሊያስደነግጠን ይገባል። የጌታን ክብር አይቶ ከክብር ወደ ክብር መሸጋገር ምንኛ መታደል ነው!! በሰሆነም ለዚህ ግብ ያበቁናል የተባሉትን መረዳቶች በጽሞና አይተን በመንፈሳችን ጥንካሬ የሚበጀውን እውነት በተግባር እንድናውል ይህ መጽሐፍ ያሳስባል። መልካም ንባብ!!

ኃይለ ቸርነት

ቸኅሳ ጥር 2002 ዓ.ም

ክፍል አንድ ለመንፈሳዊነት የወሰነ ህጻኔ ወሳኝነት

በዚህ ክፍል የመንፈሳዊነትን መሠረታዊ ትርጉም ከተመለከትን በኋላ ክርስቲያናዊ መንፈሳዊነትን ለመለማመድ ሊሟሉ የሚገባቸውን ቅድመ ሁኔታዎች ስመጠኑ እንቃኛለን። በማስከተልም መንፈሳዊ ለመሆን ጉጉትን ለለሚፈጥሩባን ጉዳዮች ቅኝት እድርገን፣ መንፈሳዊ ነገርን የሚያቀጣጥሉትን ሁኔታዎች በቅርቡ እንመለከታለን። ክፍሉንም ስናጠቃልል መንፈሳዊ ነገርን የሚያደናቅፉትን መሰናከሮች ልብ ብለን ለማጤን የሚያስችለንን ምልከታ እናደርጋለን። ለእነዚህ በሚቀጥሉት ገጾች ቅደም ተከተላቸውን ጠብቀው የሚቀርቡልንን ርእሰ ጉዳዮች ለማስተዋል የበኩላችንን ዝግጅት እናድርግ።

1. በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ

በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት እንዴት እንደሚኖር ማወቅ ለመንፈሳዊ ርምጃ ወሳኝ ነው (1ኛ ጢሞ 3:16)። እግዚአብሔር በሥፍራ ሁሉ አለ። እዚህ ኃ አለ፣ እዚያ ኃ የለም አይባልም። ይሁን እንጂ ሕዝቡ እርሱን ፈልጎ ለማምለክና እርሱን ለመጥራት በተሰበሰቡበት ቦታም አለ። መጽሐፍ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያንን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና የእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት አድርጎ ያቀርባታል። ጌታን ለመከተል የወሰኑ ሰዎች ከእርሱ በሚመጣ መመሪያ ለመኖር የቆረጠበት ስፍራ ማደሪያ ቤቱ ይባላል። ለምንገባበት ቦታ ሁሉ ራሱን የቻለ ሥርዓት እንዳለ ብዙዎቻችን እንገነዘባለን። ሆኖም ለገንባ ተዳሚ ሆነው የሚታዩት ሕመማችን ናቸው። ሆኖም ለገንባ የሕመማችን ማደሪያ ቤት ነው። በሕመማችን ማደሪያ ቤት የበሽተኞችን ሁኔታ ያገናከበ ሥርዓት አለ። ለዚህ ሥርዓት አጠቃላይ ያልሰጠ አካሄድ ተቀባይነት የለውም። ስለሆነም በሽተኞች ባለበት ሥፍራ የሚፈለግ የራሱ የሆነ አካሄድ አለ። በሕመማችን ማደሪያ ቤት

ያለው ሥርዓት በጦር ሠፈር እንዳለው አይደለም። ጦር ሠፈር መግባት ለብዙ ሰው የተፈቀደ አይደለም። ተፈቅዶልን ጦር ሠፈር ለመግባት እድሉን ብናገኝ እንኳን ብዙ መመሪያ ተስጥቶን መሆን አለበት። ጦር ሠፈር ለገንባ ጠንቃቃ ሆነን መገኘት እንዳለብን ከቦታው ጋር የጠበቀ ትስስር ያላቸው ባለሙያዎች ይነግሩናል፤ የጦሩ ማደሪያ ቤት ነውና። በዚያ ሥፍራ ስለው ሥርዓት ያልተገዛ እደራረግ ከባድ ችግር ይገጥመዋል። ስለሆነም በጦሩ ማደሪያ ቤት የሚኖርበትን ሥርዓት ማወቅና መተግበር ለዚያ እካባቢ ቀዳሚ ነው። በቤተ መንግሥት የምንወሰደው ጥንቃቄና በጦር ሠፈር የምንወሰደው ጥንቃቄ በቅርጹም በይዘቱም ይለያያል። በጦር ሠፈር በተቻለ መጠን ሁሉም እንቅስቃሴ በከፍተኛ ጥንቃቄ ይደረጋል። እዚያ ሰውበትና ለጌጥ ጭንቀት የለም። በቤተ መንግሥት ግን ከጦር ሠፈሩ ለየት ያለ ጥንቃቄ ይደረጋል። በዚያ ያለ እንቅስቃሴ ጥበቃው እንደተጠበቀ ሆኖ ሌላ ጥንቃቄን ይጨምራል። በተቻለ መጠን ሁሉ ነገር የጻዳ መሆን አለበት። እንራቱን የሚያስተዳድሩና የሚወክሉ በዚያ አሉ። እኛም እዚያ ለገንኝ ለዚያ ሥፍራ ተገዢውን እውቅና የለጠ እለባበለም ሆነ አደራረግን እንተገብራለን። ለዚህ የተከበረ ቦታ እውቅናን የሰጠ አደራረግን ካልተገበርን በወጉ እንደማንሰተናገድ ይገባናል። በቤተ ክርስቲያንም የምንኖረውን ሕይወት የሚመጥን አኗኗር ሊተኮርበት እንደሚገባ ክብዙዎቻችን የተሰወረ አይደለም። በቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር በልጆቹ መሐል በተለየ መንገድ አለ። እርሱ ባለበት በዚያ ቃላችንም ሆነ ድርጊታችን ለእርሱ መገኘት እውቅናን የሰጠ እንዲሆን ይጠበቃል። ስለሆነም በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደምንኖር ማወቅ ለእማኞች መንፈሳዊ ጤንነት እጅግ ወሳኝ ነው።

የተገራ ኑሮ

ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ እርሱነቱን በሙላት የለጠባትና የሚያሳይባት እካሉ ናት። የክርስቶስ ሕይወት በሙላት የሚለለጥንበትና የሚገዛበት ክልል ናት። ቤተ ክርስቲያን የሚለውን ቃል ለንስማም ሆነ ለንናገር ወደ አእምሮአችን የሚመጣው ትርጉም በአብዛኛው እማኞች ለማምለክ ለሚለበሉበት ህንጻ ጋር

የሚያያዝ ነው። ይሁን እንጂ እውነታው በእግዚአብሔር ቃል ሲፈተሽ እኛ ከምናለበው በብዙ ይለያል። «ቸርች» የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል የተገኘው «ከሪያክ» ከሚለው የግሪክኛ ቃል ሲሆን ፍቺው ለጌታ የተለጠ ወይም ለጌታ የሆነ የሚል ነው። ለለሆነም ቃሉ ከሕንጻ ይልቅ በቀጥታ ከእማኞች ጋር ይተሳሰራል። በተጨማሪ «ኤክላሲያ» የሚለውም ቤላው የግሪክኛ ቃል ፍቺው «ተጠርተው የወጡ» ማለት ሲሆን አባባሉ ሕዝብን እንጂ ሕንጻን ከያመለክትም። እማርኖችንም ቢሆን ይዘቱን ጠጋ ብለን በጥሞና ለንመለክት በአብዛኛው ከሕዝብ ጋር መያያዙን እንረዳለን። ለምሳሌ ቤተ ጉራጊ፣ ቤተ እማራ ብለን ለንል ከብሔሩ ጋር የተያያዙ ሰዎችን ብቻ አናለባለን። ልክ እንዲሁ ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል በዋናነት የሚያመለክተው ክርስቶስን የሕይወታቸው ጌታና ኦዳኝ አድርገው ሲከተሉ ወለነው ከእርሱ ፍቅር የተነሳ እርሱን ለማምለክ ራሳቸውን የሰጡትን እማኞች የሚመለከት መሆኑን ልናስተውል ይገባል። እምላካችንን ከመወደድ የተነሳ እርሱን ፈልገን የምንገኝበትን ቦታ የእግዚአብሔር ቤት ማለቱ ለህተት ባይሆንም እግዚአብሔር ግን በሕንጻው በዋናነት የሚገኘው ልጆቹን ብሎ እንጂ የሕንጻ ባለቤት ሆኖ አይደለም። ከሁሉ አስቀድሞም እግዚአብሔር የሚያድረው በሕንጻው ሳይሆን ዳግም በተወለዱት ልጆቹ መሐል ነው። ሐዋርያው ይህንን ሲያስረዳን እንዲህ ይላል «እናንተም ደግሞ እግዚአብሔር በመንፈሱ የሚኖርበት ማደሪያ ትሆኑ ዘንድ እብራችሁ እየተገነባችሁ ነው።» ለለሆነም ቤተ ክርስቲያን የሚለው ስያሜ በቀዳሚነት የሚያመለክተው በተለምዶ እንደምናለበው ሕንጻውን ሳይሆን ሕዝቡን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን በተመለከተ «እናንተ ራሳችሁ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ እንደሚኖር እታውቁም? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርስዋል። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና! ያም ቤተ መቅደስ እናንተ ናችሁ።» (1ኛቀሮ 3:16-17 አመት) በማለት የሚናገረው። እግዚአብሔር ለሙን በሚጠሩ ልጆች መሐል ክል።

ከጌታ ልጆችም ጋር ለንገናኝ ጥንቃቄ የተሞላበት እርምጃ እንዲኖረን ይህ ክፍል ያሳስባል።

በቤተ ክርስቲያን እምላክ ፈቃዱንና ፍላጎቱን በሙላት ሲገልጥ ራሱን በክርስቶስ ሰጥቶናል። ለለሆነም በቤተ ክርስቲያን የሚወጡና የሚገቡ ከአስተዳዳሪው ፈቃድና ፍላጎት ጋር ጥልቅ ትውውቅ ሲኖራቸው ይገባል። በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ካለውቁ ግን መማርና ውለው አድረውም ከጌታቸውና ከሕዝቡ ጋር አብሮ የመኖር ጥበብን ገንዘባቸው ማድረግ እስባቸው። የቤተ ክርስቲያን አባላት እንቅስቃሴያቸው በሙሉ በእግዚአብሔር የአስተዳደር ክልል ውስጥ፣ በእርሱ ጌትነት እና አመራር ሥር መዋልና ማደር የተገባ መሆኑን መገንዘብ አለባቸው። በሕብረት ኑሮ ውስጥ ለመተሳሰራችን ምክንያት ለሆነው ጌታ ከፍ ያለውን እውቅና መስጠት አለብን። ማንኛችንም እንደምናወቀው የአንድ ቤት ባለቤት የሆነ ግለሰብ ቤቱ ውስጥ በሕይወት እያለ ቤቱ ሲፈርስ ዝም እይልም። ይህ እንደ ሽክላ ተሰባሪ በሆነው የሰው ልጅ እንኳን የታወቀ ሐቅ ነው። ሞት የማያሸንፈው፣ የማይመጠን ጉልበት ያለው፣ ታላቅና የተፈራው እምላክ እግዚአብሔር የቤተ ክርስቲያን ባለቤት ነው። ቤተ ክርስቲያን የእርሱ እንድትሆን ተገቢውን ዋጋ ከፍሏል። በደሙ ገዝቷታል። ለለዚህ ጥንቃቄ በጎደለው መንገድ ቤቱ ሲጠቃና የትርምስ እምባ ሲሆን ዝም አይልም።

ይህ ጌታ በማደሪያ ቤቱ የሚደረገው ማንኛውም እንቅስቃሴ ለእርሱ ለባለቤቱ ተገቢውን አክብሮት የለጠ ሊሆን እንደሚገባው አያንዳንዱ አማኝ እንዲገነዘብለት ይሻል። ለለዚህ ልጆቹ ሁሉ በማደሪያ ቤቱ እንዴት መኖር እንዳለባቸው በሂደት መማር አለባቸው። በማደሪያ ቤቱ የመኖር ጥበብ ባለቤትነት ቅጽበታዊ ሳይሆን በአማኝ ውስጥ በሂደት የሚገነባ ነው። ለለዚህ በተከፈተልን በሮ በየጊዜው እየተማርን እየተረዳን እውነቱን ገንዘባችን እንድናደርግ ባሪያዎቹን ልኳል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ሰጢሞቲዎስ «የምጽፍለህ...በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት እንዴት መኖር እንዳለባቸው

አንድታውቅ ነው። (1ኛ ጢሞ 3:15) በማለት ማረጋገጫ ሲለጥ እንመለከታለን። በክፍሉ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ እያንዳንዱ አማኝና አገልጋይ እንዴት ባለ ስርዓት ሊመላለስ እንደሚገባ ማሳሰቢያ ይሰጣል። ይህንንም ከሰጠው ዝርዝር ትንተና እናለተውላለን። ዲያቆናትን፣ ሽማግሌዎችን፣ ቆንጃዶችን (ወጣቶችን)፣ ጎልማሶችን፣ ባልቴቶችን ወዘተ... በተመለከተ የተሰጠውን ዝርዝር ማብራሪያ ብንመለከት ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠውን የኑሮ ስርዓት አንገንዝባለን። ይህም የሚያስገነዝብን የጌታ ቤት አኗኗር በመልካም ስርዓት መሞላቱን ነው። አማኝ በዚህ ሥርዓት የተሞላ አረማመድ እንዲኖረው መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ጋር በለምምነት የምንራመድበትን ጥበብ ይለግሳል።

በዚህ አስጨናቂ ዘመን የምንኖር አማኞች በማደሪያ ቤቱ የሚኖርበትን ጥበብ ገንዘባችን ለማድረግ እርሱን እውቀትን በፈቃዱ ለመራመድ ራሳችንን ማዘጋጀት ይኖርብናል። እንዲህ ዓይነቱ ዝግጅት ጌታን ለመምለል የሚደረግ ዝግጅት ነው። ለመሆኑ ጌታን መምለል ማለት ምን ማለት ነው? መልሱ የጌታን ፈላጊ ለመከተል ከእርሱ የሚመጣውን መመሪያ መተግበር ወይም ራስን ለዚህ ማስለመድ (ማለልጠን) ማለት ነው።

ማስለመድ (ማለልጠን) «ራስን በማረም፣ ለመቅረጽና ወደ ፍጹምነት ለመምራት የሚከናወን ሞራላዊ የሕይወት ግንባታ ነው»። በዚህ አጭር ፍቺ አያሌ ቅዱሳን ይስማማሉ። ጌታን መምለል ራስን ወይም እኛነታችንን እሱን ለመምለል ከማስለመድ (ከማለልጠን) ይጀምራል። የእግዚአብሔርን ቃል ማጥናት ለዚህ ቀዳሚው ዝግጅት ነው። እንዲህ ዓይነቱ የተገራ ኑሮ በሕይወታችን እውን እንዲሆን መሠረት ይጥላል። ይህንን የተገንዘብን ሁላችን ከቃሉ ጋር ለተጣበቀ ሕይወት ራሳችንን መስጠት ይኖርብናል። ይህ ራስን የመስጠት ሂደት በቅጽበት የሚከናወን ሳይሆን በዕለት ተዕለት ትጋት በሕይወታችን የሚገነባ ሂደት ነው። ይህ ደግሞ አካሄድ የተገራ አደራረግን ይጠይቃል። የተገራ ኑሮ ሌላ ሥያሜው መንፈሳዊነት ነው። ለመሆኑ

መንፈሳዊነት ማለት ምን ማለት ነው? ለዚህ ጥያቄ ምላሽ ለማግኘት በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች የተሰጠውን ማብራሪያ በጥሞና እንመልከት።

መንፈሳዊነት ማለት ምን ማለት ነው?

ለዚህ ጥያቄ የምንሰጠው መልስ የምንለማመደውን የመንፈሳዊነት ዓይነት ይወስናል። ስለ መንፈሳዊነት የምንናገር፣ ፍቺውንም የምንለጥ መጽሐፍ ቅዱስን የምናነበው ብቻ እንዳልሆነን ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ለዎች እንደ ውሎአቸው መንፈሳዊ አቋማቸውን የሚያስተጋባ ፍቺ ይሰጣል። የዚህ ጽሁፍ ትኩረት እውነተኛው መንፈሳዊ ፍቺ ከክርስቶስ ጋር የተቆራኘው ክርስቲያናዊው ሕይወት መሆኑን ያረጋግጣል። ለሰሆነም በልዩ ልዩ ክፍሎች ስለ መንፈሳዊነት የሚሰጠውን ፍቺ ጠቅሰል ባለ መልኩ ቃኝቶ በክርስቲያናዊ ፍቺ ላይ የበዛ ትኩረቱን ያደርጋል። ቅዱሳን መንፈሳዊነትን በተመለከተ በአመለካከታቸው እንደሚለዩም ግምት ውስጥ በማለባባት መጽሐፍ ቅዱስን የሕይወታቸው ማዕከል አድርገው መንፈሳዊ ኑሮን በሚኖሩ አማኞች ዕይታ ይህ ጽሁፍ ቀርቧል።

የመንፈሳዊነት ትርጉም

ትክክለኛ ግንዛቤ ሲጠፋ መድረሻችን የተላላተ ድርጊት ነው። መንፈሳዊነትም ተዛብቶ ስለሚተረጎም የተላላቱ ድርጊቶችን በብዛት እናያለን። በተጨማሪም ስለ መንፈሳዊነት የተዛባ ፍቺ በመኖሩ ምክንያት የተሻሻረገረ መንፈሳዊነትም ሊከሰት ችሏል። ብዙ ነገሮችን የምናውቃቸው ይመስለናል ግና እናውቃቸውምና በትርጉም እንስታለን። ለምሳሌ በማቴ 5:13 ከጨው ጋር የተወዳደረውን አልጫ በየዕለቱ የምንበላውን አልጫ ወጥን እንደሚናገር አብዛኞቻችን እንወስዳለን። እርግጥ ነው ለምንበላው የወጥ ዓይነት የተሰጠው ስያሜ አልጫ የሚለው ቃል አግባብና የሚያስኬድ ነው። ይሁን እንጂ ከላይ በተጠቀሰው ክፍል ላይ ከአልጫ ወጥ ጋር የተደደዘ ነገር ከፍሉ አይናገርም። ይሁን እንጂ «አልጫ» የሚለው ቃል በተገኘበት ቦታ ሁሉ ትርጉሙ አንድ

እንደሆነ ስለምንወሰድ አተረጓጎማችን በቀጥታ ወደ ምንመገበው አልጫ ወጥ ይሄድብናል። ስለሆነም ክፍሉን ስንፈታ የምንበላውን አልጫ ወጥ በማናናቅ እንደምረብን። ግና እዚያ ቦታ የተጠቀሰው አልጫ የሚናገረው ከአሞሌ ጨው ጋር ተሰልፎ የሚያደናግረውን «አልጫ» የሚባለውን የድንጋይ ዝርያ ነው።

በአልጫ እና በአሞሌ ጨው መካከል ያለው ልዩነት የጣዕም ብቻ ነው። ሁለት ጎድጓዳ ሳህን ውስጥ ውሃ ሞልተን አሞሌውን ጨው በአንድ ሳህን አልጫ የተባለውን አደናጋሪ ጨው መሰል ድንጋይ በሌላው ብናደርግ አሞሌው ወዲያው ሟሙቱ ጣዕም ሲሰጥ አልጫ የተባለው ድንጋይ አንደ ተፈጠረ እዚያው ተጎልቶ እናያለን። ስለሆነም ያለው አማራጭ ለምንም የማይጠቅመውን ይህንን ድንጋይ አውጥተን መጣል ብቻ ነው። ጨው አልጫ ቢሆን በምን ይጣፍጣል? ማለትም ይኸው ነው። ይሁን እንጂ ይህን ካለመገንዘብ የተነሳ የምግብ ዓይነቶቻችንን ለማብዛት እንዲሁም እርካታችንን ለመጨመር የተቀመጠውን አልጫ ሳናውቅ ስሙን አናንቀን አልጫ ወጥ ጣዕም እንደሌለው አድርገን የማይገናኙትን ሁኔታዎች እንናኝተን የተናገርንበት ጊዜ ብዙ ነው። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ የሚከሰተው ቃልን ከአውድ ውጭ በመውሰድ ለንተረጉም ነው። ይህ ደግሞ በብዙዎቻችን ሕይወት በተደጋጋሚ የሚፈጸም ስህተት ነው። በተለምዶ ትርጉም ተዛብቶ የሚሰጥበት ሌላው ቃል ደግሞ «ጋብቻ» ነው። ይህ ከትክክለኛው ፍቺው አፈንግጦ አያሌ ትርጉም ሲሰጠው ይስተዋላል። አባቶቻችን ለጋብቻ ፍቺ ሲሰጡ የሚገርም ትርጉም አቀበሉን። እኛ ግን ሦስት ፊደል የያዘውን ቃል ብቻ ይዘን ትርጉሙን ጣልነው። እነርሱ ስለ ጋብቻ የሰጡት ሁነኛው ፍቺ ጋብቻ ማለት ከእንሌ ጋር ብቻ ማለት ነበር። ግና ዛሬ የሚበዙት ተጋቢዎች የጋብቻን ግንኙነት ከእንሌ ጋር አደረጉትና በንብረተሰባችን ውስጥ ታላቅ የጋብቻ ችግር ተፈጠረ። ስለሆነም ከእንሌ ጋር ብቻ ትርጉም ባለው መንገድ እንዲኖር የታቀደለት ጋብቻ ወደ እነእንሌ ልምምድ ሰላመራ ያልተጠበቀ ችግሮች በንብረተሰባችን ውስጥ ታዩ።

ጋብቻ እንደ ትርጉሙ ሆኖ ቢሆን ኖሮ ድርጊቱም ያንን ይከተል ነበር። ይሁን እንጂ ብዙዎች ከጋብቻ ትርጉም ውጪ ኑሮን መሥርተው ስለተገኙ የጋብቻ ግንኙነት በአብዛኛው ጥያቄ ውስጥ ወደቀ።

ልክ እንዲህ በሌሎች ጉዳዮች የትርጉም ስህተት እንደምንፈጽም በመንፈሳዊነትም ላይ የተዛባ ግንዛቤ አለን። ለኛ መንፈሳዊነት ማለት ምን ማለት ነው? ለዚህ ምላሽ መንፈሳዊነት ምን ማለት አይደለም ብሎ መጀመር ቀላል ሳይሆን አይቀርም። ምክንያቱም አብዛኞቻችን መንፈሳዊነት ካልሆነው ጋር ጽኑ ቁርኝት አለን።

መንፈሳዊነትን የማይወክል ፍቺ

መንፈሳዊነትን የማይወክለው ፍቺ በአብዛኛው እግዚአብሔር ለሰጠው መፍትሔ እውቅና አይሰጥም። እግዚአብሔር ደግሞ ከእርሱ ባልመነጨ ነገር አይከበርም። ሰዎች እርሱን ማክበር ቢፈልጉና ፈቃዱን መፈጸም ቢጓጉ የተገለጠው ፈቃዱ ምን እንደሆነ መረዳት አለባቸው። ዓለማችንን አያሌ ጋይማኖቶች አጥሰዋል። እነዚህ ሁሉ ጌታ በሚፈልገው መስመር እርሱን ለማሰደስት በፈቃዱ የሚራመዱ ናቸው ለማለት ያስቸግራል። ከዚህም የተነሣ መንፈሳዊነትን የማይወክሉ ልምምዶችና ፍቺዎች በሚከተለው መልኩ እናነሳለን።

ሀ. መንፈሳዊነት ሥጋን ከመቅጣት ጋር፣ መንፈሳዊነት መንፈሱን ለማሰልጠንና ጉልበታም ለማድረግ የሚከናወን ብርቱ የሥጋ ጉስቱልና ነው። ከሚለው ፍቺ የሚነሱ አያሌ ናቸው። እንዲህ ባለ መንገድ መንፈሳዊነትን የሚተረጉሙ ሰዎች በአብዛኛው ለሥጋ ምቹት የሚሆኑ ነገሮችን ሁሉ ይከሰክላሉ። ለምሳሌ ሰውነትን ጥሩ ጥሩ ምግብ አለመመገብ ወይም ማሳቂያ በሌለው ጽም አካል መቅጣትን እንዳንደች እንደ መንፈሳዊነት ይመለከታል። በዚህ መልኩ መንፈሳዊነትን የሚረዱ ሥጋን ምቹት ማሳጣት ማለትም የልብን ንጽህና በማፃደል ሰውነት ምቹት እንዲያጣ ማድረግ፣ ግል ንጽሕናን ባለመጠበቅ

አካላችንን ነጻነት መንፈግ፣ የተመቸ መኝታ እንዲያገኝ በማድረግ ራስን ማጎላቆል፣ እንዲሁም የንግግር መብቶችን ለማንነታቸው መገለጫ እንዲይሆኑ መንፈግ የመሳሰሉትን ድርጊቶች በመፈጸም መንፈሳዊነትን በተግባር ለመግለጽ ይሞክራሉ። በእንዲህ ዓይነቱ መንገድ መንፈሳዊነትን የሚረዱት ለዎች፣ መንፈሳዊነት ሥጋን መቅጣት እንደሆነ ያስባል ማለት ነው።

ለ. መንፈሳዊነት ከምናኔ ጋር፣ ይህን የመንፈሳዊነት ዕይታ ምርጫቸው ያደረጉ ለዎች መንፈሳዊነትን በዚህ ዓለም ከመርከስ ይህን ዓለም ለዓለመኞቹ በመተው ከእነርሱ ዕይታ መለወር ነው። በዓለም የሚገኙትን ለሥጋዊ ተድላ የሚሆኑትን እያሌ ነገሮች ከተዉ በኋላ በምትኩ የሥጋን ፍላጎት የሚገድቡ ልዩ ልዩ ነገሮች መለማመድን ተለይቶ መውጣትን ይመለከታል። የምናኔ ሕይወት ራስን ስመሰደድ መስጠት ቀዳሚ ሲያደርግ ባልተከፈለ ሁኔታ ለመንፈሳዊ ዓለም ራስን መከፈትን ይመለከታል።

ሐ. መንፈሳዊነት ከልግስና ጋር፣ በመስጠት ጽድቅን ለመፈጸም ባለ ፍላጎት ላይ ተመሥርቶ የሚከናወን የመንፈሳዊነት መገለጫ ነው። በእብዛኛው ውጫዊ የኃይማኖት ሥርዓትን በመፈጸም ጽድቅን ለማግኘት መሞከር ነው። ስለሆነም እንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊነት ያለንን ለሌሎች ማካፈል፣ ወቅት ጠብቆ ድግስ በመደገስ ወዳጆችንና አስታዋሽ የሌላቸውን በመጋበዝ የሚከናወን ኃይማኖታዊ ስርዓት ነው። በእነዚህ የኃይማኖት ክፍሎች እስተላስብ መንፈሳዊነት ከመስጠትና ከመቀበል ጋር የተያያዘ ውጫዊ እንቅስቃሴ ነው።

መ. መንፈሳዊነት ከተግባር እንቅስቃሴ ጋር፣ በእንዲህ ዓይነት መንገድ መንፈሳዊነትን የሚገነዘቡ በሙሉ ኃይል የሚከናወንን አጀብ የበዛበትን ተግባራዊ የድርጊት እንቅስቃሴ ያደርጉታል። እንዲህ ዓይነቱ ድርጊት በተለየ የጸሎት ጊዜ ወይም በአደባባይ ላይ የሚከናወን ይፋዊ ፈንጠዚያ ወይም በግል በምስጢር የሚከናወን ጽሞና ሆኖ ይወለዳል። አንዳንዶች ወቅት ጠብቀው በሚመጡ በዓላት ላይ የሚታየውን ገደብየለሽ ፈንጠዚያ መንፈሳዊነት እድርገው

ሲመለከቱት ሌሎች ደግሞ ወቅት ጠብቆ የሚከናወን ጸም፣ ጸሎት እንዲሁም ዝምታን እንደመንፈሳዊነት ይወስዱታል።

ሠ. መንፈሳዊነት ከፅንፈኝነት ጋር፣ አንዳንድ የኃይማኖት ክፍሎች በእነርሱ መረዳት የማይኖርን ሰው ከምድረ ገጽ ማስወገድን እንደ መንፈሳዊነት ይቆጥራሉ። በእነዚህ ኃይማኖታዊዎች አመለካከት ለኃይማኖት በመቅናት መግደልም፣ መሞትም መንፈሳዊነት ሆኖ ይቆጠራል። እንዲህ ዓይነቱን አመለካከት ያስተናገዱ ክፍሎች በእስልምናው፣ በክርስትናው፣ እና በሌሎቹ እምነቶች ላይ ታይተዋል።

የመንፈሳዊነት መጽሐፍ ቅዱሳዊው ፍቺ መንፈሳዊነት ከክርስቶስ ጋር የተቆራኘው ፍቺው፣ መጽሐፍ ቅዱስ ጠቅለል ባስ ሁኔታ በሚከተለው መልኩ ለመንፈሳዊነት ፍቺ እንደሚሰጠው ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ይስማማሉ። እንደ እነዚህ ምሁራንና ተማሪዎች አገላለጽ መንፈሳዊነት ማለት ከክርስቶስ ጋር የተቆራኘ አንድ፣ ልዩና ለዓፂ የሕይወት ግስጋሴ ነው።

አንድ ነው፣ በክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ላይ ብቻ ይመሠረታል (ፊልጵ3:10-14)። ልዩ ነው፣ እንደ ጣት አሻራችንና የኛን ባህሪ እንደሚወስነው ዲ.ኤን.ኤ (DNA) ከሰው ወደ ሰው ቅርጹ ይለያያል። ከሰው ወደ ሰው የሚለደይበት ምክንያቱ እግዚአብሔር ሊጠቀምብን ከሰጠን ማንነት ጋር ስለሚያያዝ ነው። ለምሳሌ የእጅና የዓይን ሥራ በአካል ውስጥ ልዩ ልዩ ነው ይሁን እንጂ የሚሠሩት ለአንድ እካል ነው። አንዳንዱ ምህረት አድራጊ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ጸሎተኛ ይሆናል። እንዲህ እንዲህ አይለ በቅርጹ ይለያያል። ይሁን እንጂ የሁሉም መሠረት አንድ ነው።

ለዓፂ ነው፣ እየዋለ እያደረ ይጨምራል ማለት ነው። ይሁን እንጂ ፍጹም ሆኗል፣ ጨርሷል የሚባል የለም። ሁሉም በዚህ የእድገት መንገድ ላይ ነው። በደረጃ መለያየቱ ያለው እዚህ ጋ ነው። መንፈሳዊነት በክርስቶስ

አተያይ ነገሮችን በመረዳት እርሱ በእኛ ቦታ ቢሆን የሚለጠውን ዓይነት ተግባራዊ ምላሽ በመስጠት መመሳለስ ነው። መንፈሳዊነት እኔ ስለኔን ትቶ ክርስቶስን መሐከስኛ ያደረገ የሕይወት ዘይቤ ነው (ፊሊጵ2:5)።

የመንፈሳዊነት ተግባራዊ ፍቺው 1

መንፈሳዊነት ካምላክ ጋር፣ ከሌሎች ለዎች ጋር፣ ከእኛነታችን እንዲሁም ከተፈጥሮ ጋር ሚዛን የጠበቀ ትስስር ነው። (ዘፍጥ 3:8) እያሌ ቡድኖች መንፈሳዊነትን ወደ ላይ ከእምላክ ጋር ወደ ጎን ከሰዎች ጋር ባላቸው ግንኙነት ብቻ ሊመስኩቱት ይሞክራሉ። ይሁን እንጂ ይህ ሌላ ትልቅ እውነት ይጎድለዋል። ሌሎች ደግሞ መንፈሳዊነት ከፈጣሪ፣ ከሌሎች ለዎች እንዲሁም ከራስ ጋር ሚዛን በጠበቀ ሁኔታ መገኘት ነው ብዙዎች ከተፈጥሮ ጋር ያለውን የመንፈሳዊነት ገጽታ ይዘነጋሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ለው ከተፈጥሮ ጋር ባለው ግንኙነትም እምሳካዊ እቋም እንዲኖረው በብዙ ሥፍራዎች ያስገነዝበናል።

መንፈሳዊነት ካምላክ በተቀበልነው ሕይወት ተደግፈን፣ እርሱ ባቀደልን መስመር ተጉዘን፣ ከእርሱ ጋር በስመረ ህብረት ውስጥ መገኘት ነው። መንፈሳዊነት በመለከት ሥራ ተነክተን ፊታችንን ወደ እርሱ ካዞርን በኋላ፣ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመምለል ፍለጋውን በመከተል የጀመርነው ግስጋሴ ነው። ይህ ግስጋሴ ጌታችን እስኪወስደን ወይም እኛ ወደጌታ እስክንሄድ ድረስ የሚከናወን የተግባር እንቅስቃሴ ነው። መንፈሳዊነት ለማያቋርጥ ለውጥ ራስን መክፈት ነው። ይሁን እንጂ ለውጥ ለብዙዎቻችን ቀላል አይደለም። በምድር ላይ በደስታ እንዲሁም በታላቅ ጉጉት ለውጥን የሚያስተናግድና ሁኔታውን ለመቀየር ዝግጁ ሆኖ የተገኘ ራሱን በሁለንተናዊ መልኩ የሚለጥ “በሽንት የራስ ሕጻን ብቻ ነው” የሚለውን አባባል ብዙዎች ይቀበሉታል። ከዚያ ውጭ ያሉ ለብአዊ ፍጡራን ለውጥን የሚያስተናግዱት ብዙ ትግል ካደረጉ በኋላ ነው። በሰው ልጆች የሕይወት እንቅስቃሴ ውስጥ

ታሪክ ደጋግሞ ያስገነዝበው እውነታ እብዛኞቻችን ስር ነቀል ለውጥን አለመፈለጋችን ነው። እንደውም ለዎች ስንባል ለውጥ ጠል ነን ቢባል ማጋነን አይሆንም። በኢትዮጵያ ወንጌ ስኳር በመጣ ዘመን ሻይና ቡና መንገድ ላይ እየተፈላ በኳር በነጻ ይታደል ነበር። ይህም አዲሱን ለውጥ እንድንቀበል የተደረገ ማግባቢያ ነበር። ነገርን መፈተን መልካም ነው፣ በጭፍን መቃወምና ለውጥ ጠል መሆን ግን አደጋ እለው።

2. ክርስቲያናዊ መንፈሳዊነትን መለማመድ

ለዚህ ጥያቄ አጭርና ግልጽ መልሱ ዳግም ልደት ወይም የሕይወት ሰው ጥነው የሚሰው ይሆናል። ስለ ሰው ጥነው አንዴት? የሚሰው ጥያቄ ከፊት ለፊታችን ይጋረጣል። የሕይወት ሰው ጥ ብለን የምንጠራው ራሱ ምንድነው? በዚህ ጊዜ ከሁኔታው ጋር ተዛማጅ የሆነውን ሰው ጥ በቀላሉ እንደሚከተለው ማስቀመጥ ይቻላል። ሰው ጥ ማለት የራሳችንንና የሰይጣንን መንገድ ትተን ፊትን ወደ እምላክ በማዞር በዚህ አቋም ለመኖር መወሰን ነው። ይህ ፊትን ወደ እምላክ የማዞር ጉዳይ የተሰያዩ ቅርጾች አሉት። እነርሱም በሚከተለው መልኩ ቀርበዋል።

ሀ. በትንግርት የታደበ መለወጥ

አንዳንድ ሰዎች መለወጥን በሚገርም መልኩ አጣጥመውታል። እንደውም የነሱ ዳግም ልደት በባህሪው ታምራዊ ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ስምሳሌ ብንወስድ፡

1. ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ (የሐዋ 8:26-40) ታላቅ የሕይወት ጥያቄ ነበረው። መንፈሳዊ ነገርን ጉልህ በሆነ መንገድ ስመረዳት ያልቻለ ሰው ነበረ። ድርጊት ሰበሰቡ የእምላክ ልማዶችን ያደርጋል። መንፈሳዊ ጽሁፎችን ያነባል። ይሁን እንጂ ዋናውን መልእክት በትክክል ያገኘ ሰው አልነበረም። ይህ ሁሉ አያደረገ አውነተኛውን ነገር ስመረዳት ከፍተኛ የጽድቅ ጥማት ነበረው። ስለሆነም የጌታ መንፈስ ፈሰጸበት ወደዚህ ሰው ላከበት። ጽድቅ ፈላጊው ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የጽድቅ አውነትን ተረድቶ እንዲያርፍ ተአምራዊ በሆነ መንገድ ከፈሰጸበት ጋር ተገናኘ። ወንጌልን በመስማት ትክክለኛውን ምሪት ተቀበለ። ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋርም በማያረሳው መንገድ ተገናኘውና ጉዞውን በደስታ ቀጠለ (የሐዋ 8:39)። "ደስ እያሰው ሄደ" ከሚለው የክፍሉ አገላለጥ እንደምንረዳው ኃይማኖታዊ ልማዶቹ የደስታ

ምንጭ እንዳልነበሩ ያረጋግጣል። ይሁን እንጂ ሕጉ የሚጠይቀውን ለማሟላት ብዙ ደከመ። ከልቡ የአምላክን መንገድ ይፈልግ ነበርና ወደ ትክክለኛው መንገድ የሚመራ የፈጣሪ ረድኤት ጎበኘው። እርሱም ለውጥን ተአምራዊ በሆነ ገጽታው ተሰማመደ።

2. ሐዋርያው ጳውሎስ፡ (የሐዋ 9:1-31) ከፍተኛ የጽድቅ ጥማት የነበረውና አውነትን በተሳሳተ መንገድ የሚፈልግ ሰው ነበረ። ፅባሪትና እልህ የተሞላበት የደማስቆ ጉዞው ወዴት እንዳመጣው ከታሪኩ አንገንዝባለን። የተቃውሞው ምንጭ ጽድቅን በተሳሳተ መንገድ መፈሰግ እንጂ ሥረ መሠረቱ በጭከና የተሞላ ከፋት አልነበረም። ፍላጎቱም ሰገበው አውነት በታማኝነት መቆም ነበረ። እንዲህ ዓይነቱ ሰው፤ ጌታ በተለየ መንገድ ተገናኘው ሕይወቱም ስዘስቂታው ተቀየረ። ከዚያም ብዙዎቻችንን የሚያነጻን የእግዚአብሔር አውነት ከጌታ ዘንድ ተገልጦሰት የጌታን ሃሳብ በማስተላለፍ የቀረውን ዘመን ኖሮ አሰራ።

3. የወሀኒው ጠባቂ፤ (የሐዋ 16፡) በተገሰጠው የእግዚአብሔር ተአምራዊ ሥራ ጌታን ስመገናኘት በሩ ተከፈተለት። ከነበረበት ሁኔታ ወደ ጌታ ሲመለስ ያየው ተአምራዊ የእምላክ ሥራ በሕይወቱ ሊረሳ የሚችል አልነበረም። እንደውም ከተአምራዊው የእግዚአብሔር ሥራ የተነሳ መጻኑና የጥምቀት ሥርዓቱ ወዲያው ተቀናጅተው አናያቸዋለን።

4. የሐር ነጋዴዋ ሊዲያ፤ (የሐዋ 16) ወደጌታ የመጣችበትም መንገድ ልብ ብሎ ላጤነው የሚገርም ተፈጥሮ አሰው። የጌታ ባሪያ ጳውሎስ የሚናገረውን አውነት እንድትስማ ጌታ ልቧን ከፈተላት። ስለሆነም በፍጹሟው ወደ መንፈሳዊ የጉዞ መነሻ በእሽታ ተቀላቀለች።

በቅደም ተከተል ያነሳናቸው እነዚህ ሰዎች ቀደም ባለው ሕይወታቸው የነገሩ ምርጫቸው በጌታ ኢየሱስ በማመን ከሚገኘው የዘላለም ሕይወት የራቀ የሕይወት አቋም ነበራቸው። ስለሆነም ጌታ ኢየሱስን የሀይወታቸው አዳኝ ጌታ አድርገው በእግዚአብሔር ስር ለመኖር ሊወለኑ፤ በሕይወታቸው የተከናወነው

ድርጊት ለተመልካችም ሆነ ታሪካቸውን ለሚያነብ ትንግርት የሚባል ሽግግርን የሚያሳይ ነው። እነርሱም ከጌታ ጋር የተገናኙበትን ሁኔታ ሲረሱት በማይችሉት መንገድ በሕይወታቸው ፍንትው ብሎ ያይታል። እንዴት ጌታ ኢየሱስን የሕይወታቸው አዳኝና ጌታ አድርገው እንደ ተቀበሉ እንዲመሰክሩ በተጠየቁ ጊዜ ያችን ከጌታ ጋር በተለየ መንገድ የተገናኙበትን ቀን ወይም ቅፅበት በልዩ ሁኔታ ያስታውሷቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ጌታ እንዴት እንደተገናኘው ከሚያቀርበው ተደጋጋሚ ትረካ ይህንን መረዳት ይቻላል።

ቀደም ብለን እንዳንሳን የእንዳንድ ሰዎች ሕይወት ሽግግር በገሃድ የሚያሳየው ቀደም ብለው ጌታን ባለማወቅ ከእርሱ ተለይተው ይኖሩ ስለነበር ነው። ሁሉም ሰው ይህንን መስሉን ተአምራዊ ልምምድ ያያል ማለት አይቻልም። ሁሉም ግን ኃጢአተኛነቱን ተረድቶ ሰወንጌሉ እውነት እሽ ማለት እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስ በተደጋጋሚ ያስገነዝባል። ስለሆነም በተለመደውና መደበኛ በሆነ መንገድ ከጌታ ጋር ሕብረትን የሚፈጥሩ አማኞች ሁኔታን በሚከተለው ማብራሪያ እንመለከታለን።

ለ. በተለመደው መንገድ ከጌታ ጋር መገናኘት

ጌታ በሚመለከበት ቤት ያደጉና የጌታን ነገር ገና ከጀማሪያቸው ምርጫቸው አድርገው የኖሩ አማኞች ከላይ እንደገለጽናቸው ግለሰቦች በትንግርት የተሞላ ሕይወት ላይኖራቸው ይችላል። ይሁን እንጂ ኃጢአተኛነታቸውን ተገንዝበው በንስሐ ከጌታ ጋር ከታረቁና የኃጢአትን ይቅርታ ከተቀበሉ ሕይወታቸው ምንም አይጎድሰውም። ነገር ግን በትንግርት የታደሰ ልምምድ ስለሌላቸው በእርግጥ ከጌታ ጋር ንብረት ያደረጉ የማይመለላቸው ጥቂቶች እንዳልሆኑ በእገልግሎት ጉዞአችን አስተውለናል። እንደሌሎች ያለፉበትን ውጣ ውረድ ለሰማይተርኩ ትልቅ ነገር የጎደላቸው ይመስላቸዋል። ይሁን እንጂ እነዚህ ሰዎች ቀደም ብለን ካነሳናቸው ሰዎች

ያነሰ የዳግም ልደት ልምምድ የላቸውም። እርግጥ ነው፤ እንዳንዶች ገና ከጠዋቱ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚሰሙት ሁልጊዜ ደስ የሚላቸውና ሕይወታቸውም በዚያው በወደዱትና ባከበሩት መንገድ የቀጠለ ነው። ቢደጉበት እካበቢ ሁልጊዜ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰሙ ሲወደሰ ሰላዩ ያንኑ በደለታ ከሚያደርጉ ወገኖች ጋር ተቀላቅለው ኖሩ። ውሎ አድሮ ሰዎች ስለ ልምምዳቸው ሲመለከሩ ትንግርት የሚባለውን ለውጥ በውስጣቸው ባለማየታቸው ቀደም ብዬ እንዳንሳሁት የነርሱ ነጭ ሽግግር የጎደለው እንደሆነ ይታሰባቸዋል። ይሁን እንጂ የተቀበሉት ሕይወት በትንግርት ከተለወጡት ሰዎች ያነሰ አይደለም። ጌታን እምነው ሕይወታቸውን ለእርሱ ለማስገዛት ሲውሰኑ፤ ኃጢአተኛነታቸውን ተገንዝበው ንስሃ በመግባት እንዲምራቸው ጌታን ሲጠይቁት እንዲሁም መላ ማንነታቸውን እንዲገዛ ሁለንተናቸውን ለእርሱ ሲያስገቡ የእርሱን መንፈስ ተቀብለዋል። ስለሆነም የተለጣቸው ቅዱስ መንፈስ እነዚህ በትንግርት ተለወጡ የተባሉት ሰዎች ከተቀበሉት መንፈስ የተለየ አስመሆኑን መረዳት አለባቸው። (ሮሜ 8:9)። ሁሉ የጌታ ወገን መሆን የቻለው በዚህ መንፈስ ረድኤት ነው።

ከእግዚአብሔር በስተቀር ዳግም ልደትን ሊሰጥ የሚችል ማንም የለም። ዳግም ልደትን የሰው ልጅ ማመንጨትም ሆነ መሥራት አይችልም። ስለሆነም ይህን እግዚአብሔርን በማመን ብቻ የሚገኘውን ሕይወት ለመቀበል እንደ ደካማ ኃጢአተኛ ኃጢአተኛነቱን ተገንዝቦ ከአምላክ የሚሰጠውን ምህረት በጉጉት የሚጠብቅ ማንኛውም ግለሰብ ዳግመኛ ተውልዶአል። ዳግመኛ የሚወለደው ግን ሥጋችን ሳይሆን መንፈሳችን እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ስለሆነም ይህንን የዳግም ልደት ሕይወት የሚሰጠው ጌታ እንደሆነ እምኔ ወደ እርሱ ተጠግቼአለሁኝ ወይ? ለሚለው ጥያቄ አዎንታዊ ምላሽ ከሰጠን ዳግም ተውልደናል ማለት ነው። ስለሆነም ያለ ዳግም ልደት መንፈሳዊ መሆን ስለማይቻል በዚህ መንገድ ማለፉ የግድ ነው።

ብልሹ ሕይወት ኖረው ጌታ ሕይወታቸውን የቀየረላቸውን ሰዎች ሁኔታ ሰናይ ምናልባት እንደ እነርሱ በዓለም ኖረን ቢሆን ኖሮ ጌታን በተለየ መንገድ እናውቀው ነበር የሚል ጉጉት የሚያድርብን ጥቂቶች እይደለንም። ይህንን ሁኔታ ማንም በእርግጠኝነት መናገር አይችልም። ምክንያቱም “ቢሆን ኖሮ” የሚባሉ ነገሮች ከእውነታው ብዙ የራቁና በሰው እቅም የሚደረሰባቸው ባለመሆናቸው ነው። ቀደም ብለን ወዳነሳነው ጌታዎች እንደሆኑ በጌታ ቤት ያደጉ ሰዎች የሚሰማቸውን እንቃኝ። ገሐድ የሆነ ሽግግር በሕይወታቸው ያዩት ሰዎች ስለ ዳግም ልደት ልምምዳቸው የሚያነሱት የተለየ ቀን በጌታ ቤት ያደጉትን አማኞች ትኩረት ይሰጣል። በተለይ ደግሞ ራሳቸውን በጥልቀት ከፈተሹ በኋላ ቀደም ብለን እንዳነሳናቸው ሽግግራቸውን እንደሚተርኩ አማኞች የተጨበጠ ነገር ከሌላቸው ዓለም ሂደ መመለስ ጌታን በተግባር ለመለማመድ ሳይጠቅም አይቀርም የሚል ፈተና ውስጥ ሊገቡ ይችላሉ። ይሁን እንጂ በመደበኛው መንገድ ጌታን እውቀው የኖሩት ኑሮ በየትኛውም መልኩ አነሰተኛ ግምት የሚሰጠው አይደለም። እርግጥ ነው የተጋነነ የዓለም ልምምድ የላቸው ይሆናል። ይሁን እንጂ ቀደም ብዬ እንዳልኩት ጌታን ከጠዋቱ ወድደውት፤ የእርሱ ነገር ጥሞላቸው ስለኖሩ ደስተኞች ሊሆኑ ይገባል። እንደውም የሚያስቆዝማቸው ሰብራት፤ በኃጢአት ምክንያት ጎረቤታቸውን ያቆሽሽ ጠባላ ባለመኖሩ ምን ያህል እንዳታደሉ ግልጽ ሊሆንላቸው ይገባል። ምክንያቱም እነዚያ የሽግግር ሕይወትን የተለማመዱ አማኞች ተለምዶ ያዩ ቢሆንም እንኳን እየተከታተሉ የሚያስቸግራቸው የሕይወት ጠባላ አለባቸው። ይቅርታን የተቀበሉ ቢሆንም ቀደም ብሉ በሕይወታቸው ያለፈው መጥፎ ድርጊት ግን በእስከላቸው በቅዝታ ውልብ ሲል ሁለንተናን መረባሸ አይቀሬ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ስላሳደድሁ ሐዋርያ ተብዬ ልጠራ አይገባኝም።» የሚል ሰሜት እንደነበረው እናስታውሳለን። እንደውም «አስቀድሞ ተሳጢ አንገላችም ብሆን» እያለ ስለ ቀደመው ከንቱ ኑሮው በጸጸት የሚያስታውሰው

የሚያከራ እንዳልነበረ ልብ ልንል ይገባል። ስለሆነም በየትኛውም መንገድ ዳግም ልደትን ስናገኝ ዋናው ጉዳይ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችን ነው። ዳግም ልደትን ያላጣጠው አማኞችን መንፈሳዊያን ማድረግ አይቻልም። ጋይማናተኛ ማድረግ ይቻል ይሆናል። ቢሆንም በእውነተኛ መንፈሳዊ ጉዞ ውስጥ እንዲገቡ በሩን መከፈት አይቻልም። መንፈሳዊነት በዳግም ልደት በር ገብተው የጌታቸውን ፈለግ ለሚከተሉ አማኞች የተሰናዳ እድል ፈንታ ነው። በመንፈሳዊነት ለመቀጠል ከፍጥረታዊነት ወደ መንፈሳዊ ሕይወት የምንገባለን መንገድ መምረጥ ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ ለመንፈሳችን የሚሰጠውን ምራት ለማስተናገድ መዘጋጀትን ይጠይቃል። በዚህ ዓለም የምናያቸውን ሰዎች ሐዋርያው ጳውሎስ ሦስት ሰፍራ ከፍሎ ያስቀምጣቸዋል። እነርሱም ፍጥረታዊ ሰው፣ ሥጋዊ ሰውና መንፈሳዊ ሰው ተብለው ይታወቃሉ። ጽሁፉ የሚያነጣጥረው በመንፈሳዊ ሰዎች ላይ ሳይሆን በመንፈሳዊነት ላይ በመሆኑ አገረ መንገዳችንን አልፎ አልፎ መንፈሳዊነትን ለመረዳት መንፈሳዊ ሰዎችን ማነሳሳታችን አይቀርም። መንፈሳዊ ሰዎችን ሰናነሳ ደግሞ ከእነርሱ በተቃራኒው የቆሙትን ማየቱ ጉዳት የለውም። ስለሆነም ስለ እነዚህ ሰዎች ጥቂት ነገር አንስተን ወደ ዋናው ርዕስ ጉዳያችን እንመለሳለን።

በመጀመሪያ ፍጥረታዊ ሰው በፊቱ የተረበሰትን የጽሁፍ መረጃ ማንበብና በመሰለው መንገድ የራሱን ድምዳሜ ከመስጠት ያለፈ ነገር የማድረግ አቅም የለውም። ከእግዚአብሔር በእምነት አማካኝነት እውን የሚሆነውን መገለጥ መብት ለመብት መቀበል አይችልም (1ቆሮ 2:14)። እንደውም የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ስለሚመስለው እንዲህ ባለ ጉዳይ ላይ መቆየት ለእርሱ ጊዜን እንደማባከን ይቆጠራል። የማይታየው የመንፈሳዊ ዓለም ጉዳይ የሞኝነት አመለካከትና ድርጊት ይመስለዋል። ረቂቅ የሆነውን መንፈሳዊ ምሰጢር ለመገንዘብ የሚያስችለውን መንፈስ ቅዱስን አልተቀበለምና የእግዚአብሔርን ነገር አደረገም።

በመቀጠል ሥጋዊ ሰው ደግሞ ጠንክር ደስ መንፈሳዊ ምግብ ለማስተናገድ ይልቅ ዘጋጅና በቀላሉ ለሥጋዊ ነገር መሸነፍ የሚቀናው እማኝ ነው (1ቆሮ 3:1-4)። ባላደጉ ሕጻናት የሚታየው ጉድለት በእነዚህም እማኞች ይታያል። ስለሆነም ቅንፃት፣ ክርክር፣ ጥላቻ፣ ቁጣ፣ ሰከር፣ ወገናዊነት፣ ምቀኝነት፣ እኔነት እንዲሁም ብስለት ያለበትን የሚያሳድገውን መንፈሳዊ እውነት ለማስተናገድ ይልቅ ዘጋጅ ማንነት ይታይባቸዋል። ስር ሰዶ መታነጽ ለእነርሱ ሩቅ ስለሆነ እንዲህ ዓይነት ዝግጅትን ይጠላሉ። ለጥቅማቸው የሆነውን ነገር ጠልተው የሚጎዳቸውን ነገር ይወዳሉ። ብዙ ጊዜ ሕጻናት ከተሰናዳላቸው የተመጣጠነ ምግብ ይልቅ ጣፋጭ ነክ የሆነ ነገርን ይወዳሉ። እውነተኛ ወላጆች ግን እምቢ የሚሉበትን ጊዜ እየመረጡ ለሕጻኑ ዕድገት ጠቃሚ የሆነውንና ሰውነቱን የሚገነባውን ምግብ ይመግባሉ። ልክ እንዲሁ እውነተኛ ወላጅነትን የሚለማመድ አገልጋይ ለሚያገለግላቸው ምዕመናን የሚፈልጉትን ሳይሆን የሚያስፈልጋቸውን ይቀርባላቸዋል። በእርግጥም ለአገልጋይ ትልቁ ፊተና ሥጋዊ እማኝን መንፈሳዊ አድርጎ መቅረጽ ነው። የወላጅነትን ሽክም ተቀብሎ የሚያገልግል ባለ አደራ አገልጋይ እንደ ጳውሎስ ለሥጋውያን እማኞች መንፈሳዊ የሚሆኑበትን መንገድ ማለብ ይችላል። ይሁን እንጂ አበባው በቀላሉ የሚገመት አይደለም። ሥጋውያን ለሚያገለግላቸው ሰው የሚኖራቸውን ግፊያና ጥላቻን በቃላት ለማስቀመጥ አስቸጋሪ ነው። ምኞታቸው ማቆሚያ የለውም፣ ትችታቸው መኖርን አያስመርጥም፣ ወቀሳና ክላቸው ገደብ የለሽ ነው። ከዚህ የተነሳ በእንዲህ ዓይነት መራራ ነገር የተሞሉ እማኞችን ለማገልገል መንገዱ እንደ እውነተኛ ወላጅ ተገቢውን ለማድረግ መጨከን ነው።

አብዛኞቻችን እንደምናውቀው ወላጆች በብዙዎች የተጠላ ልጃቸውን እንደሌላው መጥላትና ማከፋፋት አይሆንላቸውም። ይልቁንም ያ ልጃቸው ሰው የሚሆንበትን መንገድ በመፈለግና ያለማቋረጥ በመጣር በጉጉት ይጠብቃሉ። በተጨማሪም ታሪኩ ተቀይሮ ተውቦና አምሮ እንዲታይ

የሚከፈለውን ሁሉ ይከፍላሉ። ልጃቸው በከፉ ሲነሳ የማቸዋል። ስለሆነም በርህራሄ ያለማቋረጥ ትኩረታቸውን በእርሱ ላይ ያደርጋሉ። ልክ እንዲሁ ሥጋዊ ክርስቲያኖችን ለማገልገል የወላጅነት ሽክም ከጌታ ዘንድ መቀበል ያስፈልጋል (1ቆሮ 4:14-15፣ 2ቆሮ 12:14)። ሐዋርያው የቆሮንቶስን ክርስቲያኖች የታገሰበት ምስጢሩ በወንጌል የወሰዳቸው ልጆች ስለነበሩ ነበር። ስለሆነም ከሥጋዊነት ወጥተው ወደ መንፈሳዊነት እንዲሸጋገሩ ከፍ ያለውን የመስዋዕትነት ዋጋ ከፈሰ።

መንፈሳዊው ሰው

ገና ከጅማሬው ለእግዚአብሔር መንፈስ ራሱን ከፍቶ ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣውን ምሪት ለመቀበል ምቹ የሆነውን እማኝ መጽሐፍ ቅዱስ “መንፈሳዊ ሰው” የሚል ስያሜን ይሰጠዋል (1ኛቆሮ 2:9-12)። ይህም እማኝ በየደረጃው ሕይወቱን የሚገነባና የሚያሳድግን ምሪት ከመንፈስ ቅዱስ ይቀበላል። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮ 2:9-10 እንደሚነግረን እንዲህ ዓይነት እማኞች ወደ እነርሱ የመጣውን መገለጥ ለማስተናገድ ከመንፈስ ቅዱስ ረድኤትን እግኝተዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ መገለጥ እጽንኦት ስጥቶ ሲናገር “ይህ መገለጥ ለእማኞች የሚሰጥ እንጂ በጥረት የሚደረሰበት አይደለም” ይለናል። ስለሆነም ለመንፈሳዊያን ሰዎች መንፈሳዊነት ወይም የመንፈሳዊ ብርታት ምስጢሩ የመሰከትን ረድኤት በሚቀበሉበት አድራሻ ላይ ያለማቋረጥ በመገኘት መፍቀዳቸው እንደሆነ ያስገነዝባል። እንደዚህ ዓይነት እማኞች በዚህ ፍላጎታቸው ጌታ መንፈስ ቅዱስን ለመማጠን ሲጠጉ የጌታ መንፈስ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ያሳውቃቸዋል (1ኛቆሮ 2:10)። እነርሱ ጌታን ሽተው ፊቱን ደጅ ሲጠኑ እርነት የሚያወጣው ረድኤት ያለማቋረጥ ይለቅሳቸዋል (2ኛቆሮ 3:17-18)። ስለሆነም ጌታ በየጊዜው ወቅቱን ያገናዘበ ብርሃን በለቀቀላቸው ቁጥር የሚገሰብት መንፈሳዊነት በሕይወታቸው ይገነባል። በሕይወታቸውም ከክብር ወደ ክብር ይሸጋገራሉ።

ባሕልን ማጻበርና አፃፂ ሕይወትን ከጌታ ጋር ማኖር ሁለቱ የተለያዩ ናቸው። ትንግርት ባለበት ለውጥ ወደ ጌታ የመጣንም ሆነን ሁሌ ጌታን አያደነቀ የሚኖር ቤተሰብ ውስጥ አድገን ጌታን በማድነቅ የቀጠልን ሁላችንም ጌታ ከእርሱ ጋር እንድንጓዝ ይጠራናል። እውነተኛው መንፈሳዊ ግለጋሌ እውን የሚሆነው ሕይወታችንን ለጌታ በማስረከብ በምናሳየው ለውጥ ነው። በተጨማሪም መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን በየአለቱ በሚያፈራው ፍሬ ነው። ከለሆነም በመንፈሳዊነት ለመቀጠል መንገዱ የግጠይቀውን በሙሉ ማግለጽ አለብን።

በዙዎቻችን ዋና ለመማር መጀመሪያ ያጠለቅነውን ነገር በሙሉ ማውለቅ አለብን። ያንን ባናደርግ ፍላጎታችን ምኞት ብቻ ሆኖ እንደሚቀር ይገባናል። ልክ እንዲሁ አምላካችንን ለመፈለግ በእርሱና በእኛ መካከል የሚገቡ አደናቃፊ ነገሮችን ማከወገድ እንደሚኖርብን መርሳት የሰብንም። ብዙ ጊዜ መንፈሳዊ ለመሆን ትልቁ ፈተናችን የትኩረትና የመለጠት ጉዳይ ነው። ለዚህም ምክንያቱ ይህ ዓለም ምትክ የሚሆን ነገር አቀብላለሁ ብሎ ይሸነግለናልና ነው። ዓለም ለሕይወት ጥያቄ አስተማማኝ ምላሽ የላትም። ይሁን እንጂ ለሕይወት ጥያቄ መልስ እንዳላት በማከመሰል ታባብለናለች። ክፉው ነገር ደግሞ እኛ ይህንን የማከመሰል ወሽቷን አብዛኛውን ጊዜ ማመናችን ነው። የጎደለህ ነገር የሚሞላው ብትማር፥ ቢኖርህ፥ ኃይል ብትሆን ወዘተ... ነው ትሰናሰች። እኛም ይህንን በጆሮአችን ሹክ ያሰውን ማባበያ በቅጡ ሳናጣራና ከጌታ ዘንድ ምሪትን ሳንጠይቅ ግላዊ ፍላጎቶቻችንን ለማሳካት እንሮጣለን። ከዚያም የሚቀድመውን ሳናከቀድም ለጊዜያዊው ነገር ብቻ እንድንሮጥ በመገፋፋት ዘመናችን እንዲያልቅ ታደርግብናለች።

ቀደም ብለን ያነሳናቸው የሙያ መረጃ፣ ገንዘብ፣ እንዲሁም ኃይልነት በሕይወት ላለ የለው ልጅ ያለፈልጋለ። ይሁን እንጂ ትልቁ አደጋ ሕይወት ያለው ከላይ ከጠቅሰናቸው ነገሮች ጋ ብቻ ነው ብሎ ማሰቡ ነው። ለመኖር መሠረታዊ ነገር ማግኘት በብቻው መንፈሳዊነት አይደለም። በኑሮአችን ምን እንደጎደለን የማይሰማን ከሆነ አጥብቀን እንፈልግም፤ ካልፈለግን ደግሞ

አናገኝም። አናስተውል! መሰወጥን መልካም ስሜት አይተካውም። ፈልገንም ሆነ ፈልገነው ከጌታ ጋር ስንገናኝ አንለወጣለን። ለመንፈሳዊነት የመጀመሪያው መንሻ እርሱ ነው። ፊቱን ወደ አምላክ ዞር ያሳደረገ ሰው መንፈሳዊ ስመሆን ቢፈልግ መንፈሳዊው ጉዞ እድካሚና እታካች የሕይወት አንቅስቃሴ ይሆንበታል።

3. ለመንፈሳዊነት ጉጉትን የሚጭሩ ሁኔታዎች

የተሰመደው አስተሳሰብ መንፈሳዊነትን ከዝግታና ዝምታ፣ ከምናኔና ገጻማዊ ኑሮ እንዲሁም ቤተ ክርስቲያንና አከባቢዋ ባለ እንቅስቃሴ የሚገለጥ ድርጊት አድርጎ ማሰብ ነው። ይሁን እንጂ መንፈሳዊነት ይህ ብቻ ነው ብሎ መደምደም ትልቅ ነገርን ያጎድላል። ለሰዚህ የመንፈሳዊነትን ልዩ ልዩ ገጽታዎችና ቅርጾቸውን መቃኘት ሚዛን እንድንጠብቅ ያግዘናል። ስለመንፈሳዊነት ቀደም ብለን ከንነጋገር መንፈሳዊነት በተደጋጋሚ ቅርጹ ይለያያል ብለናል። ይሁን እንጂ የሁሉም መሠረት አንድ ነው። አርግጥ ነው፤ የሁላችንም ጉጉትና ፍላጎት መንፈሳዊ ነው ብለን ራሳችንን ከምንለጥለት ሁኔታ አቅጣጫ የሁሉም አንድ አይደለም። ቅርጹ እንደ ዓይነታችንና ሁኔታችን ይለያያል። በመሆኑም አያሌ ቅዱሳንን ለመንፈሳዊነት ካነሳለት መሐል ጥቂቶቹን ተግባራዊ ምሳሌዎች ብቻ በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች አንስተን እንነጋገራለን። የአንዳንዶቹ ምሳሌነት ያለው መንፈሳዊነት የታየው በግላዊ የሕይወት ጥያቄአቸው ዙሪያ አጥጋቢ ምላሽ ለማግኘት ያደረጉት ፍለጋ የወለዳቸው እድራሽ ላይ ነው። በሌሎቹ ደግሞ ለንበረተሰቡ ችግር መፍትሔ ሲፈልጉ ራሳቸውንና ሌሎችን በነካ መንፈሳዊ አቋም ውስጥ ራሳቸውን አገኙ። ከነዚህ ለየት ያሉት ደግሞ የእግዚአብሔር ጽድቅ በጋጢአተኛው ዓለም ላይ ገንኖ መታየት አለበት፤ ምድርም እግዚአብሔርን በማወቅ መሞላት አለባት ብለው አምላካቸው በዘመናቸው ያንን እንዲያሳዩቸው የጌታቸውን ፊት ሲፈልጉ አስደናቂ መንፈሳዊነት

በሕይወታቸው አለፈ። የሚገርመው ግን የሁሉም መንፈሳዊነት የጌታን ሞትና ትንሳኤ ማዕከል ያደረገና መሠረቱም ራሱ ክርስቶስ መሆኑን በተግባር ያሳየ ነበር።

መንፈሳዊነትን የሚያጎሰብቱ ሁኔታዎች

ቀደም ብለን በመጠኑ ለመግለጽ እንደሞከርነው ለመንፈሳዊ ነገር የሚያነሳሱን ሁኔታዎች እንደ ዓይነታችንና ባህሪያችን ይሰያያሉ። በተጨማሪም ቅርጹ እግዚአብሔር በሕይወታችን እንዲሆን ካቀደው የዘሰቂታ እቅድ ጋር ይያያዛል። ሐዋርያው ጳውሎስ ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን? ሁሉስ ነበያት ናቸውን? ሁሉስ በልሳኖች ይናገራሉን? (1ኛቆሮ12:27-31) ሲል በጠየተው ጥያቄ ውስጥ የምናለውለው ነገር እግዚአብሔር በአሠራሩ ልጆቹን ለማገጸ በውስጣቸው ስተለያየ መንገድ እንደሚገለጥ ነው። ለሰሆነም በቅርጹ የተለያየ መንፈሳዊነት በአማኑ መሐል አውን ይሁን እንጂ የሁሉም ግብ ክርስቶስን ማክበርና መግለጥ ነው። ለለዚህ ከዚህ በሚከተለው መልኩ የምናነሳቸው የተለያዩ ቅርጽ የለበሱ የመንፈሳዊነት ዓይነቶች የአንዱን ጌታ ታላቅነት በሕብረት የሚተርኩ ናቸው።

ሀ. መንፈሳዊነትን ለጣጣ መፍቺያ በመጠቀም ጌታን መምሰል

አንዳንድ ወገኖች ጌታ ክብሩን በተለየ መንገድ የሚገልጽበትን መንፈሳዊነት የተለማመዱት በሕይወት ለገጠማቸው ወይም በሌሎች ሰዎች ሕይወት ለሚያዩት ውጣ ውረድ ፍቺ ወይም መፍትሔ ሲፈልጉ ነው። ለዚያ የሕይወት ውጣ ውረድ ሁኔታ ፍቺ ሲያገኙ በጀመሩት መንገድ ብዙ ውጣውረዶችን ወደ ጌታ የሚያመው ሆነው ጉዞአቸውን ከጌታ ጋር ይቀረጻሉ። ያኒም መንፈሳዊነት የሕይወት ጣጣ መፍቺ ሆኖ በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ራሱን ይገልጣል። ለዚህ ጉዳይ የወርልድ ቪዥን ኢንተርናሽናል መሥራች የዶክተር ቡብ ፒርሰን ታሪክ ልብ በሉ። እነ አማሆይ ተሬላም እዚህ ይደመራሉ። እነዚህ ሰዎች ለክርስቶስ ካለቸው ፍቅር የተነሳ የክርስቶስን ልብ የለበረው ነገር ሁሉ ልባቸውን ሰብሮት ነበር።

ክርስቶስን በታማሚዎች፣ በተራቡት፣ በታረዙት፣ ተስፋ አጥተው በሽሽትና በሰደት የመንጋስታት ኑሮን በሚገፉ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ያዩታል። በዚህም የተነሳ ስእነዚህ ፍላጎቶች ምላሽ ካልሰጡ አረፍት የላቸውም። ያለመጠለያ የሚያድሩ ሰዎች ስእነርሱ የስቅሷቸው ምንጭ ናቸው። ርቧቸው መንገድ ላይ የሚወድቁ ሰዎችን ከማንም ቀድመው ያያሉ። የጦርነት ሰላባ ሆነው የሚደርሱበት የጠፋቸውን አስሁላቸው ማለት ይቀናቸዋል። ስለሆነም በዚህ መልክ መንፈሳዊውን ነገር የተሸከሙት ግስለሰዎች ባሉበት ሥፍራ ሆነው ሰራባቸው፣ ስታመሙና እርዳታን ሰሚሹ ሰዎች የሚደርስ ረጅም እጅ አላቸው። እጃቸው ከአምላክ ረድኤትን የተቀበለ እጅ በመሆኑ ችግር ባስበት ሥፍራ ሁሉ ፈጥኖ መድረስ ይችላል። እንደዚህ ባሉ መንፈሳውያን ሕይወትና አገልግሎት ውስጥ ላለቀሰው እንባ አባሽ፣ ለተቸገረ ደራሽ፣ ስተራብ አጉራሽ፣ የተረሳን አስታዋሽ፣ ታማሚን ፈዋሽ የሆነው የጌታ ከንድና ርህራሄው በተግባር ቢገስጥ ይታያል። ይህም የአምላክ ብርቱ እጅ እንደ እነዚህ ካሉ መንፈሳዊያን ጋር በተጨማሪም እየታየ ይደገፋቸዋል። የእነዚህ መንፈሳዊያን የምህረት፣ የፍቅርና የርህራሄ አገልግሎት በክርስትና ስም የተሠራ ብዙ ግፍን ከሰዎች አእምሮ ለመፋቅ ታላቅ አስተዋጽኦ አበረከቷል።

ትኝ ገዢዎችና ሰግብግብ ክርስቲያኖች ያጨሰሙትን የክርስትና ሰዕል በትክክለኛ ገጽታው እንዲታይ የእነዚህ መንፈሳውያን ሰዎች አስተዋጽኦ ታላቅ ነበር። ምክንያቱም አፍቃሪና ተንከባካቢ የሆነውን የክርስቶስ መልክ ፈለጉን በመከተል በተግባር ገልጠውታል። ለሰሆነም እነዚህን በመስዋዕትነት ዘመናቸውን ሁሉ የኖሩ ሰዎችን እያዩ በክርስትና ለም የተሠራውን ጥፋት በይቅርታ ለማስፍ የተገደዱ ጥቂቶች አይደሉም። የእነርሱ ትልቁ የሕይወታቸው መር ሆኑ ክርስቲያን በመሆን የምናተርፈው ትልቁ ነገር ስላለው መኖር ነው። የሚል ነበር። ከክርስቶስ ፍቅር የተነሳ የሚከናወነው ይህ መንፈሳዊነት ከበጎ አድራጎት አገልግሎት ጋር ቢመሳሰልም አንድ ዓይነት

ግን እይደለም። ሰው ለሰው መፍትሔ ነው በማለት የሚገባቸው የሰጎ እድራጎት እገልግሎት የተቀዳው ከማህበራዊ እኗኗር ሲሆን፤ ክርስቶስን በመውደድና ለእርሱ ባለእደራ ከመሆን የተነሳ ለሌሎች መኖር ግን ምንጩ ለማያዊ ነው። ለዚህ ነው ይኸኛው ለክርስቶስ ካለ ልባዊ ፍቅር ነው የተቀዳደነው የምንለው። በቸር ሥራ እገልግሎትና ክርስቶስን ከመውደድ የተነሳ የሚ ከናወነው የ ረድኤት እ ገልግሎት ል ዩነቱም እዚሁ ላይ ነው የሚባለው።

ውጣውረድን ይዘው በጌታ ፊት ከቀረቡት መንፈሳዊ መሪዎች መካከል ዶክተር ማርቲን ሱተር ኪንግ እንዱ ናቸው። ዶክተር ኪንግ በመንፈሳዊነታቸው ማኅበራዊና ፓለቲካዊ ችግርን ለመፍታት ተግባራዊ ምሳሌ ሆነው እገልግለዋል። የተወለዱበት ሕብረተሰብ የተሟነው ችግር ገና ከጧቱ አላቸውን የሞገተ ተግዳሮት ነበር። ይህንን ለመፍታት የጌታን ፊት ደጅ ጠኑ። የጌታ እየሱስን ሰላማዊ ምሳሌነትና መንፈሳዊነት ተከትለው የጎበረተለባቸውን ጣጣ ለመፍታት ብርቱ ጥረት አደረጉ። እርግጥ ነው፤ የርሳቸውን ታሪክ በጥልቀት ማቅረብ የዚህ ጽሁፍ ትኩረት እይደለም። ከመንፈሳዊ ምሳሌነት ጋር ተዛማጅ የሆነውን እንዱን የሕይወታቸውን ክፍል ግን እንመለከታለን። በከፍተኛ ደረጃ የተማሩ፤ የዓለም ሰላም የኖቪል አሸናፊ ነበሩ። በምቹት መኖር የሚያስችል ብዙ ለማራጭ ቢኖራቸውም ልባቸው እንግልት ለበዛበት ሕዝባቸው መፍትሔ ፍለጋን ቀዳሚ ሥራው አደረጉ። ሲገደሉ እንድ ቀን ሲቀራቸው እንኳን የጽዳት ሠራተኞች ድካማቸውን የሚመጥን ከፍታ እንዲሰጣቸው፤ መብታቸው እንዲከበር እብፈው ተሰለፉ። በአደባባይ ስብሰባው ካባቃ በኋላ በጽኑ ለሰታመሙ ተሰብስቦ ለሚጠበቃቸው ሕዝብ መልእክት ማቅረብ እንዳልቻሉ ተገልጸ፤ ዳደኛቸው እንዲተካቸው ተደርጎ፤ በተከራይነት ሆቴል እረፍ እንዲሉ ተደረገ። ዳደኛቸው እሳቸውን ተከቶ ለበክ። ይሁን እንጂ ሕዝቡ እሳቸውን ማየት ግድ በማለቱ እንደምንም

ተደገፍው ወደ ጉባኤው ከሂዱ በኋላ ደንን «ይታየኛል» የሚለውን ለትውልድ ቅርስ የሚተላለፍ ትኩረትን የላበና ታሪካዊ የሆነውን ድንቅ መልእክት አቀረቡ። በዚያም ቀን እንዲህ ሲሉ በተደጋጋሚ ተናገሩ «ይታየኛል እነዚህ ትንንሽ አራት ልጆቼ በቀለማቸው ላይሆን በባህሪያቸው የሚጻጉበት ዘመን እንደሚመጣ፤ ይታየኛል የነጭ ጋይል የጥቁር ጋይል ማለቱን ትተን የእግዚአብሔር ጋይል የምንልበት ዘመን እንደሚመጣ» እዎ የታደቸው ነገር የላቸው ሕይወት ቢከፈልበትም ዛሬ እውን ሆኗል። የሚበዛውን የሕይወታቸውን ክፍል ያሳለፉት ለተጠቁት ነጻነትና እኩልነት እውን እንዲሆን ከጨቋኞች ጋር በመታገል ነበር። እኒህ ሰው መንፈሳዊነትን ያጎለበቱበት መንገድ የገጠማቸውን ጣጣ ለሚፈታ አምላክ እየቀረቡ ከእርሱ በተለቀቀላቸው ረድኤት የአምላክን እጅ እውን ማድረግ ነበር። በዚህ መለመር የተሰለፉ መንፈሳውያን የተላበሱት ዓይነተኛ ባሕሪ ርህራሄ፤ ፍቅር፤ ቅዱስ ድፍረትና መለዋዕትነት ነበር። በዚህም መንገድ ወደ መንፈሳዊነት መግባት ይቻላል።

እንዳንዶች መንፈሳዊነት ለተግዳሮት መፍቻ አድርገው ሲገነዘቡት ሌሎች ደግሞ ለነፍስ ርሃብ ትክክለኛ ፍቺ ሲፈልጉ ወደ መንፈሳዊ ሕይወት ጎበተዋል። የእነርሱን ደግሞ ከዚህ እንደሚከተለው እናደላን።

- ለ. መንፈሳዊነት ለነፍስ ሁነኛ ምግብ ማግኛ
- በዚህ በር ወደ መንፈሳዊነት አምባ የሚገቡት ወገኖች ደግሞ ልባቸው ውለጥ ያለው ጥያቄ “የነፍሴ ርሃቧ ሲረካ የሚችለው እንዴት ነው?” የሚለው ነው። ምንም ማንም ሊደረካው የማይችለውን ረሃባቸውን ለማለታገብ በጌታ ፊት ስረጅም ሰዓት በጸሎትና ቃሉን በማጥናት ይተጋሉ። ጌታን በየቀኑ ደጅ ይጠኑታል። ለጌታቸው አረፍት በማደሰጠው ለእነርሱም አረፍትን በማደገጉበት መንገድ ያለማቋረጥ የጌታቸውን ፊት ይፈልጋሉ። ይጻልያሉ፤ ይነባሉ። የገባቸውንም ለሌሎች ያስተምራሉ። ትጋታቸው ራሱን

በተለየ መንፈሳዊነት ይገልጣል። እነርሱም ለዚህ በር ወደ መንፈሳዊነት ይመጣሉ። በዚህ መስመር አያሌ ቅዱሳን ለራሳቸውና ለሌሎች መንፈሳዊ በረከትን እምጥተዋል። ከጥንቷ የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ልምምድ እንስቶ ለዚህ መስመር የተሰለፉ አያሌ ናቸው። ቀደም ብሰን እንዳልን በዚህ መስመር የሚታወቁት አያሌ ቢሆኑም ለእኛ ቀረብ ያሉ ምሳሌዎች እንወስዳለን። ለምሳሌ በቻይና በምሳሌነት ሕይወት ያገለገሉት ዋችማን ኒ እንዲሁም (በደቡብ እፍሪካ እንዲሁም በዓለማችን ልዩ ልዩ ክፍሎች) እንደራው ሙራ የሚባሉት ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች መንፈሳዊነት ለነፍስ ርዣብ መንፈሳዊ ምግብ ማግኛ አድርገው በተግባር እንዳሳዩ ታሪካቸው ይነግረናል። እነዚህ ሰዎች ታላቅ መንፈሳዊ ጥማትና ረዣብ ስለ ነበራቸው በእግዚአብሔር ቃል ትውልድን አጥግበው አሰፉ። በቅርብ የሚያውቁላቸው ስለ እነርሱ ያሉት ነገር “ለአንድ ነገር መስጠት የበዛላቸው ወገኖች ነበሩ” የሚል ነበር። ስለሆነም በዚህ መስመር ሌሎችን የባረኩት ወገኖች የሚኖሩት ለአንድ ነገር ብቻ ነበር ማለት ይቻላል። ይህም አንድ ነገር ጌታን በሕይወታቸው በተለየ መንገድ ለማወቅ መፈለግ ነው። እነርሱ የጌታን መስቀል ማዕከል ያደረገ የሕይወት እንቅስቃሴ ነበራቸው። ከእነርሱነታቸው ያልቅ ክርስቶስ ልቀ ለሚታይበት ሁኔታ ዕለት ዕለት ራሳቸውን እመቻችተው ይሰጡ ነበር። እንቅስቃሴያቸውም የተመራው ለዚህ አውራ እውነት ከፍ፡ ያለውን ትኩረት በመስጠት ነው። ስለሆነም ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም የመጣው ጌታ ሰረዛቸው ማስታገሻ የሚሆን የሚደገቅ መንፈሳዊ ማዕድ ያሰናዳለቸው ነበር “እርሱን ያገኝ እይራ-በምና” (ዮሐ 6: 40)። የሚያሰናዱት መንፈሳዊ ማዕድ የወንጌል አማኞችን ክርስቶስን ቡተግባር ለሚታይበት መንፈሳዊ አረማመድ ያበቃ ነበር። አብረዋቸው የነበሩትን አያሌ ቅዱሳን ያነጸ የጽድቅ እውነት ከእነርሱ ያፈሰሰ እንደነበር ከእነርሱ በኋላ የተጠኑ ጥናቶች ያመለክታሉ። ከተማሪዎቻቸው ማስታወሻ ብቻ የተገኘውን ትምህርታቸውን ወደ መጽሐፍ ለመለወጥ ረጅም ጊዜ አስመናጅቱ በምን

ያህል ግልጽነት ያስተምሩ እንደነበረ ለመረዳት ሕያው ማስረጃ ነው። ከረቂቅ ፍልስፍና ያልቅ ክርስቶስን ማዕከል ያደረገው፣ ለመስቀል ሕይወት እውቅና የሰጠው መንፈሳዊ ትምህርታቸው ብዙዎችን የሚያንጽና የሚገነባ ነበር። ስምና ሥራ ለሰማይቀበር ዛሬም እንኳን ከመቃብር ሆነው በተወተ ማስታወሻ አማካኝነት ለብዙዎቻችን መንፈሳዊ እድገት የሚሰጥን ብርሃን አቀብለዋል። የእነዚህን ወገኖች ሥራ እንብሰ ሰው ክርስቶስን የመፈለግ ረዣብ ይፈሰስታል። በዚህ መንገድ መንፈሳዊነትን ያስተዋወቁት ቅዱሳን ዛሬም በተወሉት ማስታወሻ ደጋግመው ይነሳሉ። እኛንም ከእነርሱ እንደ እንዱ እንዲጠቀምብን መሰመንን በውስጣችን ይጭራሉ።

ሐ. መንፈሳዊነት ያልተሟላ መሻትን ማግኛ

መንፈሳዊነት በመኖር ውስጥ ጎደሉ ሰተባሉ ነገሮች መልስ አሰው። የሚሰጠን መልስ እኛ የምንፈልገውን ዓይነት ባይሆንም እንኳን መልስ ግን አለ። የጎደለውን ሙላልን እያሉ በመሰመን ጌታን የፈለጉ መንፈሳውያን በተግባር ያሳዩት መንፈሳዊነት ያልተሟላ መሻትን ለማግኘት ጌታን መፈለግን ነው። እንዲህ ዓይነቱ መሻት ከሥጋዊ እጀንዳ የተሳቀቀ ሆኖ ከእነነት ያልቅ እግዚአብሔርን ማዕከል ያደረገ ነው። ስለሆነም እግዚአብሔርን ማዕከል አድርገው ልመና በማቅረብ መዳሰስን ዓይነተኛ ያደረገውን መንፈሳዊነት ነው በእዚህ ስፍል የምናነሳው። እንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊነት በጉዞ ውስጥ ጎደለ ብለው ለሚሉት ነገር መልስ ይገኛል ለሚሉበት ጥልቀት ወዳሰው መንፈሳዊነት የሚገቡ መንፈሳዊ ሰዎችን ሁኔታ ይመሰክታል። በዚህ መንገድ የጌታን ፊት የሚሹ መንፈሳውያን ስስት ባየለበት ልግስና፣ ስርቆት ባየለበት ታማኝነት፣ ጭካኔ ባየለበት ርህራሄ፣ ክፋት በነገስበት ደግነት እንዲመጣ ይጠማሉ። “የዳንነው ለማገልገል ነው” በሚል መረዳት ጌታን የሚያውቅ ሁሉ እንዲያገለግል ይጻጻሉ። ከአገልግሎት የተፋታ ድነትን የሚኮንን የጠነከረ አጽም የነበራቸው እነዚህ መንፈሳዊያን በአብዛኛው ረቂቅ ስሆን መንፈሳዊ ምስጢር ያልቅ በተግባር የሚታይን ተጫባጭ ድርጊት አማኞች እውን

እንዲያደርጉ ይወተውቱ ነበር። ስለሆነም እነዚህ መንፈሳዊያን ጥል ባለበት ዕርቅ የበላይ እንዲሆን፤ መንፈሳዊ ትዝቃዚ በመንፈሳዊ መነቃቃት እንዲተካ ተግባራዊ ትጋትን ያደፋፍሩ ነበር። በህዝቡ ሕይወትና በእነርሱም ግላዊ ሕይወት ውስጥ የጎደለው ነገር የሚታያቸው ሰዎች ናቸው። በግላቸው፣ በቤታቸው፣ በጎረቤት፣ በቤተክርስቲያን፣ በሕብረተሰብ፣ በእገር እንዲሆን የሚፈልጉት ነገር የሚያነሳሳቸው ሰዎች ናቸው። እነዚህ ሰዎች ታላቅ መነቃቃት አምጥተዋል። እኛም መካከል ድንገት ብቅ ቢሉ ይህንን የመበለ ታላቅ መነቃቃት ያመጣሉ (1ኛጢሞ2:1-3)። የጎደለን እግዚአብሔር ነው። ያጣነው እርሱን ብቻ ነው ብለው በከፍተኛ ድምጽ በሀበረተሰባቸው መሃል ይጮኹ። ቻርልስ ፊኒ፣ “ጌታን በመፈለግ ሁነኛው እረፍት በእማኝ ውስጥ እውን ይሆናል” ይል ነበር። እማኞች ጌታን በተግባራዊ ሕይወታቸው ሲፈልጉና ከእርሱ ጋር ትርጉም ያለው የተነቃቃ ሕይወትን እውን ሲያደርጉ፣ ያ በእያንዳንዱ እማኝ ሕይወት እውን የሆነው ግላዊ መነቃቃት ድምር ውጤት የጌታን መንግሥት በተግባር እንዲታይ ያደርጋል። ጃናታን ኤድዋርድ፣ የጌታን ክብር በማየት ጋጢአተኛው በንሰሐ ፊቱን እዙሮ ምህረት ይቀበላል ብሎ ያምን ሰለነበር ይህንን መልእክት ለማድረስ ሲተጋ መንፈሳዊነቱ እውን ሆነ። ጆን ዌስሊ፣ “ከጌታ በቀር ምንም የማይፈልጉ ከጋጢአት በቀር ምንም የማይፈሩ 11 ሰዎች ስጡኝና ከዚያ በኋላ ዓለምን በለውጥ ማዕበል እንንጣታለን” ይል ነበር። በማቸውን በቅደም ተከተል ለምሳሌ ያነሳናቸው መንፈሳዊያን ለራሳቸውም ሆነ ለኖሩበት ኅብረተሰብ ሽክም ነበራቸው። ስለሆነም እስከዛሬ ድረስ የማንረሳው ለውጥን ለነበሩበት ሀብረተሰብና ለተቀረው ዓለም አስገኝተዋል። እነዚህ ሰዎች የጌታን በተሰየ መንገድ መገኘት ለትውልዳቸው አሳዩ። መንፈሳዊነታቸውም በተግባር የታየው መንፈሳዊነትን ላልተሟላ መሻት መሙያ አድርገው ሲያውሉት ነበር። በኖሩበት ሕብረተሰብ የጎደለው ነገር ይታያቸዋል። ከዚያም በኋላ ያ የጎደለውን ነገር ጌታ እንዲያሟላ በጸሎት ፊቱን ደጅ ጠንተው የቃሉን

እውነት አውጀው ለሰሚዎቻቸውም ለራሳቸውም ታላቅ የጌታን በረከት አምጥተዋል። ደረጃ በደረጃ ከጠቀስናቸው መንገዶች በየትኛው መስመር ለመንፈሳዊነት ትኩረት እንደምንሰጥ መለየት የእያንዳንዳችን ፈንታ ነው። ሁላችንም አንድ ዓይነት መንፈሳዊነት ይማርከናል ብሎ ማለብ አግባብ አይሆንም። ይልቅስ መንፈሳዊነት እጻጊ ሆኖ በእኛ ውስጥ በተጨበጠ መንገድ እንዲቀጥል መጠማት የጤናማነት ምልክት ነው። የማይሞቃቸውና የማይበርዳቸው ሆነን በተደበተ ሕይወት መኖር የአምላክ በጎ ፈቃድ አይደለም። እያንዳንዳችን የኋላችንን እየረሳን የፈታችንን ለመደዝ እንዘርጋ።

መ. መንፈሳዊነት ለተዛባ ሕይወት ሁነኛ ትርጉምን ለማግኘት

ክርስትና ለራሳችንም ሆነ ለተቀረው ዓለም መልስ አለው። በችግር ማዕበል ለሚኖረው ዓለም መልሱ ከዕውቀት ያመነጫል የሚል ግምት በብዙዎች ዘንድ አለ። በሕይወት ጉዞ ውስጥ ለሚፈጠሩ ሳንዛዎች መፍትሔው የሚገኘው ከእውቀት ብቻ ነው የሚለው መደምደሚያ በብዙዎች ዘንድ ተቀባይነት አግኝቷል። ይሁን እንጂ ይህ መደምደሚያ እያሌ የሚጎድለው ነገር አለ። ምክንያቱም እውቀትና ግኝት የማይፈቱት እያሌ የሰዎች ችግር በተግባር በዓለማችን ይታያልና። እርግጥ ነው እውቀት እንደተሳለ ቢላዋ ተፈላጊ ነው።

ይሁን እንጂ በተሳሳተ ቦታ ሲውል ለልማት መሠራቱ ተረብቶ ለጥፋት ይውላል። ቢላዋን ዳቦ ለመቁረጥ እንደምንገለገልበት ሁሉ የለው ልጆች በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረውን ክብር ዝርያቸውን ለማረድ ሲጠቀሙበት ተስተውሏል። ስለሆነም እውቀትና ጥበብ ጠቃሚ የሆነትን ያህል ያ ጉዳትንም ያመጣሉ፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን ማዕከል አድርጎ የሚከናወን ጥረት ለሰው ልጅ ጠቀሜታው ብዙ ነው። በተጨማሪ እንክን የለሽ መፍትሔና ሁነኛ የሕይወት ፍቺ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው

የሚለውን መደምደሚያ በዚህ መስመር የተሰለፉ መንፈሳውያን ይቀበሉታል። ስለሆነም ከዚህ እውነት የሚነሳውን መንፈሳዊነት ያራምዳሉ። ጥበብና እውቀት ለእግዚአብሔር ፈቃድና ፍላጎት ካደሩ ጠብ የለም። ይሁን እንጂ ጥበብና እውቀት አምላክን ሲተኩ ሰው ሊወጣው የማይችል ችግር ውስጥ ይወድቃል። "ስተዛባ ሕይወት ሁኑኝ ትርጉም ለማግኘት ፍልስፍናንና ጥበብን የሚፈልጉትን ተስፋ በማናስቆርጥበት መንገድ የላቀ ጥበብ ባለቤት የሆነውን አምላካችን ማሳየት ይቻላል" የሚሉ መንፈሳዊያን በየዘመኑ ታያዋል። እንዲህ ባለ መንገድ የሕይወት ጥሪ የተቀበሉ መንፈሳውያን በግኝትና በዕውቀት ችሉታቸው ጌታቸውን ለማስተዋወቅ ጥረዋል። "በርግጥም መሠረታዊ ለሆነው የሕይወት ጥያቄ የማያዳግም መልስ ጌታ ዛሬም ይሰጣል" ብለው መጽሐፍ ቅዱስን ለሕይወት ትርጉም ፈላጊዎች ያቀርቡታል። በዚህ መስመር የጥንቲቱ ቤተክርስቲያን መሪዎች አንደ ጄስቲን ማርቲር እንዲሁም በዘመናችን አንደ ፍራንሲስ ሼፈር የመሳሰሉት የጌታ እገልጋዮች መንፈሳዊነትና ፍልስፍና ባላጋራዎች አስመሆናቸውን በተግባር አሳይተዋል። ይህ ክፍል በዚህ መልክ መንፈሳዊነትን ለመኖር የመረጡትን አማኞች ይመለከታል። ለዘመናቸው ትውልድ ተስፋው እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን ፍልስፍና ተኮር በሆነው የመከራከሪያ ስልታቸው በተግባር ገልጸዋል። ህያውት ባይ ለሆነባቸው ትርጉም በሚሰጥ መንገድ ለሚጠያቁቸው ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ሞክረዋል። በዚህ ትጋታቸው የብዙዎችን ሕይወት ነዘተዋል። በተግባራዊ ሕይወታቸውም ሰው ለሕይወት ትክክለኛ ፍቺ የሚኖረው ከአምላኩ ጋር ሲጣበቅ ነው የሚለውን እውነታ በቃልም በነገርም አሳይተዋል። ስለምንኖርበት ዓለምና ለሰ ሰው ልጆች ሕይወት ትርጉም ያለው ድምጻችን የሚሰጠው መጽሐፍ ቅዱስ መሆኑንም ያስምሩበታል። ይህንንም ጉዳይ ዓለምንና በርሷ ውስጥ ያሉትን በፍልስፍና ዕይታ መቃኘት ለሚፈልጉ በአድራሻቸው መልእክትን ማድረስ ይሆንላቸዋል።

እንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊነት ነገርን በጥርጣሬ የሚያየውን ሳይንሳዊ ንጽረት ዓለም ፊት ለፊት የሚጋፈጥ መንፈሳዊነት ነው።

ቀደም ብለን ለማስገንዘብ እንደሞክርነው መንፈሳዊነት ቅርጹ ይለይደ እንጂ በይዘቱ ተመሳሳይ ነው። የመንፈሳውያንን ትኩረት የሚሰበው ጉዳይ ለመመገብ እንደምንመርጠው የምግብ ዓይነት ይስያይ እንጂ በመንፈሳዊው ተጓዥ እርምጃ እውን የሚሆነው ተጨባጭ ድርጊት ግን ተመሳሳይ ነው። በቅርጽ የተለያየው መንፈሳዊነት ግቡ አንድ ነው። የእግዚአብሔርን ልጅ መምስል ማዕከል ያደረገው መንፈሳዊነት ክርስቲያናዊ መንፈሳዊነት ነው።

4. መንፈሳዊነትን የሚያቀጣጥሉ መንፈሳዊ እርምጃዎች

በዚህ ርዕስ ሥር የምናነሳቸው ለመንፈሳዊነት ካላቸው ጠቀሜታ አኳያ እንጂ በርዕሱ ዙሪያ ጥልቀት ያለው ትምህርት ለመስጠት አይደለም። አቀራረቡ ስለሆኖ ደገኙት አንባቢያን በጉዳዩ ከተጻፉት ሥራዎች ተጨማሪ መረጃን ለማግኘት ጥረት ቢያደርጉ እንደሚጠቀሙ ፀሐፊው ያስገነዝባል። ስለሆነም መንፈሳዊነት እየተቀጣጠለ በአማኝ የዕለት ተዕለት እርምጃ ውስጥ ለማነሳሳት እንዲቻል በዚህ ርዕስ የምናነሳቸው ጉዳዮች ለመንፈሳዊነት ዋና እንደሆኑ መረዳት ይኖርብናል። በተጨማሪም ጠበብ ባለ መልኩ ያነሳናቸው እንደሆኑ መረዳት ይኖርብናል። በተጨማሪም ጠበብ ባለ መልኩ ያነሳናቸው ቅዱሳን በዕለት ተዕለት ርምጃቸው ከእነዚህ ሁኔታዎች ጋር የተቆራኙ በመሆናቸው የራሳቸው ግንዛቤ እንዳላቸውም በመተማመን ነው። ግልጽ ላልሆኑ ጥያቄዎቻቸው ምላሽ ለማግኘት በርዕሰ ጉዳዩ ከተሠሩ ሥራዎች ጋር ጊዜ ቢውስዱ የአንባቢያን አመለካከት ጥልቀት የሚኖረው መሆኑን በድጋሚ ለማስገንዘብ እውቃሉ። መንፈሳዊነትን ለለሚያቀጣጥሉ ጉዳዮች ጠቅላላ ባለመልኩ ለመዳሰስ ስንሞክር፡-

ሀ. ውስጣዊ መንፈሳዊ ርምጃ

ይህ ዓይነቱ መንፈሳዊ ርምጃ እማኙ በግላዊ ሕይወቱ ከጌታ ጋር በተናጠልና በብቸኝነት የሚያከናውነውን መንፈሳዊ ድርጊት ይመለከታል። እማኙ ጉልበት አግኝቶ ሰጌታ የተመች እንዲሆን የሚረዳውን ተገቢ ሁኔታ ይፈጥራል። ይህን የመለሰው ውስጣዊ ዝግጅት በሌለበት ሁኔታ መንፈሳዊነትን መለማመድ አይቻልም። ስለሆነም በውስጣዊ መንፈሳዊ ርምጃ ዙሪያ ማሰላሰል፣ ጸሎት፣ ጸምንና ማጥናትን አንስተን እንነጋገራለን።

1. ማሰላሰል (ጥሞና)፤ እንዲህ አይነቱ ድርጊት አምላክን ለማዳመጥ ውስጥን ማዘጋጀት ነው። ማሰላሰልን ወይም የነፍስን የጸጥታ እንቅስቃሴ ለማከናወን የተለያዩ ስልቶችን መጠቀም ይቻላል። በውስጥ ማንነታችን ሊሰለጥን የሚገባው የኛ የማይጨበጥ ምኞት ሊሆን አይገባውም። የማይጨበጥ ምኞት ሰዎችን በቆሙበት ወይም በተቀመጡበት ቦታ ያፈዛል። ማሰላሰል ግን ከመፍዘዝ ጨርሶ ያለያል። ከተደበተና ለላሙን ከተነጠቀ ዝምታ ጋር አይገናኝም። ማሰላሰል እግዚአብሔርን በንቃት እያሰቡ በእርጋታና በጸጥታ ጌታችንን ለመገናኘት የሚከናወን ልባዊ እንቅስቃሴ ነው። (ዘፍ 24:63 መዝ 1:2 መዝ 119:148 ማቴ 14:13) ይህ ጊዜ አምላክን ለማደመጥ በመፈለግ ራስን በመንፈሳዊ ሁኔታ ውስጥ ለማቆየት የሚወሰድ እርምጃ ነው። ይህንን ስናደርግ ቃሉን በውስጥ በማሰብ ወይም ስናነበው የነካንን እውነት በመደጋጋም በሰላም ድምጽ በመናገር ሊከናወን ይችላል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ የአምላክ የእጅ ሥራ የሆነውን ልዩ ልዩ ተፈጥሮአዊ ነገሮችን በማሰብ ጥሞናን ማድረግ እንደ አማራጭ ይወሰዳል።

እንዲህ ዓይነቱን የውስጥ ምርጫ አድርገን ፊታችንን ወደ አምላካችን ስናዞር የሚከናወን ነገር አለ። በዚህ ጊዜ ቅደም ተከተላቸውን የጠበቁ ሁለት ነገሮች በሕይወታችን መከናወን አለባቸው። የመጀመሪያው መላቀቅ ቢሆን

ሁለተኛው ደግሞ መጣበቅ ነው። ላይላቀቁ ጥሞናን ማከናወን ይቸግራል። መላቀቅ ማለት ትኩረትን ከሚያዛባ የነበርንበት ሁኔታ መሰሉ ለመሰሉ ሁለንተናን ማለያየት ነው። የነበርንበት ሁኔታ ትኩረታችንን ከአምላክ ጋር እንዲሆን የማያደርግ ከሆነ ከዚያ ሁኔታ መውጣትን ይመለከታል። ትኩረትን የሚወስድ ሥራና ጨዋታ ውስጥም ከነበርን ከዚያ ሁኔታ እስከንላቀቅ ድረስ ሁለንተናችንን በጌታ ፊት መለብለብ ከባድ ይሆንብናል። ስለሆነም ከነበርንበት ስሜታችንን ከላበውም ሆነ ስሜታችንን ካሻከረው ነገር መለያየት ማለላስልን ለመተግበር ቀዳሚ ነው። መላቀቅ እናነታችንን መሰሉ ለመሰሉ በሰበሰበ ሁኔታ እቅጣጫውን ወደ ጌታ ብቻ ባዞረ ማንነት የጌታን ፊት ለመፈለግ ወላኝ ነው። ይህንን ካደረግን በኋላ ተከታዩ ርምጃ መጣበቅ ነው። ይህ የመጣበቅ ርምጃ ውስጣችንን ከማረከና ሲገዛው ከሚገባ ማንነት ጋር ትርጉም ያለው መነካካትን ፈጥሮ ሰጥልቅ ትስስሩ ሁለንተናን በመስጠት ራስን ማያደዝ ነው። ለመደያዝ እንዲረዱን የምንመርጣቸው ነገሮች እንደ ሁኔታችን ይለያያሉ። ለአንዳንዶቻችን መዝሙር መስማት በተለሉ ከነበርንበት ሁኔታ እውጥቶ በጌታ ላይ ብቻ እንድናተኩር ያደርገናል። ለአንዳንዶቻችን መጽሐፍ ቅዱስን ሲተወሰኑ ደቂቃዎች ማንበብ ትኩረታችን ወደ እግዚአብሔር ያመጣል፤ በተለይ ማለፉ ስንነላ ከእንቅልፍ እንደ ተነላን መላቀቅ ላይከናወን ወደ ጸሎት ብንሄድ እንቅልፍን በሌላ ቦታ ለመቀጠል ምቹ ሁኔታ ይፈጠራል። ስለሆነም ለመላቀቅ የሚረዱንን ሁሉ አድርገን አስተውላን ወደ ጸሞና ብንመጣ መጣበቅ ከባድ አይሆንብንም። የምንጣበቀውም ነፍሳችን በጥበቅ ከምትፈልገው ጌታችን ጋር ነው።

በእሁኑ ጊዜ የመጡ የሃሰት መምህራንና ተከታዮች ከመስመር የወጣ ጥሞናን ምእመኑ እንዲሰማመድ ያደፋፍራሉ። ጥሞና ማለት ራስን መርላት አይደለም። ይልቁንም ከአምላክ ጋር በተከፈተ ዓይን መገናኘት ነው። ይሁን እንጂ አንዳንድ አላላቾች በጥሞና ለበብ እማኝ ራሱን በአምላኩ ፊት መሰሉ ለመሰሉ እንዲረሳ ግድ ይሉታል። በጥሞና ራሱን ባዶ አድርጎ የሚሆነውን

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

በማያውቅበት ሰመመን ውስጥ እንዲገባ ይገባታል። በእንዲህ ዓይነቱ አደራረጋቸው እማኙ በጥቃት ይጋሰጣል። ስለሆነም ስለማሰላሰል ስናስብ የአእምሮ ጎቃትን ቸል የሚል ማሰላሰልን ልናስተናግድ አይገባም። ይሁን እንጂ በተገቢው መንገድ ማሰላሰል ለመንፈሳዊነት አማራጭ የለውም። ማሰላሰልን ቸል ያለ መንፈሳዊነት ብዙ ርቀት አይጓዝም ወይም ውጤታማ አይሆንም።

2 ጸሎት (መዝ 63:1 ማር 1:35 ሉቃ 11:1)፤ ጸሎት በትክክል የሕይወታችን ባህሪ እንዲሆን ከጌታ ልንማረው ይገባል። ሐዋርያት ጸሎት ከሚዘውተርበትና መንፈሳዊ ነገር በብዛት ከሚታይበት ኅብረተሰብ የመጡ ናቸው። ጸሎት ባደጉበት ኅብረተሰብ እንግዳ ነገር አልነበረም። ይህ በተለምዶ አዘውትሮ የሚደረገው ጸሎት ግን ትርጉም ወደ ሌላው ልማድ ዝቅ ብሎ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ሕይወትን በተላበሰ መንገድ በተግባር በፊታቸው ሲያደርገው ግን ጸሎትን በማራከ ገጽታው አዩት። ስለሆነም ሊማሩት የሚገባ መንፈሳዊ ልምምድ እንደሆነ አስተዋሉ። እንዲህ ዓይነቱን ሕይወት የተሰባሰውን ጸሎት ጌታ እንዲያስተምራቸው ለመነሳት። ምክንያቱም በልማዳዊ ጸሎትና ጌታ በሚያስተምረው በሚሰማመደው ጸሎት መካከል ልዩነት እንዳለ ገብተዋል። ጌታ በምድራዊ ሕይወቱ ለሰዎች በተግባር አሳይተው ከሄደው አያሌ ቁምነገሮችና እውነታዎች መካከል ጸሎት እንዳ ነው። ጸሎት የጌታን ፈቃድና ፍላጎትን የምንገነዘብበት፤ እኛ የምንለውጥበት ጣቢያ እንጂ ፈቃዳችንን መፈጸሚያ አይደለም። እምላካዊ ርህራሄና ሰዋዊ ፍቅር ጥምረት የሚያገኙበት ቦታ ነው። ይህንን ብዙዎቻችን እንገነዘባለን። ጸሎት ካምላካችን የምንቀበለው ሊሆን ውጤታማ ይሆናል። አብዛኛውን ጊዜ ጸሎት ማዳመጥ እንጂ መናገር አይደለም። መናገር በሚሆንበት ጊዜ እንኳን ገጽታው መነጋገር እንደሆነ ልንገነዘብ ይስፈልገናል። የጸሎት የበዛ ትኩረቱ ስበእኛ እንጂ ስለ እምላክ አይደለም። ስንጸልይ ለእርሱ የተሻለ መረጃ ማቀበላችን አይደለም። በእርሱ ማወቅ ላይ የምንጨምረው እንዳች ነገር

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

የሰም። ይልቅስ ሳናወሳስብ ፍላጎታችንን ለመግባጽ በቃሉ መሞላት ይኖርብናል። ከጸሎት እፈንግጦ መንፈሳዊነት እይታስበም። ጥብቅና ጥልቅ ግንኙነትን ከእግዚአብሔር ጋር ለማዳበር ጌታ ፀሎትን በተመሰከተ እንዲያስተምረን መማጸን ይገባናል። መንፈስ ቅዱስ ሊመጣ ለደቀመዛሙርቱ ብዙ ነገሮችን እንደሚያስተምራቸው ጌታ ተናግሮ ነበር። ስለሆነም እንደ ጌታ ሊያጽናናና ሊያሳስብን የመጣው መንፈስ ቅዱስ (ዮሐ14:16:26) ነው፤ ይህ መንፈስ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ከሚሠራቸው ሥራዎች መካከል ተገቢውን ጸሎት እንድንጸልይ ራሳችንን ማሰልጠን አስብን። ጸሎት ያልነገሰበት መንፈሳዊነት ዕድሜው እጭር ነው። በአብዛኛውም በጥቃት ይጋሰጣል ያ እንደ ጌታ ሆኖ ሊያጽናናና ሊያሳስብን የመጣው የጌታ መንፈስ የሚያስሰጥንን ተገቢ ጸሎት እንድንጸልይ በማድረግ ጭምር ነው። ጥልቀትና ውበት የተላበሰ መንፈሳዊነት የጌታን ፊት ከመፈለግ ይመነጫል። ስለሆነም ጸሎትን ከጌታ ተምረን ለሁነኛው መንፈሳዊነት ራሳችንን መክፈት ለመንፈሳዊ ርምጃችን ምትክ የለሽ አማራጭ ነው።

3. ጾም (ዘጸ 24:18 34፤ 28 ማቴ 4:2፤ ዮሐዋ 13:3፤ 14:23)
መሴ ሕግን ሰጪው፤ ንጉሱ ዳዊት፤ ነቢዩ ኤልያስ፤ አስቲር ንጉስቲቱ፤ ዳንኤል ጠቢብ፤ ሃና ነብይቱ እንዲሁም እየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ በየዘመኑ የተነሱ የእግዚአብሔር ሰዎችና መንፈሳውያን አይነተኛ ባህሪያቸው መጾም ነበረ። ጾም ማለት የእምላክን ፊት ለመፈለግ ምቹት ከሚሰጡ ነገሮች ተገልሶ መቆየት ነው። መጾም የእኛን ፈቃድ ለማስፈጸም የሚከናወን እንቅስቃሴ መሆን የለበትም። ይልቁንም የውስጥ ጽዳትን ለመቀበልና ባምላክ ፈቃድ ላይ ለማተኮር የሚከናወን ልባዊ ዝግጅት መሆን እለበት። ሰውነታችንን መታጠብ ውጫዊ ጽዳትን እንደሚሰጠን ሁሉ በመጽም ልባችንን በእምላካችን ፊት ስናፈስ ውስጣችንን የሚያጸጸ የእምላክ ረድኤት ይፈሰልናል። ጾም ከእምላካችን ጋር በተለየ ሁኔታ ለመተባበር ራሳችንን የምንሰጥበት ምቹ

አድልን ይፈጥራል። ስለሆነም በየትኛውም ዘመን የኖሩ አማኞች በትጋት ሲፈጽሙት እንደሚገባ ቅዱሳን መጽሐፍት ያስገነዝባሉ። ጸም ብንወድ የምናደርገው ባንወድ የምንተወው በአማራጭ የተቀመጠ ጉዳይ አይደለም። ይልቁንም ትዕዛዝ ነው። (ማቴ 6:16 ሊዩ 2:15)። እያሉ አማኞች በጸጋ መጻናቸውን መከለያ በማድረግ ለጸም ዝቅተኛ ግምት ይሰጣሉ። የሚበዙቱ ደግሞ መጸምን እንደማያስፈልግ ነገር በመቁጠር ሲጸሙ አይስተዋልም። እንደውም መጸም ወደ ወግ አጥባቂነት መመለስ መስሉ ስለሚታያቸው ከእንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊ ድርጊት መራቅን ሊያዘወትሩ ይስተዋላል። ይሁን እንጂ በሐቅ ላይ የተመሠረተና መጽሐፍ ቅዱሳዊውን መንፈሳዊነት ለመስማመድ የሚፈልጉ በሙሉ ይህንን ዓይነተኛ የመንፈሳዊ ሕይወት መገንቢያ መሣሪያ ቸል ሊሉት አይገባም። በእምነት የተመሠከረላቸው የቀደሙ አባቶቻችንንና ዛሬም በተሳካ ሀይወት የምናውቃቸው አማኞች በሙሉ ይህንን ዓይነተኛ የሕይወት ልማድ የማንነታቸው መገለጫ እንዳደረጉት ታሪካቸውን ጠጋ ብለን በንመረምር እንገነዘባለን። የተሳካውን ሕይወት እንዴት እንደኖሩ ለመረዳት የሕይወታቸውን ምስጢር ጠጋ ብለን ስንመለከት በጸም የጌታን ፊት መፈለግ ዓይነተኛ ባህሪያቸው እንደ ነበር ግልጽ ይሆናል። ስለሆነም ጸም ከጸሎት ጋር ተቀናጅቶ ሲክናውን መንፈሳዊነት በአማኝ ውስጥ ትርጉም ኖሮት ይገለጣል። እነዚህን መንፈሳዊ ርምጃዎች የጣለ መንፈሳዊነት ጥልቀት አይኖረውም።

4. ማጥናት (2ኛ ጢሞ 3:16)፤ አንድን ነገር ማጥናት ማለት እውነትን ለማግኘትና ለማቆየት ስርዓት በያዘ መንገድ በዓላማ አእምሮን መጠቀም ነው። ከመንፈሳዊነት አኳያ ማጥናት ማለትም ስለ አምላክ እንድንገነዘብና እንድንማር ዕድልን በሚያመቻች አካባቢ መቆየት ነው። ይህ ሲሆን ማጥናት በውስጡ የሚያካትታቸው አራት መሠረታዊ ነገሮች እንዳሉ ልናውቅ ይገባል። በመጀመሪያ ማጥናት መደጋገምን መርሁ ሲያደርግ ይገባል፤ አእምሮአችን እውቀትን ለማግኘትና ለማቆየት የሚችለው ሲደጋገምለት ነው።

በዚህ ነው እየደጋገምን አንድን የመጽሐፍ እውነት እስኪቀይልን ድረስ ማንበብ የማጥናት የመጀመሪያው ደረጃ ነው የምንለው። ሁለተኛው የማጥናት ደረጃው አንድን እውነት አተኩሮ መመልከት ነው። ማተኮር ከመደናገር አንድናመልጥ የሚረዳንና የአንድን እውነት ወይም ስልላዊ ገጽታ ጥርት አድርገን እንድንለይ የሚያስችለን ርምጃ ነው። የቤርያ ሰዎች እንዲህ ይሆንን? ማስታቸው ለሰሙት ነገር የሰጡትን ትኩረት ያሳየናል። ከማተኮር የሚቀጥለው ሌላው የማጥናት ፈርጅ መገንዘብ ነው። መገንዘብ አንድን ሐቅ ወደ ውስጣችን ለማዋሃድ የምንወስደው እርምጃ ነው። በማጥናት ግስጋሴም ሦስተኛው ደረጃ ነው። መገንዘብ እውነትን አሃ!! በሚያስኝን መንገድ መረዳት ነው። ማንጸባረቅ ደግሞ ያየውን፤ ደጋግመን ልብ ያልነውን እውነት፤ በማትኮር አጥርተን በግንዛቤ ውስጣችን ካዋሃድን በኋላ ለሌላው በሚጠቅም መልኩ ማካፈል ነው።

አንጸባረቀ ስንል ከሌላው አቅጣጫ የተቀበለውን ብርሃን መልሶ ሰቀቀ ማለታችን ነው። ስለሆነም ስናንጸባርቅ የተቀበልነውን እናቀብላለን። በትክክል ያልተቀበሉ በትክክል አያንጸባርቁም። ግንዛቤ ያጠናነው ምን እንደሆነ ሊያስረግጥልን ማንጸባረቅ ደግሞ ያገኘውን እውነት ለሌላውና ለራሳችን በሚገባን መንገድ ለማለት አቅም ማግኘት ነው። እንዲህ ዓይነቱ ርምጃችን በመንፈሳዊ ሐቅ ከተመራ አምላካዊ እይታን ያገኛልናል። ነገርን በትክክለኛ መንገድ ተገንዝቦን ከሆነ በትክክለኛ መንገድ ልንለው አቅም እናገኛለን። ያ ማለት ደግሞ ሁልጊዜ ቃላችንን ብቻ የሚመሰክት ላይሆን ይችላል። ስለሆነም መደጋገም፤ ማተኮር፤ መገንዘብና ማንጸባረቅ አራቱ የማጥናት ገጽታዎች መሆናቸውን ተገንዝቦን ጥናታችንን በዚህ መልኩ መምራት ልባምነት ነው። ብዙ ሰዎች ያነባሉ እንጂ አያጠኑም። አንድን ነገር አጠናን የሚባለው ነገሮችን ከማየት አልፈው በተግባር በሕይወታችን ከሚገለጡበት ሁኔታ ጋር የተቆራኙ እንደሆነ ብቻ ነው። ይህንን ሙያ አጠና ስንል ባጠናው ነገር የሙያ ክህሎት አገኝ ማለታችን እንደሆነ ሁሉ በመንፈሳዊ ተግባራችንም

አንድን አውነት አጠናን የሚባሰው ያጠናነውን ነገር ስሙተገብር የሚያስቸል ብቃት ሳይ ያደረሰን እንደሆነ ነው። እውነተኛውም መንፈሳዊነት እነዚህ ነገሮችን በማጎልበት ይገሰጣል።

ለ. ውጫዊ መንፈሳዊ ርምጃ

1. መፈታት ፡ ጌታን በነጻነት ሳንጠላለፍ ለማምሰክ የተጋበዝንበት ጎዳና ነው። እስራት በአማኝ ሕይወት ውስጥ ሁከትና ረብሻን ያመጣል። እስራት አማኝን ሲቆጣጠረው መብቱ በብዙ መልኩ ይገደባል። በጥላቻ የታሠረ አማኝ ስለ ፍቅር ስመናገር ትግል ውስጥ ይገባል። በስት ወይም ንፍቅት የሚያስቸግረው ደግሞ ስለ ማከፈልና ልገስና ሰመናገር ጉልበት የሰውም። በጸሎት የሚሰንፈውም ተግተን እንጸልይ ሰማሳት አይደፍርም። ቃሉን የማያነብ ደግሞ እውነትን አስተማማኝ በሆነ ሁኔታ ሰመግለጽ እቅም ስለሚያነሰው ይቸገራል። ይሁን እንጂ በምንም ያልታሰረ ሕይወት ለአማኝ የእንቅስቃሴ ነጻነትን ያጎናጽፈዋል። ይህ ነጻነት ደግሞ ንግግርንና ድርጊትን ይነካል። ምንጊዜም በነፃነት አንዳንድ የሚያደርጉን ነገሮች የሚበዙት ሕይወታችንን ስናወሳስብ ነው። ስለሆነም በተሰይ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን ነገራችንን ለማቅለል የሚከተሉትን መርሆዎች ብንከተል የተፈታ ሕይወት እንዲኖረን ይረዳናል።

እንዲኖረን የምንፈልገውን ነገር ለንፈልግ ለእገልግሎቱ እንጂ ለከበራታነቱ እንጣበቅበት። መጽሐፍ ቅዱስ ክብር የሚመጣው ካስንና ሰዎች ከሚያዩልን ነገር ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደሆነ ይነግረናል።(መዝ 75:4) እለባበሳችንም ሆነ አደራረጋችን እኔ ማን እንደሆንኩ እውቁልኝ የሚል ከሆነ ለእስራት ቅርብ የሆነ ሕይወት እንኖራለን። በመጠን አለመኖር ኑሮአችንን ያወሳስበዋል። የፊሊፕንስ ፕሬዝዳንት ሚስት የነበረችው ኤሜልዳ ማርቆስ ከአንድ ሺህ ጫማዎች በላይ ነበሯት። ገጣጊዎችዋን ለመገመት ያስቸግር ነበር። እንደ እርሷ አይሁን እንጂ ቁም ሳጥን መሆኑ ልብስ ኖሮን ራቁትነት የሚሰማን ጊዜ

ካለ ልብስ እካልን ለመክደን ብቻ ሳይሆን ለመታየት መልበስ እናዘውትራለን ማለት ነው። እብዛኛውን ጊዜ ክብርን የምንፈልገው ክብር ይጨምራልናል ብለን ከምንላቸው ነገሮች ከሆነ ማስቂያ በሌለው የቁሳቁል ፍስጋ ውድድር ውስጥ እንገባለን። በመጠኑ መታየትን መፈለግ ከፋ ባይሆንም ለመታየት ብቻ መኖር ግን ስቃይን ያበዛል። ሁሌ ያለን ዓይነ ግቡ እንዲሆን ስንሻ ለቃያችን ይበዛል። ምክንያቱም በመጠነኛ ገቢ የምንኖር ከሆነ ያንን ማድረግ ስለማንችል አስመቻሳች ያስጨንቀናል። ጭንቀት ደግሞ መንፈሳዊነትን እንቀው ከሚገድሉት ጠላቶች አንዱ በመሆኑ ለመንፈሳዊ ጉዞአችን አይበጅም። በዚህ ምክንያት የምንፈልገውን ነገር የምንፈልገው ለእገልግሎቱ እንጂ ለሚያመጣልን የተሰየ ክብር ባይሆን ይመረጣል።

ተጽእኖን በእኛ ሕይወት በማምጣት ወደ ሱስ የሚጎትተንን ሁሉ እምቢ እንገባል። እንድ ነገር ሱስ ሆነ የሚባለው ያለ እርሱ መንቀሳቀስ ሲያቅተን ነው። የሱሰ እለረኞች ሱሳቸው ካልረከ ለራሳቸው ሰላም የላቸውም ለሌሎቹም ሰላም አይሰጡም። የቡና ሱስ፣ የሊጋራ ሱስ፣ የኮምፒውተር ሱስ፣ የካርታ ሱስ፣ ወዘተ... ቅርጻቸው ይለያይ እንጂ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ገዢ ከሆኑ እስራትን ያጠብቃሉ። ለለሆነም የአማኝን የነጻነት ኑሮ ይነጥቃሉ። በለዚህ በየትኛውም መንገድ ካሳደረግነው እረፍት የማይለጠን እስገዳጅነት ያለው ከጸሎትና ከቃሉ ውጭ የሆነ ነገር በጥንቃቄ ሊታይ ይገባዋል። ሱስኛ መሆን እስራትን ስለሚያበዛ ወደ ሱስ ይዩን ሊገባ የሚታገስንን ሁሉ መቃወም መንፈሳዊነትን ለማጎልበት ይረዳል።

ነገርን ሆን ብለን የማከፈል ልማድ እናጥራለን፤ መስጠት ክርስቲያናዊ ትዕዛዝ ነው። ሊሞላልን ብቻ ሳይሆን ሊጎድለንም ማከፈል ብንማር እኛ እንታነጻለን፤ ጌታ ይክብራል፤ የምንለግሳቸው ይባረካሉ። መስጠት ግን ድንጋጌን ተከትሎ ሲሄድ በማድረግ መንፈሳዊነት ለመግለጽ የሚሰናወን መት ተግባር ይሆናል። ድርጊት ወደ ድንጋጌና መት ሥርዓት ዝቅ ካስብን እያንጽም። የሚለጥ በልገስና ይለጥ የተባለው ስዚህ ነው። በሃዘን ወይም

በገድ እይደስም የሚሰውም ማሳሰቢያ ከመስጠት ጋር ተያይዞ የተገነጠ ማስገንዘቢያ እንደነበር ልብ ይሏል። ስለሆነም እንደ ቃሉ ስሆነ የመስጠት ሕይወት ራሳችንን ብንስጥ ለተፈታ ሕይወት በሩን ይከፍትልናል።

እንደገና ነገር የራሴ ከሌለኝ ሳንል ልንደሰትበት የሚያስችለንን ጥበብ እንማር፤ የምንፈልገውን ሁሉ ማግኘት ብንችል መልካም ነበር። ይሁን እንጂ የሚቻል ነገር እይደስም። ስለሆነም በጎደለን ከምንጨነቅ ያንን ፍላጎት የምናሟላበት መንገድ መፈለግ እንዲሁም እማራጮችን ማየት መንፈሳችንን ለመጠበቅ እንዲሁም የውስጥ ስላማችን ከሚነጥቅ ሁኔታ ለማምለጥ ያግዘናል። ሁሉም ነገር ሊኖረን ስለማይችል ለፍላጎቶቻችን ገደብ ማበጀት እንድንማር ጌታን እንማጠን። በተጨማሪ ሁሉንም ነገር የግላችን ሳናደርግ በጊዜው አገልግሎቱን በማግኘት ብቻ እንደሰት።

ግልጥነትን እናጥብር ሽንገላን እናስወግድ፤ ባህላችን ሽንግላን በብዙ መልኩ ያደፋፍራል። ይሁን እንጂ እንደ ክርስቲያን ልባችን የማይለውን እፋችን ባይል ከእስራት የተላቀቀ ኑሮ እንኖራለን። ውስጥና ውጭ እንድ ያልሆኑበትን የሕይወት ዘይቤ ስናዘወትር በቃያችን ይበዛል። ደግሞ እንዲህ ዓይነቱ የሕይወት ዘይቤ ህሊናን ያቆስላል። ግልጥነት የጎደለው ኑሮ ከማንም በፊት የሚጎዳው እኛ ነው። ውሎ አድሮ እንዲህ ዓይነቱ መንታ ሕይወት መንፈሳዊነትን ሽባ ስለሚያደርግና ወደ እስራት ስለሚወስደን በተቻለ መንገድ ውስጥና ውጭ የታረቁበትና የሚመለስለሉበት ሕይወትን ለመለማመድ ጥረት እናድርግ።

ጌታን የሚጋርድብንን የቱንም ነገር እምቢ እጸዛል፤ በስጦታ መልክ ወደ እኛ የሚቀርቡ የጌታን ክብር የሚሻሙ ነገሮችን በሙሉ በእኛ እንዳይለለጥኑ እንከልክል። መሰመር የሰቀቀ እድፍቀት ወደ እኛ ሊመጣ እርሱ ሊልቅ እኔ ሳንስ ይገባል በሚለው የመጥምቁ የሐንሰ መርሆ ካልተመላሰሰን የጌታን ክብር ንጥቂያ ውስጥ ይወስደንና ሕይወታችንን ለእስራት ይስጥብናል። እጅብ የበዛበት መቀራረብ ለጌታ ከሰጠነው ጊዜ ጋር እንዳይጋጭ እንዲሁም ገደብ

የሌለው ሥራና አገልግሎትም ቢሆን ወደ እስራት እንዳያመጣን መጠንቀቅ ይኖርብናል።

2. የብቻ ጊዜ (ማቴ 4:1-11 14:23 17:1-9)

እርጭ ባለ ጸጥታ ውስጥ ሆነን እናነታችንን በጥልቀት የምንፈትሽበትና ከአምላክ ጋር ያለመታወክ ለመቆየት ራሳችንን የምንለጥበት ሰዓት ነው። ሞገድ ባለበት ሁኔታ ውስጥ በጸጥታ ማዳመጥና ከጌታ የሚፈለውን ፈዋሽ ድምጽ ማስተናገድ እስቸጋሪ ነው። በሚኖሩበት ኅብረተሰብ ያስው እርኩስት እየተስፋፋ ከመሄዱ የተነሣ ሳይሆን አይቀርም የብህትውና ወይም የምናኔ ሕይወት የተጀመረው። ይሁን እንጂ በእንዲህ ዓይነቱ ጊዜ መፍትሔው ሰዋራ ቦታ ሄዶ መደበቅ ነው የሚሰው መደምደሚያ ማስተዋል ያጎድለዋል። የብቻ ጊዜ ግስጋሴያችን በቅንነት ስመቃኘት የሚያስችለን የራስ ጊዜ ነው። ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ሰዓት የብቻ ጊዜን ወይም ከእግዚአብሔር ጋር በጸጥታ መቆየትን ብዙ ጊዜ ያደርገው አንደ ነበር ወንጌላት ያረጋግጣሉ። እኛ ም ይህንኑ ብናደርገው እንጠቀማለን። “መነኩሴ” የሚሰው የአማርኛ ቃል የመጣው “ሞናኮ” ከሚለው የግሪክኛ ቃል ነው። ትርጓሜውም ያልተከፈለ ወይም የአንድ ብቻ ማስት ነው። ምክሩስና እንደዛሬው ሳይሆን ጥንት ከሚከፋፍሉን ነገሮች ወጣ ብለን መቆየትን ይመለከታል። እርግጥ ነው ከጌታ ጋር ያለን ግንኙነት በደንብ ከጠበቀልን እንዳንደ ጊዜያዊ ምክሩስናን መስማመድ ሳይበጀን አይቀርም። ምክንያቱም ያኔ በጸጥታ የአንድ ብቻ እንሆናለን። ቀደም ብለን ባነሳነው የጥሞና ሃሳብ ላይ ስመግለጽ እንደሞከርነው ማሳሰል መላቀቅና መጣበቅን የሚያነሳት ነው። ነፍሳችን ጥልቅና ጥብቅ ግንኙነትን ከአምላክ ጋር ልታደርግ የምትዘጋጅበት መንገድ ነው ብሰናል። ልክ እንዲሁ የብቻ ጊዜ ደግሞ ሙሉ ስሙሉ ትኩረታችንን ጌታችንና አምላካችን ላይ እድርገን ፀጥታ በሰፊነበት ሁኔታ ውስጥ መቆየት ነው። በዚህ ጸጥታ ውስጥ ሆነን ከጌታ የሚላክልንን ትእዛዝ ምክር፣ ማስጠንቀቂያ፣ ምሪት ወዘተ... ለማስተናገድ ራስን መስጠት ነው።

3. ራስን ማስገዛት (ሮሜ 13:7 ሰብ 5:7)†

ራስን ማስገዛት በእኛነታችን ላይ አለቃ ለመሆንም ሆነ አለቅነታቸውን ለማስታወቅ ለሚንቀሳቀሱ ጋይላት ተገቢውን እውቅና በመስጠት መመላለስ ነው። እንዲህ ዓይነቱ የኛን ውሳኔ የሚጠይቅ ጉዳይ በየቀኑ ይገኛል። መንፈሳዊነታችን ላይ ዛባ ትክክለኛ አቋም ውስጥ ለመገኘት ራሳችንን የምናስገዛበትን ቅደም ተከተል ማወቅ ይኖርብናል። ጭፍን መገዛት መንፈሳዊነትን ያደፈርሳል። መጽሐፍ ቅዱስ ለውን መፍራት ወጥመድን ይመጣል ይለናል። ከዚህ ወጥመድ የተነሳ ብዙ ጊዜ ችግር ውስጥ የምንወድቅበት ሁኔታ ሲከሰት ራሳችንን እናገኛለን። መንፈሳዊነትን ከሚያደፈርሱ ነገሮች የመጀመሪያውና ዋናው የቅደም ተከተልን ጉዳይ አጥርቶ አለመረዳት ነው። ስለሆነም ከማንኛውም ተጽእኖ የተላቀቀ መንፈሳዊነት እውን እንዲሆን ተገቢ መንፈሳዊ ርምጃ መውሰድ አለብን። መቅደም ያለበት ሲቀድምና መከተል ያለበት ሲከተል ደኔ የቅደም ተከተሉን ፈተና አለፍን ማለት ነው። ለዚህ ነው የቅደም ተከተሉን ፈተና ሰናልፍ ሚዛን የጠበቁ መንፈሳውያን እንሆናለን። ስለሆነም ጋራውን ክፈረሱ እንዳናስቀድም መጠንቀቅ ይኖርብናል። በሕይወት አንቅስቃሴ ውስጥ መንፈሳዊያን ለሕይወታቸው ጤናማነት የሚበጀውን ርምጃ በመውሰድ የሚቀድመውን ይስቀድማሉ። መጽሐፍ ቅዱስም «አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፈልጉ ሌላው ደግሞ ይጨመርላችኋል» ይለናል (ማቴ 6:33)።

በሕይወታችን አብላጫውን መውሰድ ያለበት የመንግሥተ እግዚአብሔር ነገር ካልሆነ ሚዛን ተባላሽቷልና ሕይወት አይለምርም። በዚህ ምክንያት ሙሉ ለሙሉ ራሳችንን የማስገዛቱ ጉዳይ መሆን ያለበት የሕይወታችን ምንጭና ገዢ ለሆነው ለእግዚአብሔር ነው። ከዚያ ቀጥሎ ልባዊ መገዛትን የምናሳየው ለቃሉ ሲሆን ሦስተኛው ቤተሰቦቻችን ናቸው። በመጨረሻም ለቤተክርስቲያን ና ለምንኖርበት ዓለም መሆን አለበት። ይህንን ቅደም ተከተል

ለናዛባ ስርዓት አልበኝነት በመንፈሳዊ ሕይወታችን ይነግሳል። እውነተኛ ሰዛ ያለው መንፈሳዊነትን በሕይወታችን መተግበርም ከባድ ይሆንብናል። ስለሆነም የምንገዛለትም ሆነ የሚገዛን ነገር ማን እንደሆነ እንዲሁም የቱ ከየቱ መቅደም እንዳለበት በማወቅ ራስን ለማስገዛት ራሳችንን ማመቻቸት አለብን። በሕይወታችን የለመረ መንፈሳዊነትን ለመለማመድ ቅደም ተከተሉን የጠበቀ ራስን የማስገዛት ርምጃን መተግበር አማራጭ የለውም።

4. አገልግሎት (ማር 10:45፣ ዮሐ 13:17)

አገልግሎት ጌታን ከመውደድ የተነሳ የሌላውን ደስታ አብዝቶ ሐዘንን ለመቀነስ የሚከናወን ልባዊ ርምጃ ነው። ይህንም በተለያየ መንገድ በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጦ እናገኘዋለን። (1ኛኤጥ4:9 1ኛጢሞ3:2 ቲቶ 1:8) መድከምና መበርታታችን የሚታወቀው ለመንፈሳዊ አገልግሎት በምንሰጠው ትኩረት ላይ ነው። ሁነኛ የጌታ አገልጋዮች በሚሰጡት አገልግሎት አስተማማኝ ወደ ሆነ የብስለት ደረጃ እንዲደርሱ ሐዋርያው ጴጥሮስ ለወስዱት የሚገባውን መንፈሳዊ ርምጃ በ1ኛ ጴጥ 5:3 ላይ ይመለከተናል።

ሀ. መንፈሳዊያን አደራውን እንደ ግዴታ ላይሆን እንደ ዕድል ፈንታ ይቆጥራሉ።

በአገልግሎታችን ለኬታማ አገልጋይ እንዳንሆን ከሚቋቋመን የመጀመሪያውና ዋነኛው እንቅፋት አገልግሎትን ግዴታን ለመወጣት የሚወስድ እርምጃ አድርገን እንድንመለከት የሚገፋፋን ሁኔታ ነው። መንፈሳዊያን አገልግሎትን የሕይወታቸው ሚዛን አድርገው ይገለገሉበታል። መበርታት መድከማቸውን፣ መብሰል አለመብሰላቸውን በጉልህ የሚገነዘቡት ለአገልግሎት ባላቸው ግለትና ትዝታዜ ነው። ለአገልግሎት በሚሰጡት ትኩረት በመንፈሳዊ ጉዟቸውና እንቅስቃሴያቸው ምን ደረጃ ላይ እንዳሉ ይገነዘባሉ።

ምንጊዜም ጌታን ለማገልገል የተሰጣቸውን በር የታሪክ አጋጣሚ ወይም አካላት ሳይፈልጉ በሜንቃቸው ላይ ድንገት የወደቀ የትም የማይጥሉት ግዴታቸው አድርገው ለማየት አይደፍሩም። ምክንያቱም አገልግሎት ከጌታ የተሰጣቸው ዕድል ፈንታ እንደሆነ ይገነዘባሉ። አገልግሎትን ከዚህ ውጭ ማየት መንፈሳዊ ትርፍ እንደማያሰገኝ እንዲረዱለት ከእረኞች አለቃ በታች ሆኖ የሚያገለግለው ጴጥሮስ በጥንቷቱ ቤተ ክርስቲያን ለነበሩ መንፈሳዊ መሪዎች ማሳለቢያ ይሰጣል። በወቅቱ አገልግሎትን እንደ አዳ ለማየት የተፈተነትን ቅዱሳን ቢመክራቸውም “አገልግሎትን እንደ ግዴታ የመቀጠሩ አመለካከት ይወገድ” የሚል ማሳለቢያ ይሰጣቸዋል። እንደውም ለእነዚህ መንፈሳዊ መሪዎች አንቅስቃሴያቸው “ግዴታን ለመወጣት አይሁን” በማለት ነገሩን አከብደው እንዲገነዘቡት ይመክራቸዋል። አገልግሎትን “እኔ ካላደረግሁት አይሆንም መቼስ ምን ይደረግ!” የሚል መድረሻቢስ ግንዛቤ ማንም አያገኝም። በአገልግሎታችን ውስጥ የሚያበረታታ ነገር ለማየት ሥራችንን ወይም አገልግሎታችንን ከጌታ ዘንድ ለእኛ የተሰጠን ዕድል ፈንታ መሆኑን ማየት ያግዘናል። ያለበለዚያ በግማሽ ልብ ፊት ፈታችን ያለውን ብቻ አየሠራን ቀዳዳ ስናገኝ ለመሹለክ የምንችልበትን ሁኔታ የሚፈጥር ጊዜያዊ እንቅስቃሴ ላይ ያተኮረ አገልግሎትን በመፈጸም ላይ ጊዜያችንን ለማጥፋት እንገደዳለን። ይህ ደግሞ በመንፈሳዊ ጉዞ ትልቅ ውድቀት ነው።

ጠለቅ ብለን ብናሰብና አጥርተን ብንመለከት ግን የትልቁ እግዚአብሔር ባለአደራ መሆን ታላቅ እድል ነው። ስለሆነም በፈቃደኝነት ወደን አገልግሎትን ብንፈጽም መንፈሳዊ ብልጥግናችን እኛን በሚባርክ፤ ሌሎችን በሚጠቅም ድንቅ የአምላክ ረድኤት ይሞላል። አገልግሎታችንን እንደ ግዴታ ስናየው ግን የኮታ ጊዜያችንን እንቆጥራለን። በተጨማሪም ወረፋውን ለሌላው ለመልቀቅ ጥድፈያ ይታያብናል። እንደውም «እነ እንሌ መሞተው እስቲ በተራቸው ይጣዱ» በማለት ጠረታ መውጣት ይታጣናል። ስለሆነም በተገኘው አጋጣሚ ነገራችንን መተው እንፈልጋለን። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱ

መፍትሄ ለመንፈሳዊያን በላቂ እፎይታን አያስገኝላቸውም። እንደውም እንዲህ ዓይነቱን ሁኔታ ለማከናወን መላ ቤፈልጉ ለላማቸውን በሚነጥቅ ሁከት ውስጥ ራሳቸውን በቅጽበት ያገኙታል። በእልክኝነት በእንቢታቸው ቢቀጥሉ ራሳቸውን በመንፈሳዊ ነገር አቅመቢስ ሆነው ያገኙታል። ከዚህ ለሜታቸው ለመላቀቅ አካባቢን ጥሎ መስደድ ምርጫቸው ያደርጉ ይሆናል። ይሁን እንጂ እረፍት የሚያገኙት ከጌታ ፈቃድ ጋር የተቆራኙ እንደሆነ ብቻ ነው። እኛም እንደ እነዚህ መንፈሳዊያን ዓይነት ምርጫ አድርገን ጉዳዩን በታ በመቀየር ልንወጣው ብንሞክር የእይታ ችግር በመሆኑ በሄድንበት ሥፍራ ሁሉ እርካታቢለነቱ ተከትሎን ይሔዳል። ይልቅስ አገልግሎታችንን ወደን በፈቃደኝነት ለናደርገው እኛን ያንፃል፤ ምዕመናንን ይባርካል፤ እግዚአብሔር አምላካችን ደግሞ ይከብርበታል። እኛም አመለግንን አንጠግብም። ምስጋና ምንጊዜም የጌታን ውለታ ከመገንዘብ ይመነጫል። ውለታውን በጥልቀት የምንረዳው ስናገለግል ብቻ ነው። መንፈሳዊያን ባለውለታቸው የሆነውን ጌታ ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ ለማገልገል ይተጋሉ። እኛም ሁነኛ መንፈሳዊነት ልንለማመድ ብንሻ በጌታ ቤት በተከፈተልን የአገልግሎት ቦርና ብንፈጽመው በሚላካልን መሰክ ተለልፈን የበኩላችንን ብናዋጣ መንፈሳዊነታችን ይጎለብታል።

ለ መንፈሳዊያን ለመገልገል ሣይሆን ለማገልገል ይተጋሉ፡-

የሐዋርያው ጴጥሮስ ማሳለቢያ የምታገለግሉት ሥጋዊ ጥቅምን ለማግኘት ሣይሆን ጌታ የሰጣችሁን አደራ በታማኝነት ለመወጣት ባላችሁ ጽኑ ፍላጎት መሆን አለበት” የሚል ነው። የዚህም ምክንያቱ እውነተኛ አገልጋዮች ከሌሎች ከሚቀበሉት ይልቅ የሚሰጡበትን አጋጣሚ አጥብቀው ይሻሉና ነው። በጥንቷ ቤተክርስቲያን ከአገልግሎት ጥቅምን መቀበል በተደጋጋሚ የሚታይ ትልቅ ፈተና ስለነበር እረኛም ሆነ መንጋውን የሚመራ መጋቢ ሲመረጥ እንደመመዘኛ ከሚወሰደው አንዱ ነገር ነውረኛ

ረብ የማይወድ የሚል ነበር። (1ኛ ጢሞ 3:8 ቴቶ 1:7)። እርግጥ ነው የምናገለግለው አገልግሎት ሁሉ ይህንን የመሰለ ጥቅም ፈጥሮ ላይ ለሰጠን ይችላል። አጥቅም ጋር በተያያዘ መንገድ ልናገለግል የተሰለፍን ጌታን በመፍራት ጠንቃቃ መሆን አለብን። በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ለመወሰን ዕድሉ የተሰጠን አገልጋዮች ከሆንም አገልግሎትን ከእኛ ፍላጎት አንጸር እንዳናይ በጣም መጠንቀቅ አለብን። ምክንያቱም የመወሰን አደራችንን ሚዛን በጎደለው ሁኔታ ብናደርገው በመንፈሳዊ ርምጃችን ልብን የሚያዝሉ ሁኔታዎች ይከሰታሉ። በእኛ ጋላፊነት አያሌ ነገሮች በሰራችን ሲያልፉ ራሳችንን ወይም የተረበንን የመጥቀም ትልቅ ፈተና ይደቀንብናል። ይህን እንጂ ምንግዜም ራሳችንንም ሆነ ብጤያችንን ለመጥቀም ከመፈለግ አገልግሎትን ማስቀደም ይገባናል። በአገልግሎቱ ጌታን የሚፈራና ለጌታ ሲል አገልገልቱን የሚፈጽም በእያንዳንዱ እንቅስቃሴው ይጠነቀቃል። ጌታም የሚያከብረው አገልጋይ አራሱ ይልቅ ሌሎችን ያስቀድማል። መልካሙ እረኛም ራሱን አድርጎ ያሳየን ይህን በመሆኑ ያንን ፈለግ እንድንዝተል ሐዋርያው ያሳስበናል። ስለሆነም የኛን ፍላጎት ፈጻሚውን ደግፈን ሌላውን ብንገፋ አድሎአዊ እንሆናለን። አድሎአዊነት ለመንፈሳዊ ጉዞችን እንቅፋት ይፈጥራል። አገልጋይ የሁሉ እንጂ የተወሰነ ክፍል ደጋፊ መሆን የለበትም። መልካም ማድረጋችንን መናገር ከፋ ባይሆንም ለግላችን ከብርና ዝናን ፈልገን እንዲሁም እንድንወደድ ብለን ካደረግነው ነውረኛ ረብ ነው። አገልግሎት እንቅፋት ከሚፈጥሩ ሁኔታዎች ሁሉ መታቀብ አለበት።

ሐ. ምላሌ በመሆን መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን ይፈጽማሉ

እንደ አቅማችን የመሪነትን ጋላፊነት በሚጠይቁ መንፈሳዊ ርምጃዎች ውስጥ እናልፋለን። እውነተኛ ማንነታችን በምንሰጠው መሪነት ውስጥ ራሱን ይገልጣል። መጽሐፍ ቅዱሳዊው መሪነት ጌትነት ሳይሆን ሎሌነት ነው። አምላካችን እግዚአብሔር ሕዝቡ እንዲነጻ ሳይሆን እንዲመራ ይሻል።

የእርሱና የሕዝቡ አገልጋዮች ከፊት ቀድመው በምሳሌያዊ አካሄዳቸው እንዲመሩት መስዋክትነት የሚከፍሉና የጌታ ኢየሱስን ፈለግ የሚከተሉ መንፈሳዊያንን ይሻል። እንዲህ ዓይነቱ የአዳኞችንን ፈለግ ተከትሎ የሚከናወን አገልግሎት ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚሻገር ጽኑ መተላለርን በመንፈሳዊ ቤተሰቦች መካከል ይፈጥራል። ብዙ የተዋጣላቸው ዩንቨርሲቲዎች ባልነበሩበት፣ ቤተመጽሐፍት በብዛት በሌለበት፣ ለብዙዎች የሚተርፍ መምህራን በገፍ ባልተገኙበት፣ ትምህርትን የሚያክል ትልቅ ሕይወትና ኑሮን ለዋጭ ድርጊት ይተላለፍ የነበረው በግሰሰባዊ ምላሌነት ነበር። እንጥረኛ፣ ግምብኛ፣ ቀለም ቀቢ፣ አናጢ በምሳሌያዊው የማስተማር ስልት በብዛት ይጠቀሙ እንደነበር አያጠራጥርም። ሐዋርያው ጴጥሮስም ስለ ትልቁ ምላሌ ሲናገር ቀይቶ እሱ ምላሌነቱን ስበተወልን አኛም ሁላችን በዚህ መስመር እንድንጓዝ ይጋብዘናል። (1ኛ ጴጥ 2:20)

የእረኞች አለቃና እውነተኛው እረኛ ጌታ ኢየሱስ ልንከተለው የሚገባንን የእረኝነት ምላሌነት ትቶልናል። ይህንንም ምላሌነት በአገልግሎቱ (ዮሐ 13:14-15፣ ፊሊጵ 2 : 5-11) በተግባር አሳይተናል። ጌታ ኢየሱስ በመታዘዝ አገልግሎቱን በመፈጸሙ ምላሌ ትቶልናል (ዮሐ 6:38)። የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እያንዳንዱ እርምጃ ባባቱ ዓላማ ዘረያ ነበር። በጸሎት ሕይወቱ፣ (ሉቃ 6: 12- 13 22:13 22:44 23:46) በምልጃው፣ (ዮሐ 17) ምላሌነቱን እውን አድርጓል። ልክ እንደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእርሱን ፈለግ የተከተለው ሐዋርያው ጳውሎስም ያንን ምላሌነትን እንደናደርግ ደንቅ ምክር ትቶልናል። ጳውሎስ ጌታን ከመውደዱና በፈቃዱ ለመራመድ ባለው ፍላጎት ሌሎችን ለመጥቀም ለሰሚወሰደው የማስተዋል እርምጃ እንዲህ ብሎ ይነግረናል. «...ሁሉን አጠቅም ዘንድ ከሁሉ በታች.. እሆናለሁ...» (1ቆሮ 9)። በግል ሕያውቱ ያልጠበቀው ነገር ብቅ ብሎ አንዳይጠልፈው ስለሚወስደው ጥንቃቄም ሲነግረን «ራሴን እስገዛለሁኝ» ያሳናል (1ኛቆሮ 9:23 - 27)። በመንፈሳዊ

ርምጃው ስለነድ ግብ መዘርጋትን የሕይወቱ አውራ ግብ በማድረግ እንደሚንቀሳቀስ በማሳሰብ (ፊሊጽ 3:8) ያንን የሕይወታችን መርህ ብናደርግ እንደምንጠቀም ያስንገነዘበናል። እንግዲህ ከፊት ስፊታችን በመንፈሳዊ ምሳሌነታቸው አገልግሎትን የፈጸሙ አባቶቻችንን ፈስግ በመከተል አገልግሎታችንን ለመፈጸም እንትጋ።

5. መንፈሳዊነትን የሚያደናቅፉ ሁኔታዎች

መንፈሳዊነትን ስለሚያጎስብቱ ነገሮች ተነጋግረን የሚያደናቅፉትን ነገሮች ሳናነሳ ብንተው ሚዛናዊ እንሆንም። ከዚህም የተነሣ መንፈሳዊነትን የሚያደናቅፉትን ነገሮች አንስተን እንናበባለን። በወታደራዊ ሳይንስ ጠበብቶች ዘንድ ጠላትን ነጥሎ ማየት ሰድል ያመቻቻል፤ እስተማማኝ መከላከል ደግሞ የማጥቃት ያህል ይቆጠራል። ይህም ልክ እንዲሁ የመንፈሳዊ ሕይወታችን አደናቃፊዎች የትኞቹ እንደሆኑ ከተረዳን መንፈሳዊነታችን ይጎስብታል። እነዚህ አደናቃፊዎች የሚያሳድሩብንን ተጽእኖዎች በብቃት መመስከት የጠላትን ሥራ እንደማናረስ ይቆጠራል። የጸዳ ሕይወት ባለቤት ሆኖ ለመገኘት ንጽሕናን የሚቀንሱ እንከኖች ከእኛ ሕይወት መወገድ እንዳስባቸው አዲስ ኪዳን በብዙ ሥፍራ በአጽንኦት ይናገራል። ጠንካራ መንፈሳዊ ሕይወትን በሚያደፋፍሩ የአዲስ ኪዳን ምንባቦች ስለ መንፈሳዊነት ጠለቅ ያስ ማብራሪያ ከመ ሰጠቱ በፊት እነዚህ እንቅፋቶች እንዲ ወገዱ ተጠያቂል። ግድፈቶቹ በተጠቀሱበት ሥፍራ ሁሉ ለመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንቅፋትነታቸው አብሮ ተነስቷል። ስለሆነም በእርሱ ድጋፍ እየታገዘን ለመኖር የምንኖሩበት በሙሉ እነዚህን እንቅፋቶች መቅረፍ ይኖርብናል (1ኛ ቀሮ 3: 1-16፤ ኤፌ 4:25-32 1ኛ ጴጥ 2:1-7)።

መንፈሳዊነትን የሚያደናቅፉ ነገሮች እንደየሰው ያለያያሉ። በእመዛኙ የሚከተሉት ግን የተሰመዱ አደናቃፊዎች ናቸው።

ሀ. የመንፈሳዊነት ግላዊ እንቅፋቶች

እኛ ውስጥ እያደጉ ሌሎችን ስለሚጎዱ የመንፈሳዊ ርምጃ ጠንቆች ሐዋርያው ጴጥሮስ በተብራራ መልኩ በ1ኛጴጥ 2:1-2 ይናገራል። መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ የሚሰውን ሐዋርያዊ ምክር ከመስጠቱ በፊት ለመንፈሳዊነት እንቅፋት የሆኑ ነገሮች መወገዳቸው ምትክየስሽ መሆኑን በማስገንዘብ እንዲወገዱ ይመክራል። ቀደም ብዬ ስመግስጽ እንደሞከርኩት ሐዋርያው የጌታን ቃል ያስማድረጥ ለመመገብ ከመብቃታችን በፊት መንፈሳዊ ፍላጎትን የሚቀንሱ እንቅፋቶች ይወገዱ ያስበትን አባታዊ ምክር ልብ ልንል ይገባል። ስለእንደዚህ ዓይነቱ የማስወገድ ዘመቻ ጥንካሬ የሚስጠንንን ነገር ሲያመሳክት «ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ! አሁን እንደተወለዱ ሕጻናት የቃሉን ወተት ተመኙ።» (1ጴጥ 2:1) ይላል። በመቀጠልም መንፈሳዊ ፍላጎትን የሚቀንሱ አምስት ነገሮችን በማሳየት እንድናስወግዳቸው በጌታ ቸርነት ይማጠነናል።

እነዚህን በቅደም ተከተል የምናነሳቸውን የመንፈሳዊ ነገር እንቅፋቶች መጽሐፍ ቅዱስ ከተጻፈበት ቋንቋ ጋር ያላቸውን የትርጉም ትስስር ማየት ቃሉ የተሸከመውን ቁም ነገር ለማየት ስለሚያግዝን እሱንም ከግምት በማስገባት በአማርኛ ቋንቋ የተገለጠውን ጭብጥ ለትክክል ለመረዳት ጥረት እናደርጋለን። ስዚህ ምክንያቱ አንዳንድ ጽንሰ ሃሳብ ከአንድ ቋንቋ ወደ ሌላው ሲሻገር ሃሳቡን ሙሉ ስሙሉ ለመውለድ ያስቸግራል፤ ከዚህም የተነሣ አንዳንዴ እውነቱን የምንተነትነው በተራዘመ ምሳሌ ነው። የተራዘመ ምሳሌ ደግሞ የትርጉሙን ሥራ ስለሚያወሳሰብ ፅንሰሀሳቡ ሊፈዝ ይችላል። ይህንን ርምጃ የትርጉሙን ሥራ ስለሚያወሳሰብ ለማምጣት እንዴት እንደሚያስቸግር ልብ የምንል ይመስለኛል። ይህን እስከ ባሬ ካሳስተዋልነው በሚቀጥሰው እጭር ምሳሌ ልብ እንድንስው እፈልጋለሁ። ይህን ያስገነዘበኝ አንድ መልእክት

ከእማርኛ ወደ እንግሊዝኛ ይተረጉም የነበረ አንድ ወንድም ነው። እማርኛ ተናጋሪው አያሌ ቅዱሳንና አባባሎች እየደረደረ ሰማስተርነም እጠገቡ በቆመው ሰው ላይ እስቸጋሪ ፈተና ጣለበት። እስቲ የሚከተሉትን የእማርኛ አባባሎች ወደ እንግሊዝኛ ስመተርጎም ሞከሩ...

“እንጀቱ እረረ፣ ተከማተረ...፤ በሆነው ነገር እርር ድብን አልኩኝ፤ እንደ ጋሬጣ ፊቱ ተደንቅሮ እጨሰኝ፤ በነገር ጭንቅላቴን አዞረው፤ በሃዘን እንጀቱ ተንስፈሰፈ፤ የቀረበው ምግብ እጅ ያስቆረጥማል፤” እነዚህ በመጠኑ ይነሳጋቸው አባባሎች በዕሰቱ ከሚተረጎሙት ውስጥ ነበሩ። ልክ እንዲሁ ከዚህ በታች የምናነሳቸው ሃሳቦችና አንዳንዶቹ አባባሎች መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበት ቋንቋ ሃሳቡን ጠጋ ብለን ካላየን በቀር ስመረዳት ይቸግራል። ስለሆነም የግሪክኛውን ሃሳብ ከጎኑ ለማሳየት ተገድጸለሁ፤ ይህም የተሻለ ግንዛቤን ይሰጠናል።

እስቲ መወገድ ያለባቸውን ነገሮች አብረን ከዚህ በሚከተለው መልክ እንመልከት።

1. ከፋትን ሁሉ (ካኪዮን)(1ኛጴጥ 2:1)፤ ከፋት ማለት፤ አመጽ፤ ርኩስት ወይም ታማሚ ፈቃድ ማለት ነው። ካኪዮን የሚለውን ቃል በ1ኛቆሮ 5:8፤ ኤፌ 4:32 ያዕ 1:21 ተጠቅሶ እናገኛለን። ግሪኮች ከፋትን በሚከተለው መልኩ ይተርጉሙታል። ከፋት ማለት «በጀሎች እቅፍ ዕድሜዎን ይስረዘመች ቁጣ ናት» ይላሉ። ከፋት በውስጣችን እየተቀጣጠሰ ቆይቶ ራሱን የሚገልጠው እንደ በጎ ነገር እንደናደርግ ስንጠየቅ ነው። ውስጣችን በከፋት ቀደም ብሎ የተረታ ከሆነ የኛን ምላሽ የሚያካትት መልካም ነገር እንደናደርግ ስንጠየቅ ስመልካም ድርጊት ምላሻችን አብዛኛውን ጊዜ አምቢታ ይሆናል። ከፋት መልካም ነገር ጠል የሆነ ጨለምተኛ ዝንባሌ ነው። ከፋት ራሱን በተግባር ከመግለጹ በፊት በውስጥ እየተባላላ በቆየ የቅንጣትና የቁጣ ውሁድ ውስጥ ይከሰታል። በውስጥ ለማደግ እንቅስቃሴ ማለባት የጀመረው ይህ መጥፎ ጥንሰስ እየተባላላ ሲሄድ ውጤቱ በራሳችንና ሌሎች ላይ እደጋን

ማስከተሉ እይቀሬ ነው። ቃዩን ወንድሙን እቤልን በቅንጣትና በቁጣ ባዩ ጊዜ ሕይወቱ ውስጥ የተከሰተው ይኸው እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያስታውሰናል። ስለዚህ ቀደም ብለን እንዳልን ከፋት በጀሎች እቅፍ ውስጥ እድሜዎን ይስረዘመች ቁጣ ናት። በቃዩን ውስጥ ያደረገው ቁጣ ከምቀኝነት ጋር ተዳብሳ ወንድምን ወደ የሚያበገድል እቅም አመጣች። ልክ እንዲሁ ቁጣ በእኛም ውስጥ እድሜዎ ሲረዝም እደጋ ይፈጠራል። ስለዚህ ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህን እስወግዱ ይሰናል። ቁጣ እኛ ውስጥ ማደራን የሚያመለክቱና ወደ ከፋት እየገሰገሰ መሄዱን የሚያስረግጡ የተሰያዩ ፍንጮች እሱ። ስምሳሌ “እንሌን እይተኸዋል?” ብንባል “እኔ የሱ ጠባቂ ነኝ እንዴ?” ወይም በጋይሉ ቃል “እሳውቅም!” ብሎ ምላሽ መስጠት። “እሱን ሂዱና የምትፈልጉበት ፈልጉ” ብለን ጠንክሮ ያስ መልስ ብንስጥ ውስጣችን ጤና አለመሆኑን ያሳያል። “በሰ እርሱ እንደጠየቅ አልፈልግም” የሚል ብንጨምርበት ነገሩ ከግምታችን በላይ መሆኑን ይነግረናል። ሌላም ሌላም እላፊ የሚያናግሩን ሁኔታዎች ካሉ ውስጣችንን ሕመሙ እንደደከው ምልክት አስማስት ነው። በሌላ በኩል ደግሞ በውስጣችን ያላመንበትና እንዳይሆን ስምንፈልገው ሁኔታ ትብብር ብንጠየቅ ውስጣችን የተከማቸው ቁጣ ብዙ ሳይደበት ራሱን የሚገልጥበት ጊዜ እሱ። ስምሳሌ በግላችን እንደ ሰው መጥቶ “እብቲ ለዚህ ጉዳይ የየበኩላችን እናካፍል” ቢለን ወይም ደግሞ በማንበር ይኸው ቢጠየቅ፤ “እብ! እጣችሁን ለራሳችንም በበቃነ ተዉን እንጂ!” የሚል የንግግ ስሜት እፈትልኮ ቢወጣን ያ እባባላችን ያስገባንን ሁኔታ ይገልጣል። የኛ ስሜት ሁልጊዜ የሕዝቡ ስሜት ላይሆን ይችላል። ቀና ትብብር ሲጠየቅ እጣችሁ “ጭንቅ እታውሩ!” የሚያስብስንና መልካም ነገርን እንድንቃወም የሚያደርግ እቋም በተደጋጋሚ ከታየ ያንን መጽሐፍ ቅዱስ “ከፋት” ብሎ ይጠራዋል። በእጭር ቃል ከፋት ማለት በየትኛውም እቅጣጫ ጭልም ያለ እቋም ያለ መገኘት ነው። ታማሚ እካል መደበኛ አገልግሎትን ለማከናወን እንደሚሰጥና እንደሚፈራ ከፋት በእማኝ ውስጥ እሸናፊ ሆኖ ሲቀመጥ

እውነተኛ ለዛ ያለው መንፈሳዊነት እውን አይሆንም። እኛ ቢታመም ለማንሳት፣ ለመጻፍ ይሰንፋል። በተጨማሪም ማንኛውም የእድን አገልግሎት የሚጠይቅ እካላዊ እንቅስቃሴ ቢኖር አገልግሎቱን ማግኘት እንደማይቻል ሁሉ ታማሚ ፈቃድ ካለው አማኝ ወይም ደግሞ በክፋት ከተያዘ አማኝ መልካም ምግባርም ሆነ መልካም አገልግሎት መጠበቅ አይቻልም። እንዲህ አቅም የሚያሳጣ ሞራላዊ ሁኔታ ሲኖር አማኞች ለመልካም ነገር ጉልበትና ድፍረት አይኖራቸውም። ለሰሆነም መንፈሳዊ ሕይወታቸው ጉልበት ያለው አይሆንም። በተጨማሪ የክፋት ሌላው ገጽታ ሌላውን ሰው ጠልፎ በሚጥል ማንኛውም ወጥመድ ደስ መለኘት ነው። ክፋት ሆዘኔታና ርህራሄ ርቆን ለዎች ሲቸገሩ የራሱ ጉዳይ፣ እኔ ምን ቸገረኝ፣ የሚያስብል ወይም “እባክህ ይበላቸው” በሚል አባዜ መኖር ነው። እንዲህ ዓይነቱ የውስጥ ብልሽት የመንፈሳዊ ሕይወት ነቀርሳ ነው። ይህንን የሚከልከልና መንፈሳዊነትን የሚገድል መርዝ አማኞች በሕይወታቸው ውልብ ሲል ቢያዩ ጌታቸውን በገሰሃ መማጸን ይኖርባቸዋል። ምክንያቱም ክፋት መንፈሳዊ ቤት ሆኖ ለመሠራት ዋነኛው እንቅፋት ነው።

2. ማታለል (ዶሉን) (1ኛጴጥ 2:1)፣ ማታለል ሆነ ተብሎ የሚደረግና ሌላውን ለማሞኘት የሚከናወን ድርጊት ነው። ሐቅ የራቀው አቋም ማስተጋባት ነው። ሌላውን ሰው በምጽት መላጥ፣ መዋሽትና ማምታታት ነው። በሰው አመለካከት ላይ ብሽሮታን መፍጠር ነው። በሌላው ውስን እውቀት ላይ በመመርኮዝ ራስን ለመጥቀም የሚደረግ ጥረት ነው። በትዳር ግንኙነት እንዲህ ዓይነቱ የማታለል ሕይወት ያበገናቸው ለዎች ሳይሆኑ አይቀርም «የውጭ አልጋ፣ የቤት ቀጋ» እንዲሉ የተገደዱት። ምክንያቱም እታላይ በተሳካ መንገድ ለውጭ ሌላ፣ ለቤቱ ደግሞ ሌላ ሥዕልን ለማሳየት ዕድሉን አግኝቷል። ውጭ እንዲህ ዓይነቱ ሰው መልእክ ነው፤ ወደ ቤቱ ሲገባ ደግሞ ሊታመን በማይቻል መንገድ ወደ ለይጣናዊ ማንነት ይተየራል።

ስለሆነም ለዎች በእንዲህ ዓይነቱ ሰው ነው ቀደም ያለውን ተረት የተረቱት። ማታለልን የሕይወቱ ዘይቤ ያደረገ ሰው እንዲህ ቢባል አይደለም። የታይታ ልግለና የማታለል አንዱ ገጽታ ነው። በሌላ አቅጣጫ በውጫዊ ሁኔታችን የሌላውን ትኩረት ለማግኘት መሞከር አታላይነት የሚገለጥበት አንዱ መንገድ ነው። እውነተኛው ትጋት ሳይኖረን ትጉ እንድንባል ዋጋ በሚያስጠ አካባቢዎች አለመጥፋት ማታለል ነው። ሰው ሰውን ሊያታልል ይችላል፤ እግዚአብሔር ግን የውስጡን ስለሚያውቅ እንደ ሰው በቀላሉ ልንሸነግለው አንችልም። የመንፈሳዊዉ ሕይወት ምንጭ አርሱ ስለሆነ ተገክል በተሞላበት ሽፋን አርሱን መደሰል አንችልም። ስለዚህ መንፈሳዊ ስመሆን ይህ መርዝ ከሕይወታችን መወገድ አለበት። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ ማታለልን የማይዘልቅ ከንቱ ሙከራ አድርጎ የሚያቀርበው። እውነተኛ ሐዋርያትን በመምለል ጳውሎስን ያታኩቱትን ለዎች ሲገልጽቸው «ይህም ድንቅ አይደለም ለይጣን ራሱ የብርሃንን መልእክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና። እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም። ፍጻሜያቸው እንደ ሥራቸው ይሆናል።» ይላል (2ኛቆሮ 11:14-15)። እውነተኛው እምላክ አታላይን ቢታገስም ቀን ቆጥሮ ጽዋው ሲሞላ ወደ ገሐድ ያመጣቸዋል። የተሸፈነበትን ጭንብል አውልቀን እግዚአብሔር እንዲለውጠንና እንዲገናኘን መጠየቅ ፈጣን ምላሽ ያስገኛል። እባታችን ያዕቆብ መባረክን በትክክለኛ መንገድ ለማግኘት ያደረገው ይህንን ነው። እኔ አታላይ ነኝ ባለ ለዓትና እውን ማንነቱን ገላድ ባደረገ ጊዜ ስሙ ተቀየረ። አርሱም ድኖ ቀረ። መንፈሳዊነት እንዲገነባ ማታለል መወገድ አለበት።

3. ግብዝነት (ሂፖክሪሲስ) (1ኛጴጥ 2:1)፣ የታይታ መንፈሳዊነት ፍቅርና ትህትና እንደሆነ ይታመናል። ክርስቲያን በታማኝነትና በፍቅር ጌታውን እያስደሰተ ሊኖር የተጠራ መሆኑን ረስቶት ራሱን ተዋናይ አድርጎ ሲያቀርብ ግብዝ ተዋናይ

ያባላል። ተዋናይ ንጉስ ሳይሆን መሆን ይችላል። ድሃም ሳይሆን ድህነቱን ያውቅበታል። አዋቂም ሳይሆን እንደ አዋቂ መሆን አይጠፋውም። በሰህንም የወከለውን ገጸ ባህሪ ሆኖ መልእክቱን ስተመልካች ደቀርባል። ይህን በማድረጉ ተዋናይ ሲወቀስ አይገባውም። ይልቅንም ወከሎ የተሟወተውን ባህሪ መሆን በመቻሉ በብዙዎች ይሞገሳል። ክርስቲያን ግን አስመስሎ ከሚሠራ ተዋናይ ይሰያል። የዚህም ምክንያቱ ከታይታ የጸዳ ኑሮ መኖር መለያው ስለሆነ ነው። ዛሬ ዛሬ ከክርስቲያንነት መለይ ወደ አስመሳይነት ዝቅ ያልን ስንቶች እንሆን ይሆን?

ጠላት ሆነን ሳለ ወዳጅ፣ ለስታም ሆነን ሳለ ለጋስ፣ ወሽታም ሆነን ሳለ ሐቀኛ፣ በርኩሰት እየኖርን ሳለ ቅዱሳን፣ አቡደን ሆነን ሳለ ትሁታን፣ ልቅ ሆነን ሳለ ራሳቸውን የሚገዙ መምሰል ግብዝነት ነው። በፊት ስፊት ስምምነት አያውቅበለብን ግና ተሟጋችና ጠበቆች ብንሆን እርሱ የግብዝነት ሕይወት ነው። አምነት አጉዳይ ሆነን ሳለን ታማኝ እንደሆንን ብንስፍፍ እርሱ ግብዝነት ነው። ጥልን አየዘራን የእርቅ መልእክተኞች እንደሆንን ብንስብ ይህም ግብዝነት ነው። ጥላቻችንን አየዘራን አፍቃሪ ብንመስል ይህም ሌላው ግብዝነት ነው። በቁም በቀል እየኖርን ስለ የይቅርታ ጠበቃ ሆነን ብንገኝ ይህም ግብዝነት ነው። የማይሆን ተስፋ እየሰጠን ባንፈጽመው እርሱ ግብዝነት ነው። ግብዝነት እውነተኛውን መንፈሳዊነት ስለሚያጨልም ወደ ብስሰት ሕይወት አያደርስም። ስለሆነም ከእውነተኛው መንፈሳዊ ሕይወት ደርቃል። ከባርከት ይልቅ መርገምን ስለሚያመጣ በጨለማ ውስጥ ያኖራል። እንዲህ እንዳንሆን መጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊነትን ከሚያደናቅፋት መሃል ግብዝነትን ዋና አድርጎ ይጠቅስዋል። የግብዞች ችግር መምሰል ሳይሆን ስለመሆን ወይም እውነቱን ሆኖ አስመገኘት ነው። መምሰል ደግሞ ከጌታ ጋ አያደርስም። ከዚህም የተነሣ ግብዝነትን አስወግዱት ተባልን።

4. ቅንነት (ፍታነስ) (1ኛ ኢፓ 2:1) ምራት የተሞላበት፣ እርካታቢነት የነገሰበት ሕይወት ነው። የሌላው ስኬት ሲያሳምመን፣ ነገራቸው መስናውኑ

ሲያቃጥለን፣ የአስገራሚ ችሎታ ባለቤት መሆናቸው ሲያበግነንና እነርሱን ለማጥፋት ስንታገል ራሳችንን የምናገኝበት ሁኔታ ቅንነት ነው። በተስይ ክዕስት ወደ ዕስት ዝነኛ መሆናቸው ስጋት ጨምርብን ተመናቸውን ለማስቀነስ ስንንቀሳቀስ ከተገኘን ይህ የቅንነት መገለጫ ነው። በዘፍጥረት መጽሐፍ እንዲህ ዓይነቱን ምሳሌ በተግባር ያሳየ ቤተሰብ ነበር። በተስይ ቢያዕቆብ ቤት በሚቀናኑ ሚስቶችና አገልጋዮቻቸው መካከል የነበረው ፍልሚያን ስናጠና ቅንነት ምን ይህል ያንን ቤተሰብ ተቆጣጥሮ እንደነበር ትረካው ቀልጭ አድርጎ ያሳየናል። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ ቅንነትን ሲገልጸው የምንቀናበት ግለሰብም ሆነ ሕብረተሰብ የደከመበትን መልካም ነገር ወደ ከንቱነት ስመቀየር የሚከናወን ጥላቻ የነገስበት እንቅስቃሴ ነው የሚለው። ቅናት ያደረባቸው ሰዎች በቀነበት ማንነት ሳይ ጉዳት የሚያስከትለውን ማንኛውንም ነገር እንደሚያደርጉ የእግዚአብሔር ቃል ገሐድ ያደርጋል። ቅንነትን በተመስከተ እንደ ምሳሌ የሚያገለግሉን አይሌ ታሪኮች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብናይም በዚህ ክፍለ ጊዜ ለምናደርገው ጥናት ይህንን በተግባር ያሳየንን የያዕቆብን ልጆች እንደተግባራዊ ምሳሌ እንወስዳቸዋለን (ዘፍ 37)። መጽሐፍ ቅዱስ በዘፍ 37 እንደሚነግረንየዮሴፍ፣ ወንድሞች ልብሱን በቀመሩ በሽጡ ጊዜ በተግባር የተገለጠው ቅንነትና ቁጣቸው ነበር። እነርሱም በተጨማሪ ገሃድ ያደረጉት ቅንነትን ነበር። ቅንነት ባለቤት ሥፍራ ሁሉ ጭነኔ አለ። መጽሐፍ ቅዱስ "ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናት" ይልና ቅንነትን ግን ሲገልጽ "እንደ ሞት የጨከነች ናት" ይላታል። ስለሆነም ለማን በውስጡ አፍራሽ ቅንነት ሲያደርስበት መንፈሳዊነቱ መሰናከል ይገጥመዋል። ጌታን ለመምሰል የሚያደርገው ግስጋሴ ይገታል። ስለሆነም ቅንነት መንፈሳዊነትን ከሚገድሱ አደገኛ መርዞች አንዱ ስለሆነ አጥብቀን እንድንሸሸው ሐዋርያው ጴጥሮስ ያስገነዝባል። መንፈሳዊ ቤት ሆኖ ለመሀራት የቤቱን ውበት የሚቀንሱ እንደ ቅንነት የመስሎ አደገኛ መርዞች

መወገድ አለባቸው። ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ... እስመግዱ ሊለን ተገባው። ቅንሐት እያለ አውነተኛ መንፈሳዊነት ሊኖር አይችልም።

5. ሐሜት (ካታላሊያስ) (1ኛ ሌጥ 2:1)፤ ሐሜት ለሚለው የተለጠን የግሪክኛው ቃል በጥሬ ቃሉ ሲፈታ ከጀርባ መንስላ፤ ከጀርባ ለው መቆርጠም ማለት ነው። ይህም ባለ ጉዳዮች በሌሉበት ቦታ በለ እነርሱ የሚነገር ክፉ ቃል ነው። ያልተቀበልነውን ለው ዋጋ ለማሳጣት በሌለበት የሚደረግ ከአውነት የራቀ ስም የማጥፋት ድርጊት ነው። እንዲህ ዓይነቱ ድርጊት ከርስቲያናዊ አለመሆኑ ለአብዛኞቻችን አይጠፋንም። ዳሩ ግን እዘውተረን ስናደርገው እንገኛለን። በለ እንደ ለው ሚዛን በጠበቀ መንገድ ጠንካራና ደካማ ጎኑን ለመንፈሳዊ ጠቀሜታ ሲባል መናገር ሃሜት አይደለም። እንዳንዴ ባለጉዳዮቹ በሌሉበት የሚመለለንና የታየንን ነገር ማለት እንችላለን። ሐሜት ዓላማው ማለያየት ነው። ተቀባይነት ያለውን ግለሰብ በሌለው ፊት አሳንሶ ማሰየት ነው። ትልቁን ትንሽ ማድረግ ነው። በጠቃላይ በሌለው ፊት የደመቀ ማንነት ያለውን ለው ሌሎች በጥርጣሬ እንዲመለከቱት መገፋፋት ነው። በሌሎች ፊት ትልቅ ሳይሆን ግን እንደ ትልቅ ሆኖ የቀረበን ማንነት ትክክለኛ ገጽታ እንዲኖረው ማድረግ እርሱ ሃሜት ሳይሆን ሐቅን ማስተጋባት ነው። ይህንን ለማስገንዘብ አንድ ወዳጅ በለ ሐሜት እንዲህ አለ «የሚያማው ለው ቢላዋ ነው። የሚታማው ለው ሽንኩርት ነው። ለሚው ደግሞ መከተፊያ ነው። በለሆነም በማማትም ሆነ በመስማት ገጽሕና የለም። ምክንያቱም ያለ መከተፊያ መከተፍ አይቻልምና» ማለቱን አስታውሳለሁ። ሐሜተኛነት ባለበት ሥፍራ መንፈሳዊነት አይሆንም። ምክንያቱም መንፈሳዊ አቅም ከሚቀንሱ ነገሮች ሃሜት ዋነኛው ነው።

ጴጥሮስ ተገክል የሌለበትን የቃልን ወተት ተመኝ ከማለቱ በፊት እነዚህ ቃሉን ከልካይ ነገሮች ይወገዱ በማለት ትዕዛዙን ያስተላልፋል። የሕጻንን ሕይወት የሚያጎላቁሉ ልዩ ልዩ ተውሳኮች ሕጻኑን በሁለት መንገድ

እንደሚያጠቁ የህክምና ጠበብት ይነግሩናል። የመጀመሪያው የጥቃት መንገዳቸው የምግብ ፍላጎቱ እንዲቀነስ በማድረግ ምግብ ጠል እንዲሆን ተጽእኖ ማድረግ ነው። ሁለተኛው ደግሞ ብዙ በልቱ የጥጋብ ስሜት እንዳይለማውና እህል ፈጅ እንዲሆን በማድረግ የሕጻኑን ዕድገት አንጉል ያደርጋሉ፤ ልክ እንዲሁ እንዳንድ አማኞች ፕሮግራም ያሳድዳሉ ይሁን እንጂ በውስጣቸው የመንፈሳዊነት ጠንቅ የሆነ ጥገኛ ባህሪ ስላለ ለውጥ አያመጡም። ሌሎቹ ደግሞ በውስጣቸው መንፈሳዊ ሕይወትን እንዲጠሙ የሚከለክል ሁኔታ ስላለ መንፈሳዊ ነገርን በፍጹም አይፈልጉም። ሐዋርያው ጴጥሮስ ለመንፈሳዊ ነገር ጭንቅ ናቸው ብሎ ያሳየን ሁኔታዎች በአማኝ ሕይወት ውስጥ ቢሰገለጉ አማኞች ልክ እንደ ታመመ ሕጻን መንፈሳዊ ፍላጎታቸው ይጠፋል። ሕጻናት ሲታመሙ የምግብ ፍላጎታቸው እንደሚዘጋ ለወላጆች ግልጽ ነው። በተቃራኒው እንዳንዶች ሕጻናት ደግሞ የሰጠናቸውን ብቻ ሳይሆን ሌላውን ጨምረው ቶሎ ቶሎ ይበላሉ። ይሁን እንጂ በጉጉት የቱንም ያህል መጠን ያለው ምግብ ቢበሉም አይጠጋቸውም። ተውላክ ያለባቸው ሕጻናት ብዙ ይበላሉ ግን ለውጥ በሕይወታቸው የለም። ምክንያቱም የሚመገቡትን ምግብ ተውላክ እየተጋራ ለውጡን ያግዳል። በለሆነም መመገብ ለውጥ እንዲያመጣ ምግብ ከልካይም ሆነ ምግብ ተሻሚ ሁኔታዎች መወገድ ይኖርባቸዋል። እንዲህ ከሆነ በጎላ በመንፈሳዊ ሕይወታችን አያደግን ጌታ ሲመጣ ለምናገኘው ክብር የተዘጋጀ ሕይወት ይኖረናል። ማሰወገድ ብቻ ሳይሆን መተካት ደግሞ ተገቢ ነው። እንቅፋት ከተወገደ ያለ ችግር ወደ አምላክ ፊት ቀርቦ መንፈሳዊ ቤት ሆኖ መሠራት ቀላል ይሆናል።

ሐዋርያው ጴጥሮስ መንፈሳዊነትን የሚገድሉ ወይም የሚያቀጭጩ መርዞችን እየመነጠርን እንድናሰወግዳቸው አንድ በአንድ እየዘረዘረ በመንፈሳዊ ነገር ለማደግ የሚፈልጉትን መንፈሳዊ ቤት ሆነው ለመሠራት የሚኖሩቁትን

እንዳላለበ ቀደም ብሰን ባጠናነው ክፍል ውስጥ አይተናል። አሁን ደግሞ ሐዋርያው ሳውሎስ እንደ ጴጥሮስ ለመንፈሳዊነት ጠንቅ የሆኑትን በተለይም መንፈሳችንን እዳሽ ሆኖ የተሰጠንና የእርሱን ፍሬ ሊገልጥ ውስጣችን ያለውን መንፈስ ቅዱስን የሚያስዝኑ ነገሮችን እንድ በእንድ እየዘረዘረ እንድናስወግዳቸው ይመከረናል። እነዚህ ሐዋርያት በአሉታዊ ገጽታቸው እየዘረዘሩ እንድናስወግዳቸው የሚጠይቁን ነገሮች በሕይወታችን እየበዙ በመጡ ቁጥር ቅዱስ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን እንደሚያዝን ያስገነዝበናል። መንፈሳዊነትን የሕይወታቸው ግብ ያደረጉና በእውነተኛው መንፈሳዊ ጎዳና በመጓዝ የቆረጡ ሁሉ ከእነዚህ እንቅፋቶች መላቀቅ ቀዳሚ ትኩረታቸው ሲሆን ይገባል። የኒታ ባሪያ ሐዋርያው ሳውሎስ እናስወግዳቸው የሚሰንን ደግሞ እስቲ ጠጋ ብስን እንመልከታቸው (ኤፌ 4:28-32)።

6. የማይረዳ ቃል (ባርፓስ) (ኤፌ 4:29)፤ የቃሉ ቀጥተኛ ፍቺ የገማ፤ የበስበስ (በተስይ ፍሬ፡ፍሬ) ማለት ነው። ሐዋርያው ሰሜን የሚደርቅና የሚያስደነግጥ እንዲሁም ጌታን በመከተል የጓጓ ሕይወትን የሚጎድ መጥፎ ቃል አይውጣትሁ በማለት የኤፌሶንን አማኞች ተማጸነ። በዚህ ቦታ መጥፎ ቃል ከመጥፎ ሽታ ጋር ተወዳድሯል። መጥፎ ሽታ እነባቢን ሙሉ ስሙሉ በመቆጣጠር በሚያስደረው ተጽእኖ ስር መውደቅ የማይፈልጉ ሁሉ መፍትሔያቸው መሸሽ እንደሆነ ብዙዎቻችን እንገነዘባለን። ልክ እንዲሁ ከፋ ቃል እነባቢን በሚያስደነግጥ አየር ይሞላል። ሰዎች መጥፎ ሽታን እንደሚሸሹ መጥፎ ቃልንም እንዲሁ ይርቃሉ። መጥፎ ቃል አዘውትሮ በሚነገርበትና እነባቢውን በሚቆጣጠርበት ቦታ መንፈሳዊውን ነገር የሚጠሙ እይገኙም። ከተገኙም የሚገኙት ሁስት ዓይነት ሰዎች ብቻ ናቸው። የመጀመሪያዎቹ ተስፋና ጽኑ እምነት የከበባቸው ናቸው። እነዚህ መንፈሳውያን የተለየ ጸጋ የበዛላቸውና እነባቢውን በመልካም ቃል ለመቀየር ተልእኮን ከጌታ የተቀበሉ ናቸው። ስለሆነም በመገኘታቸው ከእነባቢው ካፋት

ደለቃል። ሁለተኞቹ ከገማው አየር ጋር በስምምነት ለመቆየት ራሳቸውን ያዘጋጁ ናቸው። እነዚህኞቹ እነባቢውን መለወጥ ባይሆን በእነባቢው በመቆየት ትክክለኛውን እቋማቸውን ያጡ ናቸው።

ሐዋርያው ሳውሎስ በገፈተ ን የማይረዳ ቃል እንዳይወጣን ጥንቃቄ እንድናደርግ በማለት ያስገነዝበናል። በተፈተነች ጊዜ ክፉ ቃል እንዲያወጣ የኢዮብ ሚስት እንደ ገፋፋቸውና (ኢዮብ 1) እግዚአብሔርን ስደበውና ሙት እንዳለችው ብዙዎቻችን አንብበናል። እምላኬ ብሰህ የጠራሽው ጌታህ እንተን ከመግደል ያሰፈ ነገር ሊያደርግብህ አይችልም። ስለሆነም ስደበውና ሙት ስትል ተፈታተነችው። በውስጧ ከነበረው ቁጣ የተነሳ የማይረዳ ቃልን ለመናገር ደፈረች ባሏትም በእርሷ የሳተ ጎዳና ላይ እንዲጓዝ ገፋፋቸው። ይሁን እንጂ ኢዮብ በምትኩ እስክ ዛሬ ስንሰማውም ሆነ ስናነበው የምንታነጽበትን መልካም ቃል አወጣ። «ዕራቁቴን ከእናቴ ማእፀግ ወጣሁ፤ ዕራቁቴን እሂዳለሁ፤ እግዚአብሔር ለጠ፤ እግዚአብሔር ነሳ፤ የእግዚአብሔር ስም ብሩክ ይሁን። በዚህ ሁሉ ኢዮብ አልበደለም በእግዚአብሔር ላይ ክፉን አልተናገረም።» ስለሆነም ማስተዋል የተሞላበትን መልካም ቃል በመናገር በባለቤቱ በኩል የተጠነሰበውን የጠላትን ሴራ አክሸፈ።

ሲሞላልን መልካም ቃልን ማውጣት ለማንኛችንም ከባድ እይደለም። በገፈተን፤ ግራ ሲገባን እና ስንጨነቅ ራሳችንን መግዛት የብዙዎቻችን ችግር ነው። እብዛኛውን ጊዜ ችግሮች ማንነታችንን ለሌሎችና ለእኛ ገዛድ ያደርጋሉ። በፈታኝ ሁኔታ የጸና አቋም ውስጥ ሲገኝ የሚችል በቃሉ የተመሠረተ ሕይወትን የሚመራ አማኝ ብቻ ነው። ጌታ ኢየሱስ ከርስተስ ስለዚህ ሁኔታ ሲናገር «ቃሉን ስምቶ የሚያደርገው ይህ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል።» አለ (ማቴ 7:24-26)። በቃሉ ላይ ተመሥርቶ የሚመላለስና በፈተና ውስጥ የሚያልፍ አማኝ ዝናብ ከላይ ቢወርድ፤ ገፋሉ ከጎን ቢያውክ እንዲሁም መሠረቱን ሲጎድ ጎርፋ ቢመጣ

በቦታው ሆኖ ሁሉን እንደ አመጣጡ ያስተናግዳል። በዚህም ማን እንደሆነ ለራሱ፣ ለእግዚአብሔር፣ ለሰይጣንና እንደ እርሱ ጌታን ለሚከተሉ አማኞች ጭምር ገዛድ ያደርጋል። የማይረባ ቃል የሚታገለን በተፈተን ጊዜ ብቻ ሳይሆን በተመቸንም ጊዜ ነው። ከመስመር የወጣ ቀልድ እንዲሁም ጸጋን የሚያስጥል ፊዝ የሞላበት አነጋገር ከማይረቡ ቃላት ተርታ ይመደባሉ። ቁም ነገር የሌላቸው ቀልዶችን የምናበዛ ከሆነ መንፈሳዊነታችን ቀስ በቀስ ይሸረሸራል። የውጋ ነጠብጣብ ዓለትን እንደሚበላ ትንንሽ ቀልዶች ተደማምረው በምንም ሳይናድ ተገንብቷል የተባለን መንፈሳዊነት ሊሸረሸሩ ይችላሉ። ይሄ መንፈሳዊ ሕይወት እንቅፋት ይገጥመውና ይገታል። ስለሆነም ከእንደበታችን የሚፈሉት ቃላት የልባችንን ሁኔታ የሚገልጹ እንዲሁም መንፈሳዊ አጽማችንን ለሌላው የሚያስረዱ በመሆኑ እነዚህ አደናቃፊዎች እንዳይቆጣጠሩን መጠንቀቅ አለብን። እንዲሁም "እገሌ፣ እገሊት እፋ/ፊ ይለፈልፋል እንጂ በልቡ/ቧ ምንም የለም" የሚባል ነገርም ሊኖር አይችልም። ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር በልብ ሞልቶ ከተረፈው በእፍ እንደሚፈስ ተናግሯል። ችግራችን የቱጋ እንዳለ ከተረዳን በማይረቡት ቃላቶችን ምትክ የሚያገፅ ቃል እንዲለጠን መለመን አለብን። ይሄ የሚለመንን የምናንጸና የምንጠቅማቸው መንፈሳዊያን እንሆናለን።

7. መራርነት (፲ክሪያ) (ሌፈ 4:31)፤ ቃሉ ፊት ለፊት ሲፈታ መርዝነት ማለት ነው። መመረዝ ራሳችን ሳይ ብቻ የሚከናወነውን መጥፎ ተጽእኖን ሲያሳይ፣ መመረዝ በሌላ መልኩ ሲፈታ ደግሞ ሌሎችን የሚመርዝ መጥፎ አደራረግ እንደሆነ ይታሰባል። መራርነት ግን ሁለቱንም ማለት እንደሆነ ይታሰባል። ለዎች በግላቸው ምሬት ውስጥ ሲገቡ ሕይወታቸው ይመረዛል። በዚህ ጊዜ ደስታ ከሕይወታቸው ጨርሶ ይጠፋል። ማጉረምረም ይቀናቸዋል። ጨለማተኝነት ያጠቃቸዋል። እነርሱ ከተመረቡ በኋላ የቀረባቸውን፣ በእካሄዳቸው፣ የተቀበላቸውና ፈለጋቸውን የሚከተሉትን ሌላውን ግለሰብ

በምሬት ይመርዛሉ። መራርነት ከሐዘንተኝነት ይለያል። ብዙ ጊዜ ለዎች የደስታን ተቃራኒ ሐዘንተኝነት እንደሆነ ይሰባሉ። የደስታ ተቃራኒ ግን ሐዘን ሳይሆን መመረር ነው። ሐዘን ልብን የሚለብር ድርጊት ሲገጥም በውስጥ ያለው ለቃያችን ራሱን ለሌሎችና ለእኛ ገዛድ የሚያደርግበት ምላሽ ነው። ሚዛን የጠበቀ ሐዘን ወደ መጽናናት ይመራል። እንደውም የሚያዝኑ ብጹአን ናቸው መጽናናትን ያገኛሉና ተብሏል። መራርነት ግን ሁለንተነተኛን በመረዘ ማጉረምረም ሕይወትን መምራት ነው። ስለሆነም ምሬትን ለተሞሉ ለዎች ሁሉም ነገር ለእነርሱ አፈት ነው። አያሌ በጎ ነገሮች በሚሰተናግድበት ሥፍራ በምሬት የተሞሉ ለዎች አንዱም ነገር አያለደስታቸውም። የቱንም በጎ ነገር በመልካም ዓይን ለማየት አቅም ያጣሉ። በውስጣቸው የትኛውም ነገር ደስታን አይፈጥርላቸውም። መራሮች ውሰው አድረው ግዴላሽ ይሆናሉ። የማይሞቃቸው የማይበርዳቸው ሆነው ሕይወትን ይገፋሉ። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ሲሆኑ መመረዛቸው በእነርሱ ብቻ አያበቃም። ወደ ሌላውም በአስገራሚ ፍጥነት ይተላለፋል። ለዎች ብዙ ጊዜ የሚመረሩት አንድ ነገር ትክክል ባልሆነ ሁኔታ ሆኗል ብለው ካመኑና ያንን ማሰብካል የማይቻልበት ሁኔታ ውስጥ ራሳቸውን ሲያገኙ ነው የሚለውን መደምደሚያ ብዙዎች ይቀበሉታል። በተለይ እውነት አለኝ ብለው ካለቡና ማንም ያንን እውነቱ፣ እምነቱና ዓላማዬ የሚሉትን ነገር ካላየላቸው መጽናናት እስኪቸገሩ ድረስ ውስብስብ መንፈሳዊ ችግር ውስጥ ይገባሉ። እንዲህ ዓይነቱ የምሬት ሕይወት በቤተሰብ፣ በቤተ ክርስቲያን እንዲሁም ከሌሎች ጋር ባለን ማንኛውም ግንኙነት ራሱን ሲገልጥ ይችላል። በተለይ በቤተሰብ ሲከሰት ልጆች ወላጆቻቸውን፣ ባለትዳር የትዳር ዓደኛውን የምሬት መነሻ አድርጎ ያደል። አብዛኛውን ጊዜ ምሬት የሚቀናቸው ለዎች ነገሮች በተመኙት መስመር ካልሄደላቸው አድል ፈቷን እኩራብኛለሁ የሚለውን ቋንቋ ያዘውትራሉ። እንዲህ ዓይነቱን ስሜት በጌታ ረድኤት ማለወገድ ካልተቻለ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትን መለማመድ አይቻልም። መራርነት

መንፈሳዊነትን የመመረዝ ኃይሉ ከፍተኛ ስለሆነ እርሱ ካልተወገደ ሁነኛ እና የሰከነ መንፈሳዊነትን መተግበር አስቸጋሪ ይሆናል።

8. ቁጣ (ቲሞስ) (ኤፌ 4:31)፤ ቃል በቃል ሲተረጎም ተወንጌሉ ትንፋሽ እንደ ማለት ነው። ቁጣ እየተምዘገዘገ ጉዳትን ሲያደርስ በአየር እንደሚወረወር መሰሪያ ነው። ተወንጌሉ መሣሪያዎች አየሩን ሰንጥቀው ጉዳት እንዲያደርሱ ወደ ተላኩበት አቅጣጫ በመድረስ ጉዳት ያሰከትላሉ። ልክ እንዲሁ ቁጣ ያንኑ ዓይነት ውጤት ያሰከትላል። ቁጣ የሰሜት ጥቃት በያሉበት ሆነው ያልተቀበሉትን ሁኔታ ለማሰማቸው ለማሰረገጥ የሚሰጡት በድምጽ የታደበ ምላሽ ነው። በአብዛኛውም በልብ የታመቀው እሳት በሚታይ መልኩ ለተመልካች ገዛድ የሚወጣበት ተግባር ነው። እንደ እሳት ገምራ ገንፍሎ የሚፈለ አሳት ነክ ድርጊትን ይመለከታል። ቁጣ ብዙ ጊዜ ነጠልባዊ ገጽታ አለው። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ ሁልጊዜ በአማኝ ውስጥ ገዥ ሲሆን መንፈሳዊነት ችግር ይገጥመዋል። በዚህ የሰሜት ተጽእኖ ሥር ዘወትር ራሱን የሚያገኝ አማኝ መንፈሳዊነትን በጥልቀት ለማጣጣም ይቸገራል። ቁጣ የበዛበት ሕይወት አማኝ በውስጡ ካለው ከጌታ መንፈስ ጋር በለምምነት እንዳይራመድ አሉታዊ ተጽእኖን ያሳድርበታል።

ስለሆነም የአማኝ የሕይወት ዘይቤ በውስጡ ካለው ቅዱስ መንፈስ ጋር ግጭት የሞላበት ሁኔታን ስለሚፈጥር ሕይወቱ በትግል ይሞላል። መንፈስ ቅዱስ አያሌ ተግባራትን በአማኝ ውስጥ ያከናውናል። ከተግባሮቹ ውስጥ ቀዳሚው ባህሪውን እንድንካፈል እኛን መሥራት ነው። ይሁን እንጂ ባህሪውን ሊያካፍለን በውስጣችን ካደረው መንፈስ ጋር በለምምነት መራመድን ቁጣ ያደናቅፋል። ቁጣ አብዛኛውን ሲቆጣጠረን በትዕግስት ሆነን መንፈስ ቅዱስ የሚያመለክተንን መፍትሔ ለመጠበቅ አቅም እናጣለን። ቁጣ ራሱን ገላጭ ሆኖ ሲከሰት አብዛኛውን ጊዜ በሰሜት እራሳችንና ሌሎችን ያምንንዳበት ሁኔታ ውስጥ ስለምንገኝ መንፈሳችን የተያዘ ይሆናል። ቁጣ

እግዚአብሔር በሕይወታችን ለሚያከናውነው በጎ ሥራ እንቅፋት ስለሚሆን የመንፈሳዊነት እንቅፋት የሆነውንና ከውስጣችን እንዲያሰወግድልን ጌታችንን አዘውትረን መማጠን አለብን። በተጨማሪም በጸሎት እንዲተባበሩን የሌሎችን ድጋፍ መጠየቅ አለብን። ቁጣ ባየለበት ሁኔታ ስንሆን መረጋጋት አንችልም። ጌታችንንም በትዕግስት መጠበቅ አይሆንልንም። ይሁን እንጂ ጌታ እንዲደርሰልን እኛና በችግራችን የሚደግፉን ሌሎች ወገኖች ስለዚህ ድካማችን አብዝተን ጌታን ከጠየቅን የነገድጓድ ልጆችን (ማር 3:19) በፍቅርና መረጋጋት የሞላቸው ጌታ ለእኛም ሊደርሰልን ይችላል። እነርሱ እንግድነት ስላልተቀበሉአቸው ብቻ የተቃወሙአቸውን በእሳት እንዲሰሉ ትዕዛዝ ለመስጠት ፍላጎቱ ነበራቸው (ሉቃ 9:53-58)። ይሁን እንጂ ጌታ ይህንን ማስተዋል የገደለውን ድርጊታቸውን ተቃወመ። እንደዚህ በቀላሉ መሳት የሚቀናቸው አማኞች ከጥቂት አመታት በኋላ ለመግደል መዛት ብቻ ሳይሆን በጥላቻ ሰውን ማሰብ ነፍስ የመግደል ያህል የከፋ መሆኑን ተናገሩ። ይህ እንቅፋት ሲወገድ የአማኞች መንፈሳዊነት በሕይወታቸው ይገነባል። በአሉታዊ ገጽታው ቁጣ ይህንን ቢመስልም፤ ሁሉ ቁጣ ግን ልክ አይደለም ማለት አይቻልም። ተገቢና በቦታው መፈፀም ስለሚገባው ቁጣ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ኤፌ 4:26)። “ይሁን እንጂ ተቆጥ” (ኦርጊዞ) ሲል ኃጢአትን አታድርጉ የሚለውን ማሳሰቢያ ወይም ማስጠንቀቂያ ያስከትላል። ምክንያቱም ቁጣ ሚዛን ሲጎድለው ወደ ኃጢአት ይቀየራል። አናቅሩ፤ ራሩ፤ ማሩ፤ ወዘተ... ግን ኃጢአት አታድርጉ አልተባለም። ምክንያቱም እነዚህ ባህሪያት በቀላሉ ወደ ኃጢአት አይቀየሩምና ነው።

አመጽ የተላበሰ እንቅስቃሴን በተገቢው መንገድ ለመግታት ቁጣ ተፈላጊ ነው። ብዙ ጊዜ ወላጆች ልጆችን ከተሳሳተ መሰመር ለመመለስ፤ አገልጋዮች ምዕመናንን ለመግራት እንዲሁም አስተማሪዎች ምክራቸውን ቸል የማለት ዘንግሎ ያላቸውን ተማሪዎቻቸውን ለማሰልጠን የሚጠቀሙበት መሣሪያ ቁጣ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ግወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ነው። እሠራዎች ሠራተኞቻቸው በተዋዋሉት መልክ ስራቸውን በመስመሩ እንዲያራመዱ የሚገለገሉበት ስልት ነው። ባለስልጣንም ለይፍ የታጠቀበት ምክንያቱ ሕገ ወጥ መስመሩ ውስጥ እንዲገባ እማራጭ ለማሳየት ነው። ባለስልጣኑም ሠራተኛው ፊት ቆሞ የሚያስተላልፈው መልእክት ወይ ተሰናበት ወይም ደግሞ ሥራውን በትክክል ሥራ ለማሰት እንደሆነ ለአብዛኞቻችን ይገባል። በአግባቡ የሆነ ቁጣ በቦታው መልካም ነው። ይሁን እንጂ ሚዛን ሲገድስው ወደ ኃጢአት ይቀየራል። ሚዛን የጎደለውን ማንኛውንም ነገር መጽሐፍ ቅዱስ ይኮንናል። ቁጣ ከተገቢው ከመስመር ሊያልፍ የእግዚአብሔርን ሥራ ያደናቅፋልና እንጠንቀቅ።

9. ንዴት (እርጌ) (ኢፌ 4:31)፤ የፊት ሰፊት ፍቺው ታመቆ የገነፈለ ቁጣ ማለት ነው። ቁጣ ደስ ያልተሰኘበት ሁኔታ በንግግር መግለጽ ሊሆን፤ ንዴት ግን ከውስጥ እየገነፈለ የሚወጣ ታምቆ የቆየ ቁጣ ነው። ንዴት በአብዛኛው በቃላትን ብቻ ሳይሆን በሰሜት ሕዋሳቶቻችን ታጅቦ በቃላት አስገምግሞ ለሌላው የሚታይ ራሱን ገሃድ የሚያደርግ ነው። ቁጣ በባህሪው ፊት ለፊት የሚታይ የሚፋጅ ነበልባል ሲሆን ንዴት ግን እንደ እሳተ ገሞራ የሚገነፍል እየተንተከተከ ስሌሎች የሚታይ አስደንጋጭ ከሰተት ነው። ይህ ሲሆን ማንም በእጠገቡ ሊቆም አይችልም። ጴጥሮስ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮ በቆረጠ ጊዜ የሆነው ይህ ነበር። አንዳንድ ጊዜ ቁጣ ስበስ ንዴት ለጽድቅ ከመቅናት የተነሳ፤ አመጽን ከመጸየፍ የሚመነጭና ከበጎ ነገር ጋር በመወገን የሚታይበት ጊዜ አለ። ይህንንም በዙጉ 25:7-8 እንመለከታለን። ንዴት ተደጋጋሚ ሆኖ ራሱን በእኛ ሕይወት ከገለጠ መንፈሳዊነታችን ችግር ውስጥ ይወድቃል። መወገድ እንዳለባቸው እስበን የምናነሳቸው ነገሮች በተጠቀሱበት ቦታ በሙሉ ጉዳዩ ከመንፈሳዊነት ወይም ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ትስስር ባለው ሁኔታ መጠቀሱን ልብ እንበል። ንዴት የእግዚአብሔር መንፈስ በሕይወታችን ለሚሠራው ሥራ እንቅፋት ከመሆኑ ባሻገር እውነተኛ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ግወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

መንፈሳዊነትን ይመርዛል። በተጨማሪም ወደ መንፈሳዊ ሕይወት የምናደርገውን ግበጋሌ ያደናቅፋል።

10. ጨካኝነት (ክራውጌ) (ኢፌ 4:31)፤ የፊት ሰፊት ትርጉሙ በተምዘግዛጊ ቁጣ ማስቃተስ ነው። ውስጥ የታመቀን ንዴትና ቁጣን በዜማ መልክ ለስሜ ማስተጋባት ነው። የሚያንጽ ዜማ ሆኖ ቢሆን ዘምሩት እንባል ነበር። ይሁን እንጂ ሰሜውን የሚንድ ተፈጥሮ ሰላሰው አስወግዱት ተባልን። ጨካኝነት ለመንፈሳዊ ጉዞ የማይበጅ ከመሆኑ ባሻገር የመንፈሳዊ እድገት ማነቆ ነው። እማኝ ለመንፈሳዊነት ያለውን አቅም ጥርግ አድርጎ የሚወስድ፤ በነጻነት እንዳይመላለስ የሚከለክልና ስቃይን የሚያበዛ እንዲሁም መንፈሳዊነትን የሚገድል መርዝ ነው። እንዲህ ዓይነቱ መርዘኛ ጨካኝነት ከእኛ ሕይወት በየትኛውም አጋጣሚ እንዲወገድ ሌላ የድረስልኝ የጥሪ ጨካኝነት ያስፈልጋል። ከጌታ ለሚያርቀው ጨካኝነት መድኃኒቱ በጌታ ፊት እርሱ እንዲያስጥሰን ጮኹ መጣራት ነው (ኢፌ 33:3)። ያኔ ለኤርሚያስ ቃል እንደገባለት እኛ የማናውቀውን ታላቅና ጋይለኛ ነገር በማድረግ የመንፈሳዊነታችን እንቅፋት የሆነውን ጨካኝነት እስወግዶ በምትኩ የተረጋጋን ለዎች ያደርገንና መንፈሳዊነታችን ወደ ጤናማነት ይቀየራል።

11. ሰድብ (ብላስፌሚያ) (ኢፌ 4:31)፤ ፍቺው የሃፍረት ንግግር ማለት ነው። በተለይ እግዚአብሔርን የሚጻፈር ያልተገራ የብልግና ንግግርን ይመስከታል። ቀደም ብስን ያነሳናት የኢዮብ ሚስትም ሆነ እስራኤላውያን በምድረ በዳ ያደረጉት ድፍረት የሞላበት ንግግር ለዚህ ተጨባጭ ምሳሌ ናቸው። እስራኤላውያን በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ ያሳዩት አመጽ የሞላበት ንግግር በጌታ ፊት እንደ ሰድብ የታየ ድርጊት ነበር። እግዚአብሔርንም ሙሴንም እናውቅም አሉ። (ዘጸ 32፤ ዘኁ 14 እና 16)። ሊፈጠር ይችላል። እኛም እንደ እነርሱ በተፈተንን ጊዜ በእንደበቃችን የምንሰትበት ሁኔታ ከዚህ ሁኔታ እንድንጠነቀቅ እግዚአብሔር በባሪያው

በኩል አስወግዱ በማለት ይመክረናል። በእግዚአብሔር ላይ ያሉ የድፍረት ንግግሮችን ያላስወገደ ሕይወት መንፈሳዊነትን በቅጡ አያጣጥምም። እነዚህ መራዥ ነገሮች ጉዞአችንን ሞገድ የበዛበት ያደርጋሉ። ይሁን አንጂ ጉድለቱን የተረዳ አማኝ ውሎው እርዳታ የሚያገኝበት ጣቢያ ላይ ነው። መንፈሳዊ ሕይወት እንደ ቃሉ በሕይወታቸው እንዲገነባ የሚፈልጉ አማኞች ሞገድ ከበዛበት፣ ምራት ካየለበት ሁኔታ ጌታ አንዲያወጣቸው በጌታ ፊት ያለማጽረጥ ይገኛሉ። ይህ ቀደም ባለው ዘመን አማኞች ዘንድ የሚታይ መልካም ምግባር ነበር። ድሮ ድሮ አማኞች ሲበረቱም ሆነ ሲደክሙ ይታወቅ ነበር። አማኞች በቀድሞው ዘመን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሲቀዘቀዙ ወይም የተጋጋሰ መንፈሳዊ ሕይወት ካላቸው አማኞች ጋር አብረው መራመድ ሲያቅታቸው ሳያደናግሩ ከመሐል ይወጡና የሚመቻቸው መለመር ላይ ይቆዩ ነበር። ለሰዚህ “እንሌ ከበለለ፣ ደክመ፣ ከጌታ ክንድ ስር ሾልኮ ጠፋ” ይባል ነበር። ለሰዚህም ከመሐላቸው ለሰተላያቸው ወንድም እና እህት በጤናማ መንፈሳዊ እጅም ያሉት ሌሎች አማኞች ተሰብስበው በሞት የተለየላቸው ያህል ስለዚያ ወገን ያለቅሳሉ። ጌታም ለዚህ ምላሽ እየሰጠ የወደቀት ሲነሱ፣ የሳቱት ሲመላሉ እያሌ ዘመናት ታልፎአል።

ዛሬ ላይ ግን መንፈሳዊነትን በተመለከተ የምንደነግጥበት ሁኔታ በጸሎት ቤት መታየት ጀምሮአል። የደክሙና ወደኋላ ያሉ ሰዎች በከፍተኛ ቁጥር ያለምንም ፍርሃትና መሸማቀቅ በጋጢአት እየተመለሰሉ በየጸሎት ቤቱ በበዛት ተሰግሰገዋል። የሚያስፈራው ነገር ክፋት የነገሠበት ኑሮ እየኖሩ ጸሎት ቤት መምጣት ብቻ ሳይሆን፣ በ አገልግሎት ዘርፍ ከሌላው ጋር ተቀላቀለው አገልግሎት መስጠታቸው ነው። አንዲህ ዓይነት ምርጫ ከመረጡት ሰዎች እያሌዎቹ አመጸኞች ናቸው። የሚያስደነግጠው ደግሞ ይህ በረከሰ ድፍረት የተሞላ ሕይወት የራሳቸውንም የሌላውንም መንፈሳዊ ሕይወት ማወክ እንደሆነ ጨርሶ አይታያቸውም። ይልቅስ እነዚህ ሰዎች በከፍተኛ የድፍረት

መንገድ ላይ መሆናቸውን ተገንዝበው ወደ ንስሃ ቢመጡ ይበጃቸዋል። ሁላችንም ብንሆን ሳንፈልገው አፈትልኮ እየወጣም ሆነ ለንበላጭ ራሳችንን የምንገልጠው ያልተገባን የድፍረት ቃል በማውጣት የምንቸገር ከሆነን እምርረን ወደጌታ መጮኽ አለብን።

12. ክርክር (ኢሪስ) (15ቀሮ 3:4)፤ ፍቺው አብሮ ያልወገነን ለመጣል የሚደረግ ጭከና የተሞላበት መግት ማለት ነው። የቀሮንቶስ አማኞች በሥጋዊነት የተወቀሱበት ድካም ይኸው ነበር። አንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊ ጉዞን የሚያደናቅፍ ድርጊት የኔ ቡድን ይበልጣል በሚል የጣፈ መግት ራሳቸውን በብጤ ባደራጁ ልዩ ልዩ ቡድኖች ይካሄዱ ነበር። እንደውም የክርስቶስ ነኝ ብሎ ራሱን ያደራጅ ቡድን አንኳን ለዚህ መግት በመካከላቸው መኖሩ አላስደነገጣቸውም። ለሰዚህም በዚህ ብጤ ለይቶ፣ በጎራ ተደራጅቶ በሚደረግ ፍልሚያ መንፈሳዊነት አንደሌለ ጳውሎስ ገሃድ አደረገ። ወገናዊነት ባየለበት ክርክር ውስጥ የቱንም ያህል ግለት ቢኖር መንፈስ ቅዱስ አለ ለማለት ያስቸግራል። ለሰዚህም እነዚህ አማኞች አጀንዳቸው መንፈሳዊም ቢሆን ማኅነታቸው ግን ሥጋዊነት ያነገሡ ስለነበር ሃሳባቸውም ሆነ ድርጊታቸው ሥጋዊ የሚል ስያሜ ተሰጠው። ዛሬም ክርክር በየትም ሥፍራ ያሁን ከተከራካሪው ወገን አንዱ እኔ እበልጣለሁ የሚል አባዜ ከተጠናወተው ይህ በሽታ መንፈሳዊነትን በአጅጉ ይጎዳል። የቀሮንቶስ አማኞች የተወቀሱት አርስ በርስ የተሰለቻቸውና እንዳቸው ለእንዳቸው በጎ ምኞት የሌላቸው በመሆናቸው ነበር።

አንዱ ሌላውን በማይቀበልበት ሁኔታ ቡድን ሲደራጅ ከከረመ መቼም ቢሆን መለያየት መፈጠሩ አይቀርም። በድጋሚ አካላቸውል፣ ምንጊዜም ክርክር ባለበት ቦታ መለያየት አለ። መንፈስ ቅዱስ የአንድነት መንፈስ ስለሆነ በመለያየት መሐል መሥራት አይሆንለትም። መንፈስ ቅዱስ እንደ ስሙ ቅዱስ ስለሆነ ርኩሳት በሞላበት ሥፍራ ራሱን አይገልጥም። የአውነት

መንፈስ ስለሆነ ሐቅ በራቀው ሁኔታ ውስጥ ራሱን ገሃድ አያደርግም። እነዚህ አማኞች በሃሳብ፣ በቃል እንዲሁም በምግባር ከእግዚአብሔር መንፈስ በራቁ ጊዜ ሥጋውያን ተባሉ። መንፈስ ቅዱስም ሙሉ ለሙሉ በእነርሱ ሕይወት ሊሰጠው የሚገባውን ቦታ ባለማግኘቱ መስራት አልቻለም። ሥጋን ይነገስ የትኛውም መንፈሳዊ አደንዳ ለመንፈሳዊነት የሚሆንን ጉልበት ይነጥቃል። ስለሆነም ለመንፈሳዊ ርምጃ እንቅፋት የሆነውን ይህንን ቡድናዊ ክርክር አሰወግደን የአምላካችን በጎ ፈቃድ በሕይወታችን እንዲገሰጥ ለመንፈሳዊው ግንባታ የበኩላችንን አናዋጣ።

ሲ. መንፈሳዊነት የሚያደናቅቱ ሌሎች ሁኔታዎች

መንፈሳዊነት በሕይወታችን እያበበ እንዳይሄድ ከሚታገሉን ግላዊ ሁኔታዎች ባሻገር ልዩ ልዩ መልክ ያላቸው አደናቃፊዎች አሉ። በዚህ ሥር ሁሉንም አንስቶ ለመዳሰስ ሁኔታዎች አይፈቅዱም። ይሁን እንጂ በባሕላችን ይፋ አድርገን የማናሳቸው ግን ለመንፈሳዊ ነገር እንቅፋቶች የሆኑትን አንስቶ መጠነኛ ዳስሳ ማድረግ አግባብ ነው። እነዚህ ነገሮች የተስጠን የዕለት ተዕለት ደስታችንን ለማብዛት ሊሆን ጥንቃቄ በጎደለው ሁኔታ ሰንይዛቸው ለመንፈሳዊነት አኗኗር እንቅፋት ይሆናሉ። እስቲ ገጽታቸውን በመጠኑ እንቃኛለን።

1. መብል (1ኛሳሙ-14:24፣ ሕዝ 16:27)

ሥርዓት ያጣ ደበላል ልማድ ለመንፈሳዊነት እንቅፋት ነው። ከመብል መከልከልም ሆነ መጠን ያለፈ በላተኛነትም ለመንፈሳዊነት እንቅፋቶች ናቸው። የምግብ ምርጫችንን ግምት ውስጥ ባሳስባ ሁኔታ ስንበላ ፍላጎታችን ጨምሮ በየአቅጣቸው ለብዙ ፈተናዎች እንጋስጣለን። ለምሳሌ ሰኳር ነገሮችን አብዝተው የሚመገቡ ሰዎች ስሜታቸውን መቆጣጠር እንደሚችሉ ባስሙያዎች ይነገሩናል። የቁጡነት ወይም በፍትወት የመቃጠል ፈተና ፈታቸው ይደቀናል።

በተቃራኒው የምግብ ሰዓታቸውን ጠብቀው በማይመገቡ ግስለቦች ሕይወት ውስጥ ደግሞ መራብ የተዛባ አቋም ውስጥ እንዲሆኑ ይደርጋቸዋል። እንደውም በማመዛዘን ችሎታቸው ላይ ተጽእኖ በማድረግ ያልተሰካከለ ብደኔን እንዲያደርጉ ይገ ፋፋቸዋል ከዚህም የተነሣ ጥንቃቄ በማድረግ ላይ ብዙ ባስሙያዎች ይሰማማሉ። ሰውነታችን ሊያገኝ ከሚገባው መጠን በታች የሆነ ምግብን ብቻ የምንስጠው ከሆነ የማመዛዘን ችሎታችን ተዛብቶ ለብዙ ችግር እንጋስጣለን። በተጨማሪም ገደብ ያለበጃ አበላልም በውስጣችን ያልተፈሰገ ብዙ ኃይል እንዲከማች ስስሚያደርግ ራስን የመግዛት ችግር ውስጥ ይጥለናል። ራስን የመግዛት ችግራችን ደካማችን ጎልቶ በሚታይበት የማንነታችን ክፍል ራሱን ይገልጣል። የእንዳንደቻችን ደካም ከተቃራኒ ጾታ ጋር ከሆነ ያ የተከማቸ ኃይል ራሱን በመዳራት ይገልጣል። ለእንዳንደቻችን ከነግግር ጋር የተያያዘ ከሆነ ደግሞ በትችት፣ በቁጣና የማይገቡ ንግግሮችን በመናገር ይገስጣል። ከዚህ የተነሳ ቅጥ ደጣ አበላልም ሆነ ለውነትን ምግብ መንፈግ በመንፈሳዊ አርምጃ ላይ የሚያስከትሉትን ተጽእኖ ልብ ማስት ተገቢ ነው። ሀብቱም ጫፎች ለመንፈሳዊነት እንቅፋቶች ናቸው። ስለሆነም መብላትንም ሆነ አለመብላትን በልኩ ማድረግ ይገባናል። ሚዛን ማጣት ታላቅ የመንፈሳዊነት ፈተና ነውና። ለሰዶም እንደራን መጥገብ ሥራን መፍታት፣ ቅጥ ደጣ የወሲብ ልማድ ዓይነትኛ ባህሪዋ ነበርና ከሰማይ በተገሰጠ ቁጣ ተጽኝቶ። (ሕዝ 16:27፣ 44) እስራኤል ደግሞ ከምግብ ተከልክላ (ኢሳ 58) መንፈሳዊ ለመምስል ሞክረች። በጊዜው ጌታ የሚፈልገውን መልካም ነገር ትተው ማንም የማይፈጽመውን ግፍ እየፈጸሙ ጎስናቸው በማይወቀስበት አኗኗር ይኖሩ ነበር። በዚህ አደራረጋቸው ያዘነው አምላክ «እኔ የመረጥሁት ጾም እንዲህ ዓይነቱን ነው?» (ኢሳ 58:5) ሊል ጠየቀ። እግዚአብሔር ከመረጠው ዓይነት ጾም ፍጹም የራቀውን የርሃብ እድማ በማድረግ ሙት ኃይማኖታዊ ወግ የፈጸመችውን እስራኤል ድርጊት እግዚአብሔር ተጽየደው። ስለዚህም ሚዛን በጎደለው ሕይወታቸው

እስራኤላውያን ተግሳጽን ተቀበሉ። እግዚአብሔር ጾም ፈቃድን ለማለፈጸሚያ የሚውል የርሃብ አድማ ሆኖ እንዲወሰድ አስመልሰን በነቢዩ በኩል አስታወቀ። መሠረታዊ ነገሮች እያሉ ከምግብ መከልከል ፋይዳ እንደሌለው አስገነዝባቸው። መብል በራሱ ችግር አይደለም። ይሁን እንጂ ሚዛን ደጣ አጠቃቀሙ ያልተጠበቀ ችግርን ያስከትላል። ስለሆነም ሚዛን ያልጠበቀ የአመጋገብ ሥርዓት ወጥመድ እንዳይሆንብንና መንፈሳዊ ችግር ውስጥ እንዳንወድቅ መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ዙሪያ እንድናስተውል ይመክረናል።

2. ያፈነገጠ የወሲብ ልማድ (ዘጸ 20:14)

በየትኛውም ሁኔታ ከመመዘኛው ያነሰ ወይም የበለጠ ነገርን መፈለግ መፋለስን ይመጣል። ወሲብ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ውብ ስጦታ ነው። እደራረጉም በትዳር የተቀደሰ አጥር ውስጥ እንዲሆን እምላክ መመሪያን በጥቷል። ወሲብ አንዱ ግለሰብ በነጠላው ሊፈጽመው የሚችለው እንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ስለሆነም የትዳርን አጋር መናበብ የሚጠይቅ የትብብር ሥራ ነው። ወሲብን የሚመለከተው ማፈንገጥ በጠንክረ የወሲብ ፍላጎት ወይም ልል በሆነ የወሲብ ፍላጎት ይገሰጣል። የትዳር ጓደኛን ፍላጎት ከልዩ ልዩ ነገሮች የተነሳ ለማንበብ እንደኛው ወገን ሲሰንፍ፣ ወሲብ ሚዛን የሚጎድለው ሁኔታ ውስጥ ይወድቃል። ለምሳሌ ቀደም ብለን እንዳስገነዝብን ከመጠን ያለፈ በላተኛነት የወሲብን ፍላጎት ስለሚጨምር ከመደበኛውና ከጤነኛው ባለፈ ሁኔታ የሚጠየቀው በውስጡ መመረር ይጀምራል። ሚዛን እስመኖሩ ያበከፋው የትዳር አጋር ደስታ ስለሚርቀው መታቀብን ስልቱ አድርጎ ለመጠቀም ይገፋፋል። ባለተሟላ ፍላጎት ውስጥ ሆኖ ግንኙነት ሲጀመር የአንደኛው ወገን መንፈሳዊ ሕይወትም ይታመማል። ያፈነገጠ የወሲብ ልማድ (የበዛ ወይም ያነሰ ፍላጎት) በግንኙነት ሲከሰት ፍላጎቱ ያልተሟላለት ተጣማሪ ምንጊዜም ወደ ምሬት ሊገባ ይችላል። ይህ ሲበዛ ራስን መግዛት በሚያስችግር ፈተና ውስጥ ይጥላል። እብዝቶ ከምግብ የሚከለከለውም ከጤናማው ፍላጎት ባነሰ ሁኔታ ውስጥ ራሱን ስለሚያገኝ

ሌላውን ይጎዳል። ቀደም ብለን እንዳስገነዝብን የበዛ ፍላጎትም ሆነ ያነሰ ፍላጎት ወዳፈነገጠ የወሲብ አቋም መምራታቸው አይቀርም። ስለሆነም ባለትዳሮችም ሆነ ያላገቡት ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚወስዱት ጥንቃቄ አመጋገብን ግምት ውስጥ ያስገባ ቢሆን መንፈሳዊነት ከችግር ሲያመልጥ ይችላል።

በቅርቡ የተጠኑ ጥናቶች የሚያመለክቱት በትዳር ሕይወታቸው ልባምነት ያለበትን ወሲባዊ መደጋገፍ በማስተዋል የሚያራምዱ አማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ብዙ የሚተሳሰሩ መሆናቸውን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «በጸሎት በመትጋት ተስማምታችሁ ለተወሰነ ጊዜ ካልሆነ በበተቀር እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ፤ ራሳችሁን ባስመግዛት ሰይጣን እንዳይፈታተናችሁ እንደገና እብራችሁ ሁኑ። ይህንን የምሰው እንደ ትዕዛዝ ሳይሆን እንደ ምክር ነው።» (1ኛቆሮ 7:5-6) በማለት ጠንክር ያለ ማሳሰቢያ የሚሰጠው ለዚህ ሊሆን ይችላል። የዚህ ጽሁፍ ትኩረት እያንዳንዱን ነገር አበጥሮ ማሳየት አይደለም።

3. ለቁሳቁሶች ያለን እይታና ከዚያ ጋር ያለን ቁርኝት (ማቴ 6:20)

“ብዙ ሰዎችን ወግቶ የጣለ የዘመኑ ችግር ምቹነትን (ፍላጎትን) በሚገባ ለማሟላት የሚደረገው ፋጫ ነው። ቢባል ማጋነን አይሆንም። ጌታ ኢየሱስ በፈተና እንዳንወድቅ የሚቀድመው እንዲቀድም በምድራዊ አገልግሎቱ ጠንክር ያለ ማሳሰቢያ ሰጥቶ ነበር (ማቴ 6:33)። ለዚህም ምክንያቱ ልባችን ባለበት የሕይወታችን አውራ ነገር በዚያ ይኖራል። አያሌ ሰዎች ገንዘብ የእውነተኛ ደስታ ምንጭ እንደሆነ ያስባሉ። ከዚህም የተነሣ ገንዘብ ለማክበት ያለ እረፍት ያለፋሉ። ይህም ልፋት ከሌሎች ግላዊ፣ ቤተሰባዊ እንዲሁም ማኅበረሰባዊ ግንኙነቶች ስለሚነጥል የሚያስከትለው መናጋት በቀላሉ አይገመትም። መናጋቱ እየታያቸውም እንዲን ከቁሳቁስ ጋር የጠንክረ ቁርኝት የፈጠሩ ግለሰቦች በዚህ እስራት በሚያመጣ ሁኔታ ውስጥ ፈቅደው ይገባሉ። በአማኞች ዘንድ ሳይታወቃቸው ራሳቸውን በዚህ ወጥመድ ውስጥ

ተተብትበው የሚያገኙ ጥቂቶች አይደሉም። የካፒታሊዝም (የነጻ ኢኮኖሚ) ስርዓት ለዚህ ምስክር ነው። ሰው ሁሉ ከፊት ለፊቱ ካሉት ፍላጎቶቹ ጋር በሚገናኝበት ፍልሚያ ቁጥራቸው ጥቂት ያይደሉ ሰዎች ወደ ማሸንጎት ተቀይረዋል። እንዲህ ካለው የሩሜ ኑሮ ሰመዳን መንገድ አለ። በገደብ የሰሸ ፍላጎትና በአስገዳጅ ፍላጎት መካከል ያለውን ልዩነት አበጥሮ መረዳት ለመንፈሳዊነት ወላኝ ነው። ዓለም ከሰው ልጆች የመጠቀም እቅም በላይ አይሌ ነገሮችን ታመርታለች። ለሰሆንም ካለን ይልቅ የሌለን በልጦ ስናይና ዋና የሚባሉ ነገሮችን እንዳላገኘን ለናለብ ገደብ የሌለው ሩሜ ውስጥ እንገባለን። ያኔ እንዴት እንደተጠለፍን እንኳን ሳናውቅው ልዩ ልዩ ፍላጎታችን ባመጣው ጣጣ ተተብትበን ራሳችንን እናገኛለን። ያኔ “እንደ ሃሳብም ቢሆን ኖሮ” ብለን ማለቃቀስ እንደምራለን። ይህ ከመሆኑ በፊት ‘ብመጠን ኑሩ ገብም’ የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር ብንታዘዝ ከእንዲህ ዓይነቱ ወጥመድ እናመልጣለን። እቅማችንን በማወቅ ለምንኖረው ኑሮ ገደብ ማበጀት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ጠቀሜታው እጅግ የነላ ነው። በተጨማሪ በዘላቂውና ጊዜያዊው መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቀን በመረዳት ለሚዘልቀው ብናደሳ እንጠቀማለን። በተጨማሪም ብልና ዝገት ለማያጠፋው ክርስቶስ ተኮር ለሆነው ነገር ትኩረት ብንሰጥ መንፈሳዊነታችን ይጎለብታል።

ሐ. ክፍሉንናት ጋር የተያያዙ እንቅፋቶች

ከላይ የጠቀስናቸው በአብዛኛው ውስጣዊ ማንነታችንን ይመለከታሉ። ከዚህ በታች በቅደም ተከተል የምንጠቅሳቸው ግን ራሳችንን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ለንቸገር በእኛ ውስጥ ብቅ የሚሉ በመንፈሳዊ እርምጃችን ላይ እሱታዊ ተጽእኖን የሚያመጡ እንቅፋቶች ናቸው። ትክክለኛ ገጽታቸውን ከተገነዘብን ራሳችንን ለማዘጋጀትና በጉዳዩ ትኩረት ለጥተን እንዲወገዱ ለማድረግ የበኩላችንን ጋላፊነት ለመወጣት እንተጋልን።

1. የበታችነት ስሜት እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ የሚከሰተው ራሳችንን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ከእነርሱ ጋር እኩል አይደለሁም ብለን ለናለብ የምንደርስበት የዋጋቢነት ስሜት ነው። ከዚህም የተነሳ ጥቂት ነገር እንኳን ብንባል ቶሎ ተስፋ የቆረጠ ሁኔታ ውስጥ እንገባለን። ያ ብቻ አይደለም ራሳችንን ለመከላከል ስንል ችግር የመፍጠር አዝማሚያ ይታይብናል። እንዳንዴም ላንጠየቅ እንኳን ዋጋችንን የሚጨምሩ ሁኔታዎች ሲፈጠሩ ፈጠን ብለን በመግባት በቀዳዳው እንጠቀማለን። ለምሳሌ የዝነኛ ሰው ስሙ ሲነሳ ከእሱ ጋ ተምራያለሁ፤ ዓደኛዬ ነው ወዘተ ወይም ደግሞ በእንደ ርዕሰ ጉዳይ ውይይት ተነስቶ ሃሳብ ከየአቅጣጫው ጣል ጣል ቢደረግ ተመናችንን ከፍ ለማድረግ ፈተናው ይበዛብናል። የበታችነት የሚያስቸግረን ሰዎች “እኔ እኮ ይሄንና ደንን ያለፍኩት ድሮ ነው..... » እንላለን። በመሠረቱ እንዲህ የሚሉ ሁሉ የበታችነት ስሜት ያለባቸው ናቸው ማለቱ አግባብነት የለውም። ይሁን እንጂ የበታችነት ስሜት የሚያስቸግራቸው ሰዎች ያገኙትን አጋጣሚ በሙሉ ስለራሳቸው ለመናገር እና ማንነታቸው እንዲታወቅላቸው መጣራቸው በእመዛኙ የተሰመደ ጉዳይ ነው። ለዚህ ነው እዘውትሮ በዚህ መስመር “ራሳቸውን የሚያስተዋውቁ ግለሰቦች ከበታችነት ችግር ነጻ ናቸው ማለት አይቻልም” የሚባለው።

የበታችነት ስሜት ራሱን የሚገልጥበት ልዩ ልዩ መንገዶች ቢኖሩም ለጊዜው እዚህ የምናነሳው በቀጥታ ለመንፈሳዊነት እንቅፋት የሚሆነውን ብቻ ነው። በዚህ ጉዳይ ጠለቅ ያለ ትንተና ብንፈልግ የሰነ-ልቦና ጥናቶችን ጊዜ ወስደን መፈተሽ እንችላለን። እሁን የምናነሳው ግን ለጥናታችን ተዛማጅ የሆነውን ብቻ ነው። ዝቅተኝነት ራሳችንን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ጎድለን ለንገኝ የምንደርስበት መደምደሚያ ነው። በዚህ ጊዜ ሃዘን፣ ሆደባሻነት፣ ኩርፊያ እንዲሁም ጉጭጭ ያስቸግራል። አልፎ አልፎ ግንፍልነት የዝቅተኝነት ሌላው ገጽታ ነው። እነዚህ ሁለቱም ለመንፈሳዊነት አይበጁም። በተለይ በመንፈሳዊነት ጉዞአችን ላይ እንቅፋት የሚደነቅረው ስራሳችን ካለን

ግምት የተነሳ የሚያጋጥመን ጭንቀት ነው። ይህ ደግሞ ውሎ አድር ሕይወታችንን አደጋ ላይ ይጥለዋል። ለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ አትጨነቁ ያለን። መጨነቅ ለሚለው ቃል የተጠቀሰው ምሪ (Worry) የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል ግንቱ ከጥንት አንግሎ ሳክሶን ሲሆን ትርጉሙም አንቀ መግደል፣ መታነቅ፣ አንቆ ጉሮሮን ፈጥሮቆ ያዘ፣ ደረኝ (ዘጋ) የጉሮሮ መንገድ መተላለፊያውን አወከ ማለት ነው። ስለዚህ ተጨነቁ ማለትም ታነቀ፣ መተንፈሻው ተዘጋ ሲከፋም አበቃለት ማለት ስለሆነ ይህ እንዳይሆን ጌታ አትጨነቁ ብሎ መከረን። (ማቴ 6:25-33 ሮሜ 12:4-6)።

የበታችነት ስሜት አደገኛ ነው የሚባለው ለፈርጀ ብዙ ችግር አሳልፎ ስለሚሰጠን ነው። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው የበታችነት ስሜት በሚታገለው አማኝ ውስጥ ወዲያውኑ ከተፋፋ የሚለው መጨነቅ ነው። ጭንቀት ሰውን ካለበት እልፍ የማያደርግ ከንቱ ድካም ነው። ከዚህ የተነሳ መጨነቅ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወታችን ችግር ውስጥ ዘሚከቱት ነገሮች የከፋው ነው። ይህንን ለመንፈሳዊነታችን እንቅፋት የሚሆነውን የበታችነትን ስሜት ልናሸንፍ የምንችለው በክርስቶስ የተዘጋጀልንን የክብር ሥፍራ በእምነት በማስተዋል ነው። በእምነትና ጌታ ላይ በመደገፍ የበታችነት ስሜት ሲወገድ በእርሱ ላይ የተሰጠፈው መጨነቅ ያበቃለታል።

2. አጉል ዝና ፍለጋ (የበላይነት ስሜት)፡

እንዲህ ዓይነቱ የመንፈሳዊነት እንቅፋት የሚከሰተው የተገኘውን አጋጣሚ በሙሉ በእኛነት ገድል ለመመላት በሚገፋፋን ፈተና ውስጥ ራሳችንን በምናገኝበት ጊዜ ነው። ሳሙኤል ጆንስን የተባለው የመዝገበ ቃላት ጸሐፊ ዝና (fame) የሚለውን ቃል ሲፈታው እንዲህ አለ «ዝና ማለት ሌሎችን በእኛነታችን ለመመላት የሚደረግ ከገቱ ድካም ነው።» በማለት ይፈታዋል። ማናችንም ተሳክቶልን እኛን በሚደግፉና በሚያደንቁን ሰዎች ውስጥ ቦታ የምናገኛው ዝና ለጥቂት ጊዜ ወይም ለአንድ ሰዎን ያገለግላል። በደጋፊዎቻችን ማንነት ውስጥ በዝነኝነት የምንቆየው ለተወሰነ ጊዜ ብቻ

የሆነው በእነዚህ ደጋፊዎቻችን ውስጥ ያገኘነውን ቦታ ያገኘነው፣ በአድናቂዎቻችን ውስጥ የተሰጠንን ሥፍራ የያዘነው ከብዙዎች ተፈካካሪዎች ጋር ተወዳድረን በወቅቱ በነበረው የውድድር መመዘኛ በፋክክሩ በማሸነፋችን ነው። ይህ ውድድር ራሱን በብዙ መልኩ በክብር ሽሚያ ይገልጣል። ይሁን እንጂ ዓለም የውድድር እምባ ስለሆነች እኛን በቀደመውም ሆነ ወቅቱ ባመጣው መመዘኛ የሚሰልጠን ተወዳዳሪ በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ሲመጣ ስፍራውን ለመልቀቅ እንገደዳለን። ምክንያቱም ሥፍራውን በሕይወታቸው የሰጡን በጊዜው በልጠን ስለተገኘን ስለሆነ ሌላ የበለጠ ሲመጣ ወዲያውኑ ያሰናብቱንና የኛን ሥፍራ ለሌላው ይሰጡታል።

በሁለተኛ ደረጃ እነዚህ በሕይወታቸው ያለውን ሥፍራ የሰጡን ሰዎች ከኛ ይልቅ ለራሳቸው ከፍተኛ ቦታ ስለሚሰጡ በእነርሱ ውስጥ የሚሰጠን ቦታ በጣም ጥቂትና ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ነው። እብዛኞቻችን እንደምናወቀው የሰው ልጅ በባህሪው ራሱን ወዳድ ስለሆነ በሁኔታዎች ውስጥ ምርጫን ግድ የሚል ነገር ሲፈጠር የራሳቸውን ዋስትና ያስቀድሙና እኛን አሸቀንጥረው የሚጥሉበት ማጋጠሙ አይቀርም። እንዲህ ዓይነቱ ከሰተት በፖለቲከኞች ሕይወት ብዙ ጊዜ የሚያጋጥም ፈተና እንደሆነ የዓለምን ሁኔታ በጽኑምና ለምንከታተል የታወቀ ነው። የሚገርመው ግን ይኸው ሁኔታ መንፈሳዊያን አምባ ደጋግሞ መታየቱ ነው። ለዚህ ነው ዝና ማለት ሌሎችን በእኛነታችን ለመመላት የሚደረግ ከገቱ ድካም ነው የተባለው። ደግመን ደጋግመን እንድንረዳው የሚያስፈልገው እውነታ ባደነቱን ሰዎች ሕይወት ውስጥ ቆይታችን ለሞናዊ መሆኑን ነው። በእነሱ ማንነት ውስጥ የሚሰጠን ሥፍራ ለዘለቄታው አይቀጥልም። ምክንያቱም ወይ ለዎቹ ይለወጣሉ ወይም ደግሞ አዳዲስ ተወዳዳሪዎች በእነዚህ ደጋፊዎቻችንም ሆነ ተከታዮቻችን የተሰጠንን ስፍራ ባለወረፋዎቹ ይይዙታል።

ለዝነኝነት የሚያልሙ ሁሉ መንፈሳዊ ርምጃቸው እንቅፋት ይገጥመዋል። ዝነኛ ማለት በሌላው ሰው ሕይወት ቁጥር አንድ ሆኖ

መገኘት ማለት ነው። ይህንን ደግሞ ማንም አይጠላውም። ጌታ የሚጠላው መንፈሳዊነት ዋጋ በሚያጣበት መንገድ የሚደረገውን ጉዞ ነው። በመንፈሳዊው ነገር ቀድሞ ለመገኘት መስመሩ ተበጅቷል። ሌላ መንገድ መቀየሱ ወደ ታሰበው ግብ አያደርሰንም። የዝነኛ ሌላ መግለጫው ፊተኛ የሚለው መሆኑ ብዙዎችን የሚያስከፋ አይመስለንም። መጽሐፍ ቅዱስ ፊተኛ ለመሆን የምንችልበትን መንገድ በማያደናግር መንገድ አስታውቆናል። እንዲህ ዓይነቱን የሕይወት ግብ ለማሳካት መንገዱ የሌለውን ጉዳትና ሐዘን ቀንሶ ደስታውን ማብዛት ነው። መጽሐፍ ቅዱሳዊው ፊተኛነት ብቅ ብቅ ከማለት ይልቅ ዝቅ ዝቅ ማለትን ያስቀድማል፤ ቀና ቀና ከማለት ደፋ ደፋ ማለትን ይመርጣል(ማር 10:43-45፤ ሉቃ 22:24-25) ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱሳዊው ፊተኛነት ሌሎችን በማገልገል የሚገኝ እንጂ ሌሎችን በልጦ በመታየት አይመጣም። በፊተኛነት ያገለግልናቸው ሰዎች በፈታቸው ከኖርነው የበጎ ምሳሌነት ሕይወት የተነሳ የሚሰጡን የክብር ቦታ እንጂ እኛ በእነርሱ ላይ ቆመን የምንታደባት ሁኔታ አይደለም። አጉል ዝና ፍሰጋ ግን በማንም ላይ ተራምዶ ፍላጎትን ለማሳካት ሰለሚገፋፋ የመንፈሳዊነት እንቅፋት ነው። ደቀ መዛሙርቱ በልጦ ለመታየት በተፈታኑ ጊዜ የተመከሩት ፊተኛ ለመሆን ጌታ ባሰመረው የመንፈሳዊነት ጎዳና ተጓዙ የሚል ነበር (ሉቃ 22:24-25)።

3. ትዕቢት የመንፈሳዊ ነገር እንቅፋት

ትዕቢት ብዙ ነገር ነው። (2ኛዜና 26:16 መዝ 59:11-13፤ሦላ 8:13 11:2 13:10 16:18 ሮሜ 12:3-4 ያዕ 4:6)። ከብዙዎች መሐል ለመጥቀስ ያህል እንዳንዶች ትዕቢት ማለት መንፈሳዊ ጥጋብ ነው ይላሉ። ሌሎች ደግሞ የትህትና ተቃራኒ እድርነው ይገነዘቡታል። የትዕቢት ሌላው ፍቺ ሌሎች የኛን ፍላጎት አንዲፈጽሙ ወይም እኛ ልናደርገው የሚገባንን እነርሱ እንዲያደርጉልን መጠበቅ በማለት ይገነዘቡታል። ሁሉን አቀፍ የሆነው ፍቺ

ግን ትዕቢት "በእኔነት ጢም ብሎ መሞላት" ነው። እኔነት ሲያደል በእማች ሕይወት ውስጥ በልዩ ልዩ መንገድ ራሱን ይገልጣል። እኔነት ራሱን የመሠወርና ግልጥ የማድረግ ባህርያት አሉት። እኔነት በእማች ሕይወት ገሐድ ሲሆን እማች ትናንት ምን እንዳደረገ፣ ዛሬ ምን እያደረገ እንዳለ፣ ነገ ደግሞ ዕድሉ ከተሰጠው ምን እንደሚያደርግ እኔ፣ እኔ፣ እኔ በሚል እዝማች ታጀቦ የራሱን ገድልና ስኬት በመተረክ ራሱን ያስተዋውቃል። ይህ ግን በሁሉም ዘንድ በተግባር የሚታይ አይደለም።

ገዛዱ እኔነት በእንዳንድ ደፋርና ራሳቸውን በሌላው ፊት ከፍ አድርጎ ማሳየትን በማይፈሩ እማችች አመለካከትና አካሄድ ላይ የሚታይ እውነታ ነው። ገሐዱን እኔነት ከባህልም፣ ከልምምድም ተጽእኖ የተነሳ ብዙ ቅዱሳን ስለ ሚጸየፉት በእማች መካከል ጎልቶ አይታይም። ይሁን እንጂ በራሱ መተማመን ዓይነተኛ ባህሪያቸው በሆኑ ሰዎች አካሄድ ዘንድ አይደበቅም። ቀደም ብዬ ለመግለጽ እንደሞከርኩት በእንዳንድ ደፋር እገልጋቸው ሕይወት ከባህሪያቸው ጋር ስለሚያያዝ ገሐዱ እኔነት ከተግባራቸው ጋር ተሳሰሮ ሊታይ ይችላል ይሆናል። ዳሩ ግን ብዙውን ጊዜ እማችን በቀላሉ የሚያስገምት አድርገን ስለምናየው ገሐዱን እኔነት አብዛኞቻችን እንሸሻለን። ይልቅስ በእኛ ነታችን የሚታየው እኔነት ድብቁ ነው። በአብዛኞቻችን ሕይወት ሃይማኖታዊ ጥብቁን አጥልቆ የሚመላለሰው እኔነት ስለሚገዛን ከእኛ ተቀርፎ እስኪወድቅ ድረስ ከኃይማኖት ቃላት በስተደርባ ሆኖ እኛንና ሌሎችን ይቆጣጠራል።

እኔን ደካማውን፣ እኔን የማልረባውን፣ እኔን ምስኪኑን፣ እኔን ምናምንቴውን፣ እኔን የተናቅሁትን በመጠቀም ጌታ ትልቁ ይህንና ያንን አደረገ" እንላለን። እንዲህ ዓይነቱን በኃይማኖት ካባ የተሸፈነውን አባባላችንን የሰሙ፣ እንዲሁም ነገርን ነጥሎ ለማየት የተለየ ጸጋ የተሰጣቸው እማችች በእነዚህ ቃላት የታጀቦ እነጋገራችንን ሲሰሙ ይረበሻሉ። እንዲህ ዓይነቱን ሽፍን ነገር ነጥሎ ለማየት የሚያስችለውን ልዩ ጸጋ ከጌታ ዘንድ የተሰጣቸው

አማኞች ይህንን የታይታ ትህትና እና ድብቅ አኔነታችንን ለመፈተሽ ቀደም ብለን ለንጋቢሽ ለናዜማቸው የነበሩትን ቃላት አንተ/አንቺ እኮ ብለው ያልነውን ቢደግሙልን ያልጠበቁትን ፊት እናሳያቸዋለን። ፊታችን ይቀየራል፤ ድምጻችን ይለልሳል።

ይህንን ነገርን ነጥሉ የማየት ጸጋ ከታደሉት አማኞች መካከል አንዳንዶች ቦታይታ ትህትና የተሸፈነው ማንነት፣ በኃይማኖት ቃላት የተደበቀው አኔነትን የበለጠ አንድንገንዝብ ዕድል ሊሰጡን ያልነውን በመድገም «አንተ/ቺ እኮ ደካማ የመጨረሻ ደካማ ፣ አንተ/ቺ ምናምንቲ የመጨረሻ ምናምንቲ፣ አንተ/ቺ የማትረባ፣ አንተ/ቺ ምስኪን፣ አንተ/ቺ የተናቃህ ሆነሽ ባለ» ጌታ ይህንን አደረገ። አይገርምም!! ሊሉን ቀደም ብለን ልናሰንገዝብ አንደምከርነው ከንፈራችን ከረዘመ፤ የፊት ቀለማችን ከተቀየረ፤ ድብቁ አኔነት በውስጣችን አለ ማለት ነውና ሊተኮርበት ይገባል። ሊተኮርበት ብቻ ሳይሆን ሊወገድ ይገባል። ምክንያቱም ትዕቢት መንፈሳዊነትን ከሚቀመን ጠላቶቻችን መሐሰል ቀንደኛውና ዋናው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «አግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሁታን ግን ጸጋን ይሰጣል ይለናል» (ያዕ 4:6)። ከኃጢአቶች ሁሉ ለሰው ልጅ ጊዜን ሳይሰጥ ወደ ጥፋት የሚወስድ አደገኛ ወጥመድ ትዕቢት ነው። ዲያብሉስን ከነበረበት የከበረ ሥፍራ አሸንፋጥሮ የጣለ የልብ ኩራት የብዙዎችን መንፈሳዊነት አንዳበላሽ ታሪክን ዘር ብለን ብናይ የትዕቢትን አደገኛነት አንገንዝባለን።

ክፍል ሁለት

ለሰኬታማ መንፈሳዊነት ወሳኝ ጉዳዮች

መንፈሳዊነትን የሚያጎለብቱ አውራ ጉዳዮች በዚህ ክፍል ቅደም ተከተላቸውን ጠብቀው ይቀርባሉ። መስቀሉ በእማኝ ሕይወት ውስጥ የተሰጠው ሥፍራ፣ እማኝ ከክርስቶስ ጋር ያለው የሕይወት ለሕይወት ግንኙነት እንዲሁም የፈቃዱ አውቀት ለመንፈሳዊነት ያላቸው ወሳኝነት በሚገባ ይተነተናሉ። በተጨማሪም አውነተኛው መንፈሳዊነት በእማኝ ሕይወት አውን እንዲሆን ቃሉ ተገቢውን ሥፍራ በእማኝ ሕይወት ሊይዝ አንደሚያስፈልግ ክፍሉ በአጽንኦት ይገልጣል። ለለሆነም ለአውነተኛ መንፈሳዊነት ከቃሉ ጋር መጣበቅ ምትከየለሽ ቅድመ ሁኔታ ነው። በተያያዥ ያለመንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊነት ሊለምር የማይችል አንደሆነ ክፍሉ ያመለክታል። ይከናወናልን ዘንድ የጌታ መንፈስ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር መኖሩን ያስረዳል (1ኛ ቆሮ 6:19)። በውስጣችንም እየኖረ ባህሪውን ከሚያካፍለን ቅዱስ መንፈስ የተነሳ መንፈሳዊ ፍሬ በእማኝ ሕይወት አንዴት እንሚገለጥ ክፍሉ በሚገባ ያብራራል።

6. መንፈሳዊነትን የሚወስኑ አውራ ነገሮች

ክርስትናን ከሌሎች እምነቶችና አመለካከቶች ልዩ የሚያደርገው በመስቀል ስለተገኘ ሁነኛ የሕይወት መፍትሔ ለሰው ልጆች ማወጃ ነው። የክርስቶስ መስቀል መካከለኛ ያልሆነበት መንፈሳዊነት ወደ ታቀደለት ግብ ፈጽሞ አይደርስም። በዘመናችን “የመስቀሉ ታሪክ የአግዚአብሔር ፍቅር ለሰዎች የተገለጠበት ለውን ለማዳን እግዚአብሔር የላከው መፍትሔ ነው” የሚለውን አንደ ጌላ ቀር አመለካከት ለማየት ሊሞክሩ አያለሁ።